

**TMMOB
ÖĞRENCİ - ÜYE
KURULTAYI**

26 Kasım 2005

ISBN: 9944-89-070-7

Dizgi: Dijle Konuk

Baskı: Yağmur Ofset

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

Atatürk Bulvarı No: 131 Kat: 9

Bakanlıklar 06640 ANKARA

Tel: 0312 418 12 75

Faks: 0312 417 48 24

Web: www.tmmob.org.tr

E-Posta: tmmob@tmmob.org.tr

Mart 2006

İÇİNDEKİLER

Sunuş	5
Öğrenci Üye Kurultayı Düzenleme, Yürütme	
Kurulu Üyeleri	7-8
Kurultay Açılışı	9
Açılış Konuşması	13
Mevcut Durum Analiz Raporu	23
Oda Sunumları	41
a) Çevre Mühendisleri Odası	45
b) Fizik Mühendisleri Odası	51
c) Gıda Mühendisleri Odası	55
d) Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası	61
e) İç Mimarlar Odası	65
f) İnşaat Mühendisleri Odası	71
g) Jeofizik Mühendisleri Odası	79
h) Jeoloji Mühendisleri Odası	85
i) Kimya Mühendisleri Odası	91
j) Maden Mühendisleri Odası	97
k) Makina Mühendisleri Odası	103
l) Meteoroloji Mühendisleri Odası	111
m) Peyzaj Mimarları Odası	117
n) Şehir Plancıları Odası	123
o) Tekstil Mühendisleri Odası	129
p) Ziraat Mühendisleri Odası	133
Forum ve Katılımcılar	141
Öğrenci Kolu Yönetmeliği	153

SUNUŞ

TMMOB 38. Genel Kurulu; “Üniversitelerde mühendislik, mimarlık ve şehir planlaması eğitimi gören öğrencilerin, ilgili odalarının örgütlülüğü altında, yaşama, eğitime ve üniversiteye dair sorunlarını tartıştığı, çözüm yollarını üretmeye çalıştığı bir tarzı, özgür bir platforma taşımak; TMMOB ortamında öğrenci komisyonları ile başlayan ve öğrenci üyelik ile ilerletilen Oda-öğrenci ilişkisini ve örgütlülüğünü geliştirmek; Söz, yetki, karar süreçlerinde öğrencilerin de olduğu özerk ve demokratik üniversite için birlikte tartışmak ve üretmek anlayışını, Öğrenci, Oda ve TMMOB ilişkisinde yaşama geçirmek; Öğrenci üye örgütlülüğünün gelişmesini sağlamak” amaçlarının gerçekleşmesi için; dönem içerisinde bir “Öğrenci Üye Kurultayı” düzenlenmesini kararlaştırmıştır.

Birliğimizin 51 yıllık tarihinin bir ilki olarak “TMMOB Öğrenci Üye Kurultayı 2005”, 38. Dönem Yönetim Kurulumuzun karar alma süreçlerini işletmesi ve Çevre Mühendisleri, Fizik Mühendisleri, Gıda Mühendisleri, Harita ve Kadastro Mühendisleri, İç Mimarlar, İnşaat Mühendisleri, Jeofizik Mühendisleri, Jeoloji Mühendisleri, Kimya Mühendisleri, Maden Mühendisleri, Makine Mühendisleri, Meteoroloji Mühendisleri, Peyzaj Mimarları, Şehir Plancıları, Tekstil Mühendisleri, Ziraat Mühendisleri Odaları olmak üzere toplam 16 Odamızın öğrenci üyelerinin katılımı ile 26 Kasım 2005 tarihinde Ankara’da gerçekleşmiştir.

Kurultay’da; Odaları adına katılan, Oda sunumlarını gerçekleştiren, Oda adına konuşan tüm öğrencilerimiz, Odalarına karşı olan sorumluluklarını yerine getirmenin dışında, bir şekilde TMMOB ile tanışmış ve kişisel tarihlerinde, anılarının içerisinde önemli bir yer tutacak olan önemli bir etkinliği birlikte gerçekleştirmişlerdir.

Kurultay’da görülmüştür ki: TMMOB dün olduğu gibi bugün de, bağımsız-demokratik-özerk üniversite mücadelesi veren öğrencilerin yanındadır. TMMOB’nin kendi iç dinamikleri ile yarattığı bağımsız kürsü, öğrencilerimizin de kürsüsüdür. Mezun olduklarında Odalarımıza üye olacak öğrenci arkadaşlarımız, yarın Odalarımızın ve Birliğimizin yöneticileri olacaklardır. Örgütümüze, ülkemize ve bizlerin geleceğine sahip çıkacak olanlar, yaşanan süreci öğrencilik döneminden itibaren görmeli ve gecikmeden sorumluluklarını yerine getirmelidirler.

TMMOB Öğrenci Kurultayı, mevcut sorunları ve çözüm arayışlarını gündeme getirmenin dışında, örgütümüzün gelecek dönemler yöneticilerinin de şimdiden bilinmesini sağlayan bir etkinlik olmuştur.

Kurultay’da öğrenci arkadaşlarımız şunları da algılamıştır: TMMOB kendi

kültürü içinde, demokratik tartışma kültürü içerisinde, kendi yazdığı ana yönetmeliğinin ve kendine ait yasaının dışında, kendini, ilkeleri ile birlikte açıkça ifade edebilen, açık ve şeffaf bir örgüttür. Gene algılanmıştır ki; Üyelerinin sorunlarını çözmek için harcanan yoğun çabanın yanı sıra, üyenin sorunlarının toplumsal sorunlardan ayırt etmeyen, emekten ve demokrasiden yana tavrını ifade eden ve güçlendiren, toplumsal sorumluluğu gereği toplumsal muhalefetin içinde yer alan TMMOB; bugün de, dünyada ve ülkemizde yaşananlara seyirci kalmayarak, savaşa karşı barışı, eşitsizliğe karşı adaleti, şiddete karşı kardeşliği, sömürüye karşı emeği savunmaya, başka bir Türkiye ve başka bir dünya mücadelesinde onurlu ve dik yürüyüşünü sürdürmeye devam edecektir.

Biz biliyoruz: Bu mücadelenin geleceği, ona sahip çıkan ellerle, öğrencilerimizle, genç arkadaşlarımızla şekillenecektir. Bizler öğrenci arkadaşlarımıza güveniyoruz.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı
Ocak 2006

TMMOB ÖĞRENCİ-ÜYE KURULTAYI DÜZENLEME KURULU

Mehmet SOĞANCI	TMMOB
Oğuz GÜNDOĞDU	TMMOB
Mahir ULUTAŞ	Elektrik M.O.
Miyase GÜLAY	Fizik M.O.
Özge ÇETİNKAYA	Gıda M.O.
Ertan GÜNAY	Gemi M.O.
Ertuğrul CANDAŞ	Harita ve Kad. M.O.
Cem ARTANTAŞ	İç Mimarlar O.
Köksal ŞAHİN	İnşaat M.O.
Orhan GÜRELİ	Jeofizik M.O.
Çetin KURTOĞLU	Jeoloji M.O.
Hasan KÜÇÜK	Kimya M.O.
A.Çağatay DİKMEN	Maden M.O.
Baki ÇINAR	Makina M.O.
Kemal BAŞAK	Metalurji M.O.
Hakan AKSU	Meteoroloji M.O.
Fatih SÖYLER	Mimarlar O.
Tahsin YILMAZ	Peyzaj Mimarları O.
A. Mert BURNAZ	Şehir Plancıları O.
Ü. Halis ERDOĞAN	Tekstil MO
Mehtap ERCAN	Ziraat M.O.

TMMOB ÖĞRENCİ ÜYE KURULTAYI YÜRÜTME KURULU

Öner ŞATIR	Çevre Mühendisleri Odası
Uğur Ateş KOÇ	Elektrik Mühendisleri Odası
Ufuk BUDAK	Fizik Mühendisleri Odası
N.Burak KOÇ	Gemi Mühendisleri Odası
Özcan YILMAZ	Gıda Mühendisleri Odası
Eray BARIN	Harita ve Kad. Mühendisleri Odası
Hasan Gence DEMİRDİZEN	İnşaat Mühendisleri Odası
Avşar ÇELİK	
Hüseyin UYTUN	Jeoloji Mühendisleri Odası
Soner BALTA	
Turgay YILMAZ	Kimya Mühendisleri Odası
Osman KARSLIOĞLU	
Gamze DEMİRBÜKEN	Maden Mühendisleri Odası
Evren SAĞ	Makina Mühendisleri Odası
Gökay BIYIK	Meteoroloji Mühendisleri Odası
Mustafa TERZİOĞLU	Peyzaj Mimarları Odası
Aksel ERSOY	Şehir Plancıları Odası

KURULTAY AÇILIŞI

Ayşegül BİLDİRİCİ

TMMOB Genel Sekreter Yardımcısı

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinin ve bağlı odalarının sayın yöneticileri, değerli öğrenci arkadaşlarımız ve sevgili üyelerimiz; Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğince düzenlenen Öğrenci Üye Kurultayına hepiniz hoş geldiniz.

Bu kurultayın yapılması fikri, TMMOB'nin 38 inci Olağan Genel Kurulunda bir karar olarak karar altına alınmıştı. Bu karardan sonra, biz TMMOB olarak geçen sene aralık ayında ilk toplantımızı yaptık. Odaların temsilcilerinden Düzenleme Kurulu oluşturduk ve kurultaya ilişkin “kurultayın amacı ne, ne zaman yapılacak, sistemi ne olacak” gibi birtakım kararlar aldık. Ben bu kararlardan sadece amaç kısmını size okuyacağım: “Üniversitelerde mühendislik, mimarlık ve şehir planlaması eğitimi gören öğrencilerin ilgili odalarının örgütlülüğü altında yaşama, eğitime ve üniversiteye dair sorunlarını tartıştığı, çözüm yollarını üretmeye çalıştığı bir tarzı özgür bir platforma taşımak, TMMOB ortamında öğrenci komisyonlarıyla başlayan ve öğrenci üyelikle ilerletilen oda-öğrenci ilişkisini ve örgütlülüğünü geliştirmek, söz, yetki, karar süreçlerinde öğrencilerin de olduğu özerk ve demokratik üniversite için birlikte tartışmak ve üretmek anlayışını öğrenci, oda ve TMMOB ilişkisinde yaşama geçirmek, öğrenci üye örgütlülüğünün gelişmesini sağlamak” amaçlarının gerçekleşmesi için bugün bu kurultayı düzenliyoruz.

Kurultayın Düzenleme Kurulu, oda yöneticilerinden, Yürütme Kurulu da her odadan öğrenci temsilcisi arkadaşlarımızdan oluşturuldu. Her iki kurulla toplam 5 toplantı yaptık ve bugüne geldik. Hepinize katılımınız için teşekkür ediyorum.

Açılış konuşmasını yapmak üzere TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Mehmet Soğancı'yı davet ediyorum.

AÇILIŞ KONUŞMASI

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

Sevgi arkadaşlar,

TMMOB nedir ne yapar?

Bu sorunun yanıtını elinizdeki broşürde 28 sayfada özetleyivermiş arkadaşlar. 1954 de başlayan bu serüveni arkadaşlar 8 sayfada özetleyivermiş.

Ben öncelikle biraz bu serüvenden söz edeyim isterseniz.

Sevgili arkadaşlar; tüm mühendislerin mimarların şehir plancılarının hepimizin kişisel tarihinde bu örgütle önemli anıları, ilişkisi olmuştur. Benim de kişisel ilişkim ilk olarak; 1975 yılında üniversitede, hazırlık sınıfında başladı. Şimdiki Odası yöneticisi arkadaşlarım, sizleri nasıl bulduysa, o tarihte de MMO'nun Ankara Şubesinden yönetici arkadaşlar bizi bulmuştu. Bize, hazırlık sınıfında, "Makina Mühendisleri Odası ne demek, mühendislik ne demek, Türkiye ne durumda, ne yapmak gerekir" konu başlıklarında bir konuşma yapmıştı. Odanın adını, mezun olduktan sonra böylesi bir yere kayıt olmamız zorunluluğunu ilk defa o zaman duymuştum. Çoğu öğrenci arkadaşımızın başına gelen de bu olmuştur. Çoğu arkadaşımız mühendislikte mimarlıkta okuyacak öğrenciler okullara kayıt olurken, bizdeki zorunlu üyeliği bilmezler.

Sonra ODTÜ'de, "Hasan Tan, ODTÜ'ye rektör olamaz!" kampanyası yürütmüştük. Dönemi yaşayan arkadaşlarımız çok iyi hatırlarlar. 75-80 arasında hiçbir olayın olmadığı; ama bağımsız-demokratik-özerk üniversite kavgasının hakikaten sonuna kadar verildiği bir üniversitede okurken, bu üniversiteyi dağıtmak isteyenler, buraya bir rektör atadılar, ismi de Hasan Tan'dı. Öğrencisiyle, öğretim üyesiyle, çalışanıyla bir birlik içinde, "Hasan Tan, ODTÜ'e rektör olamaz!" sloganını bütün Türkiye'ye yayacak bir kampanya yapmıştık ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinin, Konur Sokaktaki yerinin alt katında, şu anda Dost Kitapevi'nin olduğu yerde, biz, "Hasan Tan, ODTÜ'ye rektör olamaz!" afişlerini, serigrafilerini bastık.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, bugün olduğu gibi, o dönemin Türkiye'sinde de, bağımsız-demokratik-özerk üniversite mücadelesi veren öğrencilerin yanındaydı.

Daha sonra mezun oldum. Şimdi gelirken, kayıtlara baktım; mezuniyet diplomamdan bir hafta sonra üye olmuşum. 1994-2002 yılları arasında büyük bir onurla, 8 yıl o odanın başkanlığını yapmışım ve arkadaşlarımın göreve getirmesiyle, şimdi de Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulu Başkanlığını yapıyorum.

Bu 50 yıllık tarihin beşte birlik bir bölümünde yönetici konumunda olduğum bu örgütün, bize yetki verdiği; ama öte yandan üzerimize çok büyük

sorumluluklar yüklediğinin de farkındayız. Bu bütün yönetici arkadaşlarım için geçerlidir. Biliyorum.

Sevgili arkadaşlar, TMMOB serüveni, 6235 sayılı Yasanın 1954 yılında yürürlüğe girmesiyle başlar. İkili tartışmadır bu, sosyal bilimciler bunları bizim adımıza tartışırlar. İkili görüş vardır; birincisi der ki, “Zaten o dönemde emperyalizmin içsel olgu olmasında, sisteme entegrasyon noktasında mühendis odalarına ihtiyaç vardı, lonca tipi bir yapılanmanın oluşması gerekiyordu. Yasa bu amaçla çıkarıldı.” Başka tarihçi, sosyal bilimci arkadaşlar da, “Hayır, toplumun iç dinamikleri bunu getiriyordu; bu iç dinamikler sonucunda bu meslek örgütlerinin ortaya çıkartılması, ortaya konması gerekiyordu” diyorlar. O döneme ilişkin bu tartışmalar şimdi de yapılıyor. Çok fazla girmeyeceğim; ama 1950’li yıllar, gerçekten de Türkiye’de meslek birliklerinin kuruluş yasalarının peş peşe çıkarıldığı bir dönemdi.

1954 yılından 1970’lere kadarki süreçte, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğini belirleyen cümle şudur: “Yahu, o zamanlar, ne valiler, ne Bakanlar, önlerini ilikleyerek bizim odalarımıza ve Birliğimize gelirlerdi.” Bu cümledir dönemi belirleyen, TMMOB’nin o 10 yıllık sürecini belirleyen, bu cümledir. Bu şu anlama gelir: “Sistemle entegre olmuş, mevcut siyasal iktidarla bütünleşmiş, belki de sistemin reorganizasyonu noktasında çalışan bir Birlik.” Tespitler genelde böyle.

1970’lerde, dünya çapında soldan sert rüzgarlar esmeye başlar. Toplumcu düşünceler üniversite öğrencilerinin düşüncelerine dahil olur. Mühendis ve mimarlar, Kurtuluş yok tek başına; ya hep beraber, ya hiçbirimiz!” sözünü söylemeye başlarlar. Toplumcu düşünceler dönemin mühendisleri arasında etkili olmaya başlar. Meslektaşın ve mesleğin sorunlarının toplumun sorunlarından ayrı tutulamayacağı ifade edilmeye başlanır. Böyle düşünen arkadaşlarımız, 70’li yılların başından itibaren, önce odaların yönetimine gelirler, sonra Birlik Yönetim Kurulunu teşkil ederler ve bunları söylerler. Dönemin sözünü de Sevgili Başkanım Teoman Öztürk söyler. 70-80 arasındaki dönemin TMMOB’sini bağıtlayan sözdür bu, onu da burada sizlerle paylaşmak istiyorum: Teoman Öztürk, çalışma arkadaşları adına diyor ki, “Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulmün yöntemlerinin söküp atamayacağının bilinci içinde, bilimi ve tekniği, emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız.”

Sonra 80’ler gelir. 80-90 arası, TMMOB’nin bir miktar gri günleridir. Türkiye’nin lekeli olduğu günler. Gerçekten de onlarca arkadaşımız gözaltına alınır, tutuklanır. TMMOB, 12 Eylül zamanında kapatılmaz; ama kapatılmaktan

beter edilir. Çoğu yönetici arkadaşımız gözaltına alınır. Birlik, kıpırdıyamaz hale getirilir ve biliyorsunuz, çıkarılan yasayla, kamuda çalışan arkadaşlarımızın üye olma zorunluluğu kaldırılır, kamuda çalışanların üyeliği gönüllü bir esasa döndürülür. Yönetici arkadaşlarımız darmaduman edilir. Birliğin bütün gelir kaynakları yok edilir. O dönemki yurtsever ve demokrat arkadaşlarımız odalarımızı açık tutmaya çalışırlar, Birliği açmaya çalışırlar. 90 dan sonra da işler doğrudan güzelden yana bir miktar düzelir.

1998, TMMOB'nin tarihinde önemli bir yıldır. Demokrasi Kurultayı yapılmıştır. Demokrasi Kurultayında, İnsan haklarından Kürt sorununa, cumhuriyet kavramından demokrasiye, meslek alanlarımıza ilişkin bütün alanlarda TMMOB, kendi iç tartışmalarını yaparak, Türkiye'ye, bugün de bizim her yerde ifade ede geldiğimiz sözlerini söyler. Bu TMMOB tarihinin çok önemli bir çalışmasıdır.

2003 yılı da TMMOB tarihinde önemlidir. Burada da 5 yıllık bir ön süreci olan Mühendislik-Mimarlık Kurultayı yapılır. Mühendislik-Mimarlık Kurultayının alınan kararlarından biri de şöyledir. Bu kararlar örgütün kendini tanımladığı cümlelerden oluşur:

“Birlik ve bağlı odaları mesleki demokratik kitle örgütüdür. Demokrat ve yurtsever karakterdedir. Emekten ve halktan yanadır. Antiemperyalisttir; yeni dünya düzeni teorilerinin, ırkçılığın ve gericiliğin karşısındadır. Siyasetin dar anlamını aşar, yaşamın her olayın siyasetle ilişkili görür. Barıştan yanadır, insan hakları ihlallerine karşıdır, insanlık onurunun korunmasından yanadır. Örgütsel bağımsızlığını her koşulda korur, gücünü sadece üyesinden ve bilimsel çalışmalarından alır. Meslek ve meslektaş sorunlarının, ülkenin ve halkın sorunlarından ayrılmayacağını kabul eder. Politikanın oluşturulmasında ve uygulanmasında demokratik merkezîyetçi yöntemleri uygular. Karar alma süreçlerinde demokratik ve katılımcıdır. Bağlı odalarıyla birlikte, mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek alanlarını düzenler; üyesinin ve halkın çıkarlarını korur. Sanayileşme ve demokratikleşme alanlarında durum tespitleri yapar, politikalar ve çözüm önerileri üretir, ülkenin demokratikleşmesi için çaba sarf eder. Kamuoyu oluşturulmasına ilişkin her türlü çalışmanın içinde tartışmasız yer alır; demokratik kitle örgütleri, sivil toplum örgütleriyle ilkeli ve demokratik bir işbirliği içerisinde.”

TMMOB'nin bugününe baktığımızda, bu ilkelerin TMMOB'yi biraz öne çıkaran bir özelliği olduğunu söylemek isterim. Kendimizi kimlere göre değerlendiriyoruz: Diğer meslek birliklerine göre. Gerçekten, kendi kültürü içinde, demokratik tartışma kültürü içerisinde, kendini, kendi yazdığı Tüzüğünde ve kendine ait Yasasının dışında, kendinin ne olduğunu deklare edebilecek

kadar açık yürekli olan, açık ve şeffaf bir örgüttür TMMOB. Burada bunun da altını çizmek istedim.

Sevgili arkadaşlar; sıkıntılı, sancılı ve sorunlu bir ülkede yaşıyor olmak, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinin yüklendiği görevleri çoğaltıyor. Bizler, en basit deyişle, bilimi ve teknolojiyi toplumla buluşturan bir meslek grubunun örgütüyüz. İnsan odaklı bir mesleği icra ediyoruz. Onurlu bir mesleğimiz var; çünkü odayında insan var. Ama bu onurlu görev aynı zamanda bize önemli sorumluluklar yüklüyor. Örgütümüz, bu sorumluluklarını çalışmalarını iki ana eksende yürüterek yerine getiriyor. Birlik ve bağlı odaları, esas itibarıyla meslek alanlarıyla ilgili olarak ülke gerçeklerini belirliyor, sorunları tespit ediyor, bu sorunlara karşı çözüm yollarını öneriyor. Birinci çalışma eksenimiz budur. İkinci eksenimiz de, mesleki denetimin olmazsa olmaz önkoşulu olan, üyelerimizin uzmanlaştırılmasına yönelik olarak yapılan çalışmalardır.

Bu arada bir konuyu da belirtmek durumundayım: Mühendislikte yeterlilik, yetkinlik, uzmanlık hususu çok önemlidir. Çünkü bu mesleğin odayında insan vardır. Biz insana karşı sorumlulukları olan bir mesleğin uygulayıcılarıyız. Bunun tartışması kaba bir işsizlik kavramı içerisine hapsedilemez. Üniversitede iyi mühendis olmak için mücadele vereceksiniz. Çok çalışacaksınız. Mühendisliğin topluma karşı sorumlulukları olduğunu unutmayacaksınız. Kendinizi yetiştirmek için çok çaba harcayacaksınız. Bu da yetmeyecek. Mesleğinizi uygularken, odanızdan sürekli eğitim alacaksınız. Bu da yetmeyecek. Kendinizi kendimizin yarattığı şekilde odanızdan yeterliliğinizi sürekli belgeleteceksiniz. Çünkü altını bir kez daha çizelim: Mühendis mesleğinin sorumlu olduğu özne insandır. Bunu biliniz.

İki yıllık bir çalışma döneminde gerçekleştirdiği ikiyüze aşkın etkinlik esnasında bu iki ana eksenin kesiştiği alan olarak hepimizce algılanıyor. Bir taraftan meslek ve meslektaşların sorunlarını, bir taraftan ülkenin ve meslek alanlarımız açısından sorunlarının tespiti ve çözüm yollarının önerilmesi bu etkinliklerimizle gerçekleşiyor. Ama öte yandan uzmanlığa giden yolda bilginin erişilebilir ve kullanılabilir olmasına yönelik çabalar da burada gerçekleşiyor. Bilim insanlarımız, uzmanlarımız yoğun emek vererek elde ettikleri bilgileri bizlerle, meslektaşlarımızla bu etkinliklerde paylaşıyor. Örgütümüz de bu paylaşımları 50 yılı aşkın birikiminin yoğunması ile sonuç bildirimleri şeklinde kamuoyuna iletiyor.

İşte bir örnek:

Yükseköğretimin kamusal ve herkes için ulaşılması gereken bir hak olduğu kabulünden yola çıkarak, Üniversitelerdeki tüm öğretim ve sosyal hakların parasız olduğu bir üniversite,

Öğretim üyelerinin, çalışanların, öğrencilerin tüm söz ve karar süreçlerine katıldığı, katılımcı, paylaşımcı hukuka saygılı bir üniversite,

Emeğe, insan haklarına saygılı, barışın, hoşgörünün hakim olduğu, özerk ve demokratik bilimsel bir üniversite,

Bilim ve teknoloji üreten, üreteni teşvik eden, ödüllendiren bir üniversite,

Topluma dönük eğitimin yerleştirilmesi doğrultusunda, sanayi ile toplumsal yaşam ile etkileşim içinde olan bir üniversite,

Yabancı dil öğreniminin daha uygun koşulları yaratılarak geliştirilen, ana dilde eğitim yapan bir üniversite,

Eğitim kadrolarının ekonomik sorunları insanca yaşayabilecekleri ve hak ettikleri seviyede çözümlenerek zamanlarını tamamen öğretime ve araştırmaya vermelerinin koşullarının yaratıldığı bir üniversite,

Üniversitelerin tek tek akreditasyon çalışmaları yürütmeleri yerine, üniversiteler arasında eşitsizlikleri ortadan kaldırılması için merkezi politikaların geliştirilerek uygulandığı bir üniversite,

Üniversitenin bütününde çeşitli kademelere seçimle gelinen bir üniversite

Sözlerini de bu anlayışlarla oluşturduğumuz Eğitim Sempozyumlarının sonunda söylüyoruz.

Sevgili arkadaşlar;

TMMOB yaşama dair bu ülkeye dair ne diyor? Özetleyerek bunları da söyleyelim.

Dünya küreselleşmenin yıkıcı etkisi ile şekilleniyor. Sermayenin sınırsız hareketliliğini ifade eden küreselleşme çağında, sermaye fiili ve ideolojik olarak yaşamın bütün gözeneklerinde tahakküm kuruyor. Küreselleşme ile dünya kaos ortamına sürükleniyor; ülkeler, bölgeler, şehirler, mahalleler arasındaki eşitsizlikler gün geçtikçe artıyor, yoksulluk, açlık ve işsizlik yaygınlaşıyor, şiddet günlük yaşamın her noktasında boy gösteriyor, ABD Ortadoğu'yu kan gölüne çevirdi, işgal derinleşerek devam ediyor. Uygulanan neo-liberal politikalar dünyayı bir karabasana sürüklüyor. İdeolojilerin sonu, kapitalizmin sonsuzluğunun ilan edildiği dönemde, egemenlerin tüm dünyaya sunduğu refah, demokrasi ve özgürlük vaadini yoksulluk, savaş, işsizlik ve açlık yalanlıyor.

Türkiye'nin küreselleşme sürecine eklemelenmesi 'Türkiye çağ atlıyor' reklamları ile başlamıştı. Gerçek olan ise Türkiye'nin çağ atladığı değil, dünyayı

sermayenin ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden düzenleyen 'küreselleşme çağına' eklememesiydi. Sermayenin dünyayı içselleştirdiği, sınırları, kuralları kendi lehine ortadan kaldırdığı, bütün alanlara etkin ve doğrudan müdahale ettiği bir dönem Türkiye'de de yaşanmaya başladı. Türkiye açısından son dönem yapılan yasal düzenlemeler bu durumun son hamlesi olarak gerçekleşiyor. Bir yandan kamu hizmetleri paralı hale getirilirken, diğer yandan da kamu kurumlarının mülkiyeti sermayeye devrediliyor. Yaşanan durum medyada tartışıldığı gibi verimlilik, işletmecilik tartışmaların ötesinde 'sermaye lehine bir dönüşümü ifade ediyor'. Özelleştirmenin ve ticarileştirmenin yaratacağı toplumsal etki ise kısa vadede oluşacak işsizlik üzerinden tartışılarak, geçici kimi çözümlerle geçiştirilmeye çalışılıyor. Oysa yaşanan durumun toplumsal sonuçları daha derin olacak, uzun yıllardır uygulanan neo-liberal politikalarla yoksullaşan halk bu uygulamalarla eğitim, sağlık gibi en temel insani haklardan bile yararlanamayacak duruma gelecek, yoksulluk derinleşecek, toplumsal dışlanma yaygınlaşacak.

Üretimin yerini finans hareketlerinin aldığı, sosyal devletin ortadan kaldırıldığı, devlet-yurttaş ilişkisinin sermaye-müşteri ilişkisi olarak yeniden tanımlandığı, tüm hizmetlerin paralı hale getirildiği günümüzde, yaşam gün geçtikçe güvencesizleşiyor.

Türkiye'nin politik yönelimlerinden, çalışanların ücretlerine kadar her şey IMF, Dünya Bankası ve AB ile kurulan ilişkiler çerçevesinde belirleniyor. Finans kapitalin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik hazırlanan bütçe, rant, faiz ve dış borç ödemeye endeksleniyor. Ekonomik istikrar, büyüme, enflasyonun tek haneli rakamlara inmesi gibi sürekli gündemde olan gelişmeler halkın yaşamına yansımıyor. AKP, 'ekonomi büyüyor ama kimse bizden iş istemesin' diyor. IMF yetkilileri ise Türkiye'nin gelişimin önündeki engel olarak 'asgari ücretin yüksek olmasını' gösteriyor. Hükümet kamu çalışanları ile yaptığı toplu görüşmelerde sefalet ücretinde ısrar ediyor, IMF'ye verilen sözlerin dışına çıkılamayacağı ifade ediliyor. AB kendi içinde tarımı desteklerken, Türkiye'den tarıma desteği çekmesini, tarım alanlarının kısıtlanmasını istiyor. 2005-2006 yılı özelleştirmeler yılı olacak diyen AKP iktidarı, Türkiye'nin en önemli kamusal varlıklarını 'parayı veren düdüğü çalar' aymazlığı ile satıyor. Bütün bu politikalar Türkiye'de yaşanan dönüşümün yönünü gösteriyor.

Ekonomik göstergelerdeki iyileşmelerin temelinde üretim, yatırım, istihdam, teknolojik gelişmeler gibi nedenler yatmıyor. Gelişmeler ücretler üzerindeki baskıya, istihdamdaki daralmaya yani sermayenin emek üzerindeki daha etkin sömürüsüne dayanıyor.

Sermayenin çıkarları için yürütülmeye çalışılan bu değişim projesine karşı

emek ve demokrasi güçlerine, emekten yana bir seçeneği hayata geçirmek için mücadele etmek düşünüyor.

Biz,

Özelleştirmelerin durdurulmasını, özelleştirilen kurumların satışının iptalini istiyoruz

Kamu hizmetlerinin paralı hala getirilmesine karşı, eğitim, sağlık gibi en temel insan hakkı olan hizmetlerin herkes için ulaşılabilir, nitelikli ve parasız olmasını istiyoruz.

Ranta, faize, borç ödemelerine odaklanan değil, halkın ihtiyaçlarını gözeten bütçe istiyoruz.

Sözleşmeli çalışma, performans uygulaması gibi çalışma hayatını piyasa mantığı ile düzenleyen, esnek çalışma yöntemleri ile güvencesiz çalışmayı yaygınlaştıran uygulamalara karşı iş güvencesinin sağlanmasını istiyoruz.

Asgari ücretin yoksulluk sınırının üstüne çekilmesini, çalışmayanları güvence altına alacak sosyal uygulamaların hayata geçirilmesini istiyoruz.

Kamu çalışanlarının sözleşmeli personel uygulaması ile güvencesizleştirilmesine, sefalet ücretine mahkum edilmesine, örgütlenme hakkının önündeki engellere karşı, insanca yaşanacak bir ücret, iş güvencesi ve örgütlenme hakkının önündeki engellerin kaldırılmasını istiyoruz.

Toplumsal eşitsizliğin her düzeyde yaygınlaşmış olmasına karşı, adalet ve eşitlik istiyoruz.

Finans kapitalin hareketliliğine bırakılmış ekonomik gelişme yerine, üretime ve yatırıma dayalı ekonomik modelin hayata geçirilmesini istiyoruz.

Yoksulluğun, işsizliğin ve eşitsizliğin tetiklediği toplumsal şiddetin önlenmesi, toplumsal dışlanmanın ortadan kaldırılması için sosyal politikaların geliştirilmesini istiyoruz.

Kültürel kimliklerin baskı altında tutularak yok sayılmasına, her düzeyde milliyetçiliğin kışkırtılmasına, şiddetin çözüm yolu olarak sunulmasına karşı, kürt sorunun da demokrasi ve kardeşlik temelinde çözümünden yana taraf olduğumuzu, bu sorunun AB ile pazarlıklara sıkıştırılmış değil gerçekten niyetlilerince çözülmesi gerektiğini ifade ediyor, barış istiyoruz.

Türkiye'nin IMF ve diğer uluslararası kurumlar eliyle yönetilmesine karşı, halkın her düzeyde yönetimine katılmasını, ülke yönetiminde halkın söz, yetki ve karar sahibi olmasını savunuyor, demokrasi istiyoruz.

Üyelerinin sorunlarını toplumsal sorunlardan ayırt etmeyen, emekten ve demokrasiden yana tavrını ifade eden ve güçlendiren, toplumsal sorumluluğu gereği toplumsal muhalefetin içinde yer alan TMMOB, bugün de dünyada ve ülkemizde yaşananlara seyirci kalmayarak, savaşa karşı barışı, eşitsizliğe karşı adaleti, şiddete karşı kardeşliği, sömürüye karşı emeği savunmaya, başka bir Türkiye ve başka bir dünya mücadelesinde onurlu ve dik yürüyüşünü sürdürmeye devam edecektir.

TMMOB, AB müzakere süreci ile ilgili her türlü ilişkiyi ve tartışmayı yakından takip etmektedir. TMMOB, meslek alanları üzerinden ülke gerçeklerini tanımlayarak, gerek üyelerimizin hakları ve çıkarları doğrultusunda, gerekse de emekten ve halktan yana uygulamaların yaşama geçirilmesi doğrultusunda AB ile müzakere sürecini, bir mücadele süreci olarak algılamaktadır ve TMMOB, bunun gereklerini yapmaya kararlıdır.

TMMOB, Savaşa karşı ses çıkaranları, Dünya halklarının vicdanı ile Bush ve çetesini yargılayanları, 1 Mart'ta emperyalizme çelme takanları, Savaşsız bir dünya için mücadele edenleri, Çocuklar ölmesin şeker de yiyebilsin diyenleri, Savaşın acısını en derinden hissedenleri, Ülkede, bölgede, dünyada barış isteyenleri dostu olarak görmektedir.

'Sermaye kendi imgesinden bir dünya yaratıyor', emek ve demokrasi güçlerine düşen ise sermayenin yarattığı işsizliğin, yoksulluğun, savaşın, sömürünün dünyasına karşı, emekten, barıştan, adaletten, özgürlükten ve demokrasiden yana başka bir Türkiye'yi ve dünyayı kurmaktır.

Gelecek ona sahip çıkan ellerle şekillenecektir. Başka bir dünya yaratma umudu ve inancı; bizim ellerimizde başka bir dünyanın kurucu iradesine dönüşecektir.

Sermayenin yaşama tüm gücüyle saldırdığı, emperyalistlerin dünyayı savaşla sınıadığı bu dönemde bize düşen bir olmaktır, umudu diri tutmaktır ve kavgada birlikte olmaktır.

Başka bir Türkiye, başka bir Dünya için sen de katıl, ellerimizi birleştirip emeğin ve özgürlüğün Türkiye'sine uzanalım.

Sevgili arkadaşlar, bu günün TMMOB'si bunları söylüyor. TMMOB'nin dünyaya, Türkiye'ye ve yaşama dair söyledikleri bunlardır.

Biz devraldığımız TMMOB'yi bu anlayışlar ve bu yorumlarımız ile size bırakıyoruz.

Son söz basittir.

Yaşasın TMMOB örgütlülüğü.

Bu örgütlülüğe hoş geldiniz.

MEVCUT DURUM ANALİZ RAPORU

Sunan

Ayşegül BİLDİRİCİ

TMMOB Genel Sekreter Yardımcısı

AYŞEGÜL BİLDİRİCİ- Sayın Soğancı'ya biz de konuşmasından ötürü teşekkür ediyoruz.

Ben, program hakkında kısa bir bilgi vermek istiyorum: Şimdi size “Mevcut Durum Analizi” raporunu sunacağız. Düzenleme Kurulu, bu sunum görevini bana verdi, ama bu kalabalık karşısında çok heyecanlı olduğumu yine de ifade etmek zorundayım. Umarım bir aksaklık yaşamayız.

Kurultayın amacını size aktarmıştım zaten. Sunumuma mühendisliğin tanımıyla başlamak istiyorum: Bu konuda yapılmış birçok tanım var, ama ben tabii size bunlardan birini aktaracağım. Eğitim, deneyim ve uygulama ile edinilen matematik, doğa ve mühendislik bilimleri, bilgileri sonucu kazanılan formasyonun insanlık yararına bir gereksinmeye yanıt vermek üzere, ekonomiklik öğeleri de göz önünde bulundurularak teknik ağırlıklı ekipmanların, ürünlerin, proseslerin, sistemlerin ya da hizmetlerin tasarımı, hayata geçirilmesi, işletilmesi, bakımı, dağıtımı, teknik satış ya da danışmanlık bir denetiminin yapılması ve bu amaçlarla araştırma, geliştirme etkinliklerinde bulunması işlemine mühendislik denir.

Mühendislik Eğitiminde Nicel Durum

Lise Mezunları

1982 - 1983	179.004
2003 - 2004	683.019

Türkiye’de 1982-83 öğretim yılında kayıtlara göre 179 bin lise mezunu gözüküyor. Bugün bu rakam yaklaşık 700 bine ulaşmış durumda. 2004 yılı için ÖSS’ye başvuran kişi sayısı yaklaşık 2 milyon kişi ve 2004-2005 öğretim yılı için, 4 yıllık okulları kazanan kişi sayısı 591 bin. Ortaöğretimde etkin bir yönlendirme sisteminin olmayışı, bu nedenle herkesin yükseköğretime devam arzusu, rakamlardan da gördüğümüz üzere, üniversitelerin önünde yığılmalara neden oluyor.

Öğrencilerin İlk Tercih Ettikleri Bölümler

BÖLÜM	ORAN (%)
Öğretmenlik- Eğitim bilimleri	14.0
Tıp	13.9
Hukuk	12.8
İşletme	7.7
Elektrik-Elektronik Mühendisliği	6.7
Uluslararası İlişkiler	5.6
Bilgisayar Mühendisliği	5.5
Endüstri Mühendisliği	4.3
İnşaat Mühendisliği	3.1
Makina Mühendisliği	2.7
İktisat	2.2
Mimarlık	2.7
Mütercim-Tercümanlık	1.8
Matematik	1.7
Müzik Eğitimi	0.6
<i>Kaynak : "Mühendislik Fakülteleri Alt yapı ve diğer sorunlar; Ek-17" TMMOB EMO yayınının. Nisan 2004</i>	

Öğrencilerin ilk tercih ettikleri bölümlerin sıralaması istatistiklere göre ekranda gördüğünüz şekilde, hepsini tek tek okumayacağım, ama yüzde 25, yani her 4 öğrenciden birinin ilk tercihi mühendislik ve mimarlık bölümleri.

Mühendislik eğitimi alanında yaşanan niceliksel değişimle ilgili birkaç özet bilgi vermek istiyorum: Mühendislik alanında lisans eğitimi alan öğrenci sayısı, 2004-2005 eğitim dönemi için yaklaşık 155 bin. 2004 yılında örgün eğitim ile lisans eğitim programlarına yerleştirilen yaklaşık 600 bir öğrencinin, 32 bin 720'si mühendislik alanına kayıt yaptırmış. 2003-2004 yılında lisans seviyesinde mezun olan mühendis sayısı da yaklaşık 23 bin. 2005 yılı itibariyle mühendislik veren üniversite sayısı 71'e ulaşmış durumda. 2003-2004 döneminde 77 üniversitenin 71'ine bağlı

126 fakültede ve 310'ü aşkın bölümde 49 ayrı mühendislik programında öğretim görülüyor. Hepimiz biliyoruz ki, bu bölümlerin bir çoğunda derslik, kütüphane, yeterli öğretim üyesi, laboratuvar gibi çağdaş standartlara uygun eğitim verilememekte. Bu nedenle de mezun sayısı her geçen yıl artmakta, ama 15 yıldır hızla uzaklaşan üretim ekonomisi ve plansız eğitim, üretim ve istihdam politikaları sonucunda lise ve üniversite mezunu işsizler ordusu gitgide artmakta.

ÖSYM tarafından her sene yükseköğretim istatistikleri yayınlanıyor. Bu istatistiklerden size birkaç rakam vermek istiyorum:

ÖSYM tarafından Mayıs 2005 tarihinde yayınlanan 2004-2005 öğretim yılı yükseköğretim istatistiklerinden

Üniversiteler toplam öğrenci sayıları. (Bölüm-1'den)					
Yeni Kayıt		Toplam Okuyan		2003-2004 yılı Mezun	
Toplam	591.328	Toplam	2.106.351	Toplam	323.582
Kız	215.857	Kız	881.919	Kız	139.303
Erkek	339.471	Erkek	1.224.432	Erkek	184.279

Öğretim alanlarına göre Lisans düzeyindeki öğrenci sayıları. (Bölüm-13'ten) Teknik Bilimler başlığı altındakiler					
Yeni Kayıt		Toplam Okuyan		2003-2004 yılı Mezun	
Toplam	31.367	Toplam	149.179	Toplam	21.272
Kız	7.934	Kız	33.975	Kız	5.290
Erkek	23.433	Erkek	115.204	Erkek	16.063

Yine 2004-2005 öğretim yılı için bu rakamlar, üniversitelerin toplam öğrenci sayısı, -toplam okuyan hanelerini size sadece size okuyacağım, diğerlerini de zaten ekranda görüyorsunuz- 2 milyon 106 bin 351 ve bunun teknik bilimler başlığı altında okuyan 149 bin öğrenci. Bir oranlama yaptığımızda, üniversite okuyan öğrencilerin yüzde 7'si teknik bilimlerde okuyor.

Bu teknik bilimler için, öğretim üyesi oranlarına da bakmak istiyorum,

Üniversiteler toplam öğretim üye sayıları. (Bölüm-2'den)							
	Genel	Prof.	Doç.	Yar. Doç.	Öğr. Grv.	Araş.Gr v.	Diğer
Toplam	82.096	11.381	5.456	14.461	14.064	28.271	8.463
Kız	31.434	3.020	1.728	4.504	5.262	12.512	4.408
Erkek	50.662	8.361	3.728	9.957	8.802	15.759	4.055
<i>Diğer: okutman,uzman,çevirmen ve eğitim plancısı toplamıdır</i>							

Teknik Bilimler alanında toplam öğretim üye sayıları. (Bölüm-25'ten)							
	Genel	Prof.	Doç.	Yar. Doç.	Öğr. Grv.	Araş.Grv.	Diğer
Toplam	9.427	1.767	778	2.213	747	3.664	258
Kız	2.775	318	212	574	245	1.314	112
Erkek	6.652	1.449	566	1.639	502	2.350	146
<i>Diğer: okutman,uzman,çevirmen ve eğitim plancısı toplamıdır</i>							

yine genel toplamdan giderek söylüyorum: 82 bin öğretim üyesinden, yaklaşık 9 bin 500'ü teknik alanda, yani yüzde 11 oranında teknik bilimlerde öğretim üyesi oranımız.

Mühendislik eğitiminin tarihçesi konusunda da kısa bir bilgi vermek istiyorum:

Mühendislik Eğitiminin Tarihçesi

- 1773 Mühendishane-i Bahr-i Hümayun İmparatorluk Deniz Müh. Okulu
- 1775 Hendese Odası – 1781 Mühendishane
- 1795 Mühendishane-i Berr-i Hümayun İmparatorluk Kara Müh. Okulu
- 1884 Hendese-i Mülkiye Mektebi - 1909 Mühendis Mekteb-i Alisi
- 1847 Halkalı Ziraat Mektebi
- 1863 Darülfünun
- 1867 Mülkiye Mühendisi ve Islah-i Sanayi Mektebi
- 1874 Mühendis-i Mülkiye Mektebi
- 1875 Turuk-u ve Muabir Mühendis Mektebi *
- 1868 Galatasaray Sultanisi
- 1872 Maadin Mektebi
- 1877 Fenni Resim ve Mimari Mektebi
- 1863 Robert Koleji – 1912 Mühendislik Bölümleri
- 1882 Sanayi-i Nefise Mektebi
- 1911 Kondüktör Mekteb-i Alisi
- 1926 Darülfünun Fen Fakültesi Makina-Elektrik Enstitüsü
- 1928 Yüksek Mühendis Mektebi
- 1933 Darülfünun yerine İstanbul Üniversitesi
Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsü
- 1944 Yüksek Mühendis Mektebi yerine İstanbul Teknik Üniversitesi
- 1946 Ankara Üniversitesi

Osmanlı döneminde, 1773’de başlayan Mühendishaneyi Bahri Hümayun 1911’e kadar devam ediyor. Cumhuriyet döneminden sonra da Darülfünun, Yüksek Mühendis Mektebi, İstanbul Üniversitesi, Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsü, İstanbul Teknik Üniversitesi ve Ankara Üniversitesi. Kuruluş tarihlerine göre ekranda size göstereceğim:

Kuruluş Tarihlerine Göre Üniversiteler

	Üniversite Adı	Bulunduğu İl	Kuruluş Tarihi
1	İstanbul	İstanbul	1933
2	İstanbul Teknik	İstanbul	1944
3	Ankara	Ankara	1946
4	Karadeniz Teknik	Trabzon	1955
5	Ege	İzmir	1955
6	Atatürk	Erzurum	1957
7	Orta Doğu Teknik	Ankara	1959
8	Hacettepe	Ankara	1967
9	Boğaziçi	İstanbul	1971
10	Dicle	Diyarbakır	1973
11	Çukurova	Adana	1973
12	Anadolu	Eskişehir	1973
13	Cumhuriyet	Sivas	1974
14	İnönü	Malatya	1975
15	Fırat	Elazığ	1975
16	Ondokuz Mayıs	Samsun	1975
17	Selçuk	Konya	1975
18	Uludağ	Bursa	1975
19	Erciyes	Kayseri	1978
20	Akdeniz	Antalya	1982
21	Dokuz Eylül	İzmir	1982
22	Gazi	Ankara	1982
23	Marmara	İstanbul	1982
24	Mimar Sinan *	İstanbul	1982
25	Trakya	Edirne	1982
26	Yıldız Teknik	İstanbul	1982
27	Yüzyüncü Yıl	Van	1982
28	Bilkent	Ankara	1984
29	Gaziantep	Gaziantep	1987

	Üniversite Adı	Bulunduğu İl	Kuruluş Tarihi
30	Koç	İstanbul	1992
31	Abant İzzet Baysal	Bolu	1992
32	Adnan Menderes	Aydın	1992
33	Afyon Kocatepe	Afyon	1992
34	Bahkesir	Bahkesir	1992
35	Celal Bayar	Manisa	1992
36	Çanakkale Onsekiz Mart	Çanakkale	1992
37	Dumlupınar	Kütahya	1992
38	Gaziosmanpaşa	Tokat	1992
39	Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü	Kocaeli	1992
40	Harran	Şanlıurfa	1992
41	İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü	İzmir	1992
42	Kafkas *	Kars	1992
43	Kahramanmaraş Sütçü İmam	Kahramanmaraş	1992
44	Kırıkkale	Kırıkkale	1992
45	Kocaeli	Kocaeli	1992
46	Mersin	İçel	1992
47	Muğla *	Muğla	1992
48	Mustafa Kemal	Hatay	1992
49	Niğde	Niğde	1992
50	Pamukkale	Denizli	1992
51	Sakarya	Sakarya	1992
52	Süleyman Demirel	Isparta	1992
53	Zonguldak Karaelmas	Zonguldak	1992
54	Osmangazi	Eskişehir	1993
55	Başkent	Ankara	1994
56	Galatasaray	İstanbul	1994
57	Fatih	İstanbul	1996
58	Işık	İstanbul	1996
59	İstanbul Bilgi *	İstanbul	1996
60	Sabancı	İstanbul	1996
61	Yeditepe	İstanbul	1996
62	Kadir Has	İstanbul	1997
63	Atılım	Ankara	1997
64	Beykent	İstanbul	1997
65	Çağ *	Tarsus	1997
66	Çankaya	Ankara	1997
67	Doğuş	İstanbul	1997

	Üniversite Adı	Bulunduğu İl	Kuruluş Tarihi
68	İstanbul Kültür	İstanbul	1997
69	Maltepe	İstanbul	1997
70	Bahçeşehir	İstanbul	1998
71	Haliç	İstanbul	1998
72	Okan *	İstanbul	1999
73	Ufuk	Ankara	1999
74	Yaşar	İzmir	2001
75	İstanbul Ticaret	İstanbul	2001
76	İzmir Ekonomi	İzmir	2001
77	TOBB Ekonomi ve Teknoloji	Ankara	2003
78			

1933 ve 1978 yılları arasında 19 üniversite kurulmuş, bunların hepsi devlet üniversitesi, İstanbul Üniversitesiyle başlayıp Erciyes Üniversitesiyle biten bir tablo. Daha sonra 1982 ve 87 yılları arasında 10 üniversite kurulmuş. Bunlardan 9'u devlet üniversitesi, biri özel. İlk özel üniversite 1984'de Bilkent Üniversitesi kuruluyor. 1992 yılında 24 tane üniversite kuruluyor; bunlardan 23'ü devlet, biri özel. Bu özel üniversite, Koç Üniversitesi ve daha sonra 93 ve 2001 yılları arasında 20 üniversite kuruluyor. Bu sefer tablo biraz değişiyor; 2'si devlet, 18'i vakıf veya özel üniversite olarak tablomuzun oranlarında değişiklik var. Son olarak da 2001 yılından bugüne 4 üniversite kurulmuş, bunların da 4'ü vakıf veya özel üniversite.

Mevcut Üniversite Sayısı	: 77 (53 D + 24 Ö)
Mühendislik Eğitimi Verilen Üniversite sayısı	: 71 (50 D + 21 Ö)
Öğrenim Görenler	: 155.547
Yeni Kayıt Sayısı	: 32.720 (8.276 K, 24.444 E)
Yıllık Mezun Sayısı	: 23.000 (35.425 K, 120.122 E)
Toplam Mühendis Sayısı	: 400.000
TMMOB Üyesi Mühendis Sayısı	: 270.000

Şu anda mevcut üniversite sayımız 77; bunların 53'ü devlet, 24'ü özel veya vakıf üniversitesi. 71 üniversitede mühendislik mimarlık eğitimi veriyor, öğrenim görenler 155 bin, yeni kayıt yaklaşık 33 bin, yıllık mezun sayısı da 23 bin. Bizim 82'den sonra yükseköğretim istatistiklerinden tutulduğundan bahsetmiştim. Ondan önceki TMMOB kayıtlarını da esas alarak, şu an Türkiye'deki yaklaşık mimar mühendis sayısını 400 bin olarak tahmin ediyoruz. Şu anda TMMOB'nin üye sayısı da 270 bin.

Üniversite sisteminde, değişim sürecine ilişkin yine kısa bir bilgi vereceğim:

1933	2252 sayılı Yasa	Çağdaş üniversiteye geçiş
1946	4936 sayılı Yasa	Üniversitelere özerklik ve tüzel kişilik Üniversitelerarası Kurul
1960	114 sayılı Yasa 115 sayılı Yasa	147 öğretim görevlisinin uzaklaştırılması Milli Eğitim Bakanı Üni. Başı değil
1961	Anayasa	Yönetsel ve bilimsel özerklik
1971	1488 sayılı Yasa	Hükümete yönetime el koyma yetkisi
1973	1750 sayılı Yasa 1418 sayılı Yasa	Fırsat ve olanak eşitliği, planlama Yüksek okulların akademiye bağlanması
1974	ÖSYM kuruluşu	
1981	2547 sayılı Yasa	YÖK çerçevesi, Girişimci Üniversite
1984	Vakıf Üniversitesi	1992'de 3785 sayılı Yasa ile güvence

Çağdaş üniversiteye geçiş, 1933'de 2252 Sayılı Yasa ile başlıyor. Çeşitli yasal düzenlemeler var bu zamana kadar ve 1984'de Vakıf Üniversitesi Yasasıyla devam eden bir süreç.

Mühendislik eğitiminde planlama konumuna geçtiğimiz de ise, DPT'nin Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı, teknik personel, arz ve ihtiyaç projeksiyonuna bakıyoruz.

8. BEŞ YILLIK KALKINMA PLANI TEKNİK PERSONEL				
ARZI ve İHTİYACI PROJEKSİYONU (bin kişi)				
Meslek Türü	2000		2005	
	ARZ	İHTİYA	ARZ	İHTİYAC
Mimar	28.8	25.1	33.1	32.4
İnsaat Mühendisi	43.9	37.1	50.2	45.9
Makine Mühendisi	44.3	44.7	52.1	56.3
Endüstri Mühendisi	12.4	12.4	17.6	18.8
Elektrik-Elektronik	32.4	30.9	39.7	43.0
Bilgisayar Mühendisi	6,8	9,2	12,6	16,6
Kimya Mühendisi	19.1	17.4	20.5	21.5
Maden ve Petrol	8.7	7.4	10.6	9.8
Metalürji Mühendisi	4.6	2.9	5.9	3.8
Jeoloji ve Jeofizik	14.0	10.0	17.5	13.3
Jeodezi Mühendisi	6.7	6.2	8.3	8.4
Cevre Mühendisi	5.5	5.5	9.1	9.5
Diğer Mühendisler	18.6	15.2	26.5	21.8
Ziraat ve Orman	62.2	38.1	73.0	49.1
	308	262,1	376,7	350,2
Kaynak : DPT				

2005 yılı arz ve ihtiyaca baktığımızda, 376 bin arz, 350 bin de ihtiyaç olarak belirleniyor. Fakat bu projeksiyonun çok da sağlıklı olduğunu ne yazık ki düşünmüyoruz; çünkü arzı bir kere bizim rakamlarımızı tam karşılamıyor, istatistiksel anlamda. Onun dışında, ihtiyacın üzerinde mezun olması da bize, planlamanın çok da dikkate alınmadığını gösteriyor, yani bu planlamaya göre daha fazla sayıda mühendis var. O zaman neden planlama yapmıyoruz, neden daha fazla üniversite açıyoruz, neden daha fazla mühendis mimar mezun ediyoruz? Bu da tabii siyasi oy kaygıları nedeniyle ve günlük kaygılar nedeniyle üniversitelerin açıldığını bize düşündürüyor.

Lisansüstü ve doktora eğitim hakkında biraz bilgi vermek istiyorum:

Lisansüstü ve Doktora Eğitimi

ÖSYM tarafından Mayıs 2005 tarihinde yayınlanan 2004-2005 öğretim yılı yükseköğretim istatistiklerinden

Öğretim alanlarına göre Lisans Üstü ve Doktora düzeyindeki öğrenci sayıları. (Bölüm-21'den) Teknik Bilimler başlığı altındakiler						
	Yeni kayıt		Toplam Okuyan		2003-2004 yılı Mezun	
	Lisans Üstü	Doktora	Lisans Üstü	Doktora	Lisans Üstü	Doktora
Toplam	6.576	1.643	19.305	6.450	3.312	495
Kız	1.911	550	5.772	2.096	1.124	165
Erkek	4.665	1.093	13.533	4.354	2.188	330

Kayıtların düzgün tutulduğu 83-84 yılından bu yana her 3 mezundan birinin lisansüstüne kayıt yaptırdığını biliyoruz. Fakat ilginçtir ki, lisansüstüne kayıt yaptıranların da her 3 kişiden birisi, ancak lisansüstünü bitirebiliyor. Tabii bunun nedenlerini düşündüğümüzde de birkaç şey var: Birisi yüksek lisans yapmaya ihtiyaç duyulan ile daha sonra bu eğitimi gösterirken çaba arasında bir farklılık var. Bunun nedenleri de, lisans eğitiminden mezun olan mühendisin duyduğu özgüven eksikliğinin onu yüksek lisansa sevk etmesinin olabileceğini düşünüyoruz. Bir başka neden, arkadaşlarımızın iş bulamama nedeniyle yüksek lisansa geçmeleri ve ülkemize özgü bir başka neden de, erkek mezunların askerlik nedeniyle yüksek lisans yapmaya tercih etmeleri. Hepimizin bildiği gibi, yüksek lisans mezunları da, yani yüksek lisans sahibi mühendisleri öğretim kurumları dışında, çok da fazla bir talep yaratılmıyor. Bu talep olmadığı sürece de durumun bu şekilde sürmesi kaçınılmaz.

Bu konuda, bir de yurtdışında yüksek lisans ve doktora yapanlara ilişkin

birkaç şey söylemek istiyorum: Genelde lisans, yüksek lisans ve doktora yapmak için yurtdışına gidenlerin büyük bir kısmının geri dönmediğini biliyoruz. Bunun bir göstergesi de devlet bursu ile yurtdışına gidenlerin geri dönmeleri halinde, ödeyecekleri tazminatlar çok astronomik olması. Bunun da bu sayı fazla olduğu için, giden öğrencilerin geri dönmelerini zorunlu kılmak açısından böyle düzenlendiğini düşünüyoruz.

Meslekiçi sürekli eğitim: Yaşanan hızlı teknolojik gelişmeler, mühendislik alanında sadece lisans eğitiminin yeterli olmadığını bize gösteriyor. Bu nedenle meslek boyunca, yaşam boyunca bir eğitime tabi tutulmak durumundayız. Bilgide ve teknolojik gelişmelerdeki artış hızı nedenleri, üniversite eğitimi sonrası meslekiçi sürekli eğitime duyulan ihtiyaç da artmakta. Özellikle de değişimin çok hızlı olduğu teknik alanlarda bilgi yenilenmesini sağlamak üzere, yılda ortalama 6 haftalık bir eğitim programının zorunlu olduğu kabul ediliyor. Avrupa Birliği ülkelerinde, tüm alanlarda eğitim veren 3 bin adet merkezin bulunduğu ve bu eğitim için yılda 30 milyar ECU civarında bir harcama yapıldığı belirtilmekte. Bu konuda yapılan birtakım araştırmaların sonuçlarını da sizinle paylaşmak istiyorum: Mezuniyet bilgisinin yüzde 5'i her geçen yıl eski ve geçersiz hale gelmekte. Çağdaş ve rekabet edilebilir standartlara ulaşabilmek için çalışan her kişi, zamanının yüzde 15'ini bilgisini tazelemeye ayırmalı ve çalışma hayatı boyunca kendi alanında hiçbir kursa katılmayanlar, 45 yaşında bütün gelişmelerin ardında kalıyor.

TMMOB ortamında, meslekiçi eğitim çalışmaları, odalarımızda farklı düzeyde sürüyor. Makine Mühendisleri Odasının MİEM kapsamında, yaklaşık 18 bin üyesini meslekiçi eğitimden geçirmiş ve belgelendirmiş olduğunu biliyoruz ve Elektrik Mühendisleri Odasının, Makine Mühendisleri Odasının deneyimlerinde MİSEM organizasyonuna girmiş ve 1 yıl gibi kısa bir sürede bin üyesini eğitimden geçirerek belgelendirmiştir. TMMOB 38. Genel Kurulunda da Meslekiçi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliği kabul edilmiştir, odalarımızın bununla ilgili düzenlemeleri yönetimde devam etmektedir.

Teknolojideki hızlı ilerleme ve bilimsel bilgideki artış, mühendislik alanında uzmanlaşmayı ve yetkin mühendislik kavramlarını da gündeme getirmiştir. Bu konuda mühendislik disiplinliklerinde uzmanlık alanları belirleme çalışmaları yapılmıştır. Bu durumda, mühendisler uzmanlık eğitimlerini ve deneyimlerini tamamlayıp, uzman oldukları alanlarda yetki ve sorumluluk sahibi olmaktadırlar. Türkiye'de bu iş, Ağustos 99 depreminden sonra ülkemizin de gündemine yoğun bir şekilde gelmiştir. İnşaat Mühendisleri Odamızın da geçmişten bugüne bu konuda çalışmaları bulunmaktadır.

Yeni yasama döneminde, Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Türk Mühendis Mimar Odaları birliğine bir yazı yazarak; resmi bir görev verdi ve “Yetkin Teknik Eleman Kanun Tasarısını hazırlayın.” dedi. TMMOB de bir tasarı hazırladı, Yetkili Mühendis Kanun Tasarısını Bayındırlık Bakanlığına gönderdi. Bayındırlık Bakanlığı bu tasarımı ilgili kurum ve kuruluşlara dağıtarak görüş istedi, bugün itibariyle bu süreç devam ediyor.

Bu yasa taslağı ile ilgili kısa bir not daha iletmek istiyorum: Bu çerçeveye bir taslak arkadaşlar. Eğer tam metnini edinmek isterseniz, web sitemizden ulaşabilirsiniz. Odaların kendi uzmanlık alanlarını belirleyerek ne şekilde belgelendirme yapacakları, tamamen odalara bırakılmış durumda. Biz, bu Öğrenci Kurultayına hazırlanırken, odalarımızın bütün öğrenci üye kurultaylarını gezdik, sonuç bildirgelerini okuduk, kitaplarını okuduk. Bazı odalarımıza öğrenci arkadaşlarımızın 2 yıl, 5 yıl gibi bir sınırlandırmalarla ilgili endişelerini gördük, bunları yazdıklarını da gördük. Bu endişelere katılıyoruz, ama TMMOB'nin hazırladığı tasarıda, seneye ilişkin, yıla ilişkin ya da bunun yöntemine ilişkin bir şey yok, dediğim gibi sadece bir çerçeve taslak. Taslakta uzmanlıkların ne şekilde belirlenebileceği ve odaların bu uzmanlıkları ne şekilde vereceği, odaların kendilerine bırakılmış durumda.

Yabancı dilde eğitim konusunda birkaç şey söylemek istiyorum: Gerçi başkanımız konuşmasında belirtti, ama yabancı dil eğitimi ile yabancı dilde eğitim farklı. Evet, hepimizin yabancı dil bilmesi gerekiyor, bu gerçek. Şu an ki konumda, şu an ki durumda herkes yabancı dil bilmiyor, ama yabancı dilde eğitim yapılması, farklı bir durum. Bazı üniversitelerimizde tamamen, bazılarında yüzde 30 İngilizce eğitim var ve biz şuna inanıyoruz ki, istisnalar olmak üzere bir öğretim üyesinin kendi ana dilinde en iyi anlatabileceğini ve bir öğrencinin de en iyi kendi ana dilinde o dersi anlayabileceğini düşünüyoruz. Yabancı dilde öğretim yapılmasıyla, bazı konu ve kavramların iyi anlaşamadığı, öğrencilerin soru sormaktan çekindikleri, bazı derslerin kısmen İngilizce, kısmen Türkçe yapıldığı, öğretim üyelerin alışagelmışin dışındaki sorularında öğrencilerin zorlandıkları ve yabancı dilde ders vermek için aranan şartları, bazı öğretim üyelerinin sağlayamadıkları, dile getiren yaygın şikâyetlerdi. Boğaziçi Üniversitesi ile başlayan ve ODTÜ ile devam eden eğitim başarılıdır denilebilirse de, aynı şeyi yabancı dilde öğretim yapan diğer yükseköğretim kurumlarının hepsi için söylemek mümkün değil. Kaldı ki biz, şu anda anadilde eğitimde bile birtakım şartları, öğretim kadrolarımızı ve diğer eğitim koşullarımızı sağlayamıyoruz.

Mühendislerin örgütlenmesi konusunda bilgi vermek istiyorum: İlk

olarak 1938 yılında çıkartılan 3458 sayılı Mühendislik Mimarlık Hakkında Yasa, mühendislik ve mimarlık unvanı ve yetkileriyle çalışmak isteyenlerin sahip olması gereken belgeleri, yani diplomaları sıralamış ve “bu diplomalara veya ruhsatlardan birine haiz olmayanlar, Türkiye’de mühendis mimar unvanıyla istihdam olunamazlar ve bu imzalarla sanat icra edemezler ve bu unvanları kullanarak rey veremezler ve imza da koyamazlar” denilmektedir. 1954 yılında 6235 sayılı Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği yasası kabul edilmiş ve bu yasayla Türkiye sınırları içinde meslek ve sanatlarını icraya kanunen salahiyyetli olup da mesleki faaliyette bulunan sivil ve askeri yüksek mühendis, yüksek mimar, mühendis ve mimarları içinde toplayan, hükmü şahsiyyeti haiz Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği kurulmuştur.

Söz konusu yasada, daha sonra birtakım değişiklikler yapılmıştır. Bizim için en önemli değişikliklerden birisi, 82 Anayasasıyla kamu kurumlarında çalışanların odalara üye olma zorunlulukları kaldırılmıştır. 1954’de TMMOB’nin 10 odası ve 6 bin 822 üyesi vardır. Bunlar, Elektrik, Gemi, Harita ve Kadastro, İnşaat, Kimya, Maden, Makine, Mimarlar, Orman ve Ziraat Mühendisleri Odaları. Bizim şu anda 23 odamız var, burada odalarımızın 31.12. 2004 tarihi itibariyle üye sayılarını görüyorsunuz.

Kuruluş 1954

ODA ADI	ÜYE SAYISI
Elektrik M.O.	672
Gemi M.O.	96
Harita ve Kadastro M.O.	62
İnşaat M.O.	2.371
Kimya M.O.	312
Maden M.O.	313
Makina M.O.	902
Mimarlar o.	746
Orman M.O.	615
Ziraat M.O.	733
TOPLAM	6.822

31.12.2004 tarihi itibari ile

ODA ADI	ÜYE SAYISI	ODA ADI	ÜYE SAYISI
Çevre M.O.	3.432	Maden M.O.	7.724
Elektrik M.O.	27.625	Makina M.O.	55.731
Fizik M.O.	1.521	Metalurji M.O.	3.107
Gemi M.O.	1.930	Meteoroloji M.O.	477
Gemi Mak. İşl. M.O.	1.244	Mimarlar O.	30.346
Gıda M.O.	5.799	Orman M.O.	8.219
Harita ve Kadastro M.O.	7.931	Petrol M.O.	894
İç Mimarlar O.	1.036	Peyzaj M.O.	2.060
İnşaat M.O.	58.970	Şehir Plan. O.	3.104
Jeofizik M.O.	2.805	Tekstil M.O.	1.384
Jeoloji M.O.	9.368	Ziraat M.O.	14.050
Kimya M.O.	10.874	TOPLAM	259.631

Toplam üye sayımız o tarihte yaklaşık 260 bin. Bugün TMMOB, 260 bin diyoruz, ama bu dediğim gibi 31.12.2004 tarihi itibariyleydi rakamlar. Şu anda bizim tahminimiz -yıl sonunda odalarımızdan yine sayıları alacağız, ama- 270 bin civarında olduğu. 23 oda, bölge temsilcilikleri, il temsilcilikleri, işyeri temsilcilikleri, periyodik yayınları, ulusal ve uluslararası etkinlikleri, seminerleri ve kongreleriyle ülkemizin en büyük mühendislik ve mimarlık kuruluşudur.

Bu kuruluşta öğrenci örgütlenmesi nasıldır? TMMOB 36'ncı Genel Kurulunda TMMOB Mühendislik Ve Mimarlık Öğrencileri Kurulu Yönetmeliği çıkmıştır. Bu tarihten önce de odalarımızın öğrencilerle olan ilişkileri tabii ki vardı, ama biz bu yönetmelikte bunları biraz daha formal hale getirmeye ve bu ilişkilerimizi daha da geliştirmeye çalıştık. Ben, size yönetmeliğin sadece amaç kısmını okuyacağım: "Mühendislik mimarlık eğitiminin ve öğrenciliğinin sorunlarını araştırıp, diğer ülkelerde uygulanan

modellerden de yararlanarak öneriler geliştirmek, geliştirilen önerilerin gerçekleştirilmesi için girişimlerde bulunmak, bu konularda komisyonlar kurmak. Mühendislik mimarlık öğrencilerin bilimsel çalışmalar yapabilmesi için, uygun koşulların yaratılmasına katkı sağlamak, mühendislik mimarlık alanındaki sorunları, uygulanan politikaları ve sonuçlarını araştırmak, bunların çözümü sürecine katkı sağlamak. Mühendislik mimarlık öğrencilerinin, doğrudan doğruya kendi sorunlarına ve ülke sorunlarına yönelik kamuoyu oluşturmaya çalışmak. Üniversitelerin sorunlarına yönelik politikalar oluşturmak, üniversitelerin çağdaş, demokratik, bilimsel kurumlar olmasına katkı sağlamak. Mühendislik mimarlık öğrencilerinin sosyal, kültürel, sanatsal gereksinimlerinin karşılanmasını sağlamak, bunların ürünlerinin sunulmasına ve yayılmasına çalışmak. Mühendislik mimarlık öğrencileri kolu çalışmalarına, mevcut tüm mühendislik mimarlık fakültelerinin tüm öğrencilerinin en geniş katılımını sağlamak.”

Bu örgütlenmeler kapsamında odalarımızın tabii ki öğrenci etkinlikleri var, bunları da ekranda görüyorsunuz.

Öğrenci Etkinlikleri

23 Ekim 2004	İnşaat M.O. 1. Öğrenci Kurultayı
8 Aralık 2004	Jeofizik M.O. Jeofizik Mühendisliği 2. Öğrenci Kongresi
13 Mart 2005	Makina M.O. 4. Öğrenci Üye Kurultayı
12 Haziran 2005	Kimya M.O. Öğrenci Üye Kurultayı
13-18 Haziran 2005	Harita ve Kadastro M.O. Genç Haritacılar Günleri
27 Ağu. – 4 Eyl. 2005	Harita ve Kadastro M.O. 4. Yaz Eğitim Kampı
15 Ekim 2005	Peyzaj M.O. Öğrenci Üye Kolları 1. Kurultayı
15-16 Ekim 2005	Çevre M.O. Öğrenci Çalıştay
20-21 Ekim 2005	Jeofizik M.O. Jeofizik Mühendisliği 3. Öğrenci Kongresi
12 Kasım 2005	Jeoloji M. O. Öğrenci Üye Kurultayı
12 Kasım 2005	Elektrik M.O. 3. Öğrenci Kurultayı
25 Kasım 2005	Ziraat M.O. 1. Öğrenci Kurultayı

Ekranda sadece bu dönemki etkinlikleri görüyorsunuz. bunu da belirtmek isterim. Birçok odamızın bu konuyla ilgili de etkinlikleri devam etmekte.

Mühendislik Mimarlık Kurultayından bahsedeceğim size. Mühendislik Mimarlık Kurultayımız 2003 yılında yapıldı, fAnkara’da ve merkezi düzeyde bir kurultaydı. Bu kurultayın öncesinde, genel kurultaylar yapıldı, burada bazı konu başlıkları belirlendi ve her konu başlığında, yerellerle

görüşmeler yapıldı ve bazı karar taslakları oluşturuldu. En son yapılan genel kurulda da, bu karar taslaklarından karar metinleri oluşturuldu. Ben, bu metinlerden eğitim başlığına ait olanları size aktarmak istiyorum: “Ülkemizde mühendislik eğitimi, sistemin ana gereksinimlerine göre belirlenmemelidir, sanayileşmemenin ve teknoloji ithal eden bir ülke olmanın sonucu olarak, mühendisler tasarım sürecinin dışında büyük ölçüde üretim kontrolü ya da hizmet üretimi gibi alanlarda istihdam edilmektedirler. Dolayısıyla mühendislik eğitimi, geleceğin mühendislerine teknolojik ilerlemeyi sağlayacak birikim ve beceriyi değil, üretim sürecinin sürekliliğini sağlayacak donanımını sağlamaya çalışır. Eğitim ile ilgili sorunların, ancak eğitim süreci içinde çözümlenebileceği unutulmamalıdır. Mühendislik ve mimarlık eğitiminin, teorik ve pratik süreçleri kapsayacak biçim ve içerikli düzenlenmesi gerekmektedir. Bilim ve teknolojinin günümüzdeki ilerleme hızı göz önünde tutularak, TMMOB’ye bağlı odalar tarafından meslekiçi eğitim verilmeli, ancak bu meslekiçi eğitim sürecinin lisans eğitimini ikâme edeceği düşünülmemelidir.

Mevcut lisans eğitiminin gerek süresinin, gerekse de şeklinin baştan sona tartışılması gerekliliği açıktır. Bu anlamda TMMOB’ye düşen, mühendis ve mimarlar ile birlikte öğrencilerin ve akademisyenlerin de katılacağı tartışma ortamının sağlanmasıdır. TMMOB’nin kapsadığı meslek disiplinlerinin her biri için eğitim kurultayları düzenlenmeli, yapılan tartışmaları ve sonuçları, üniversite kamuoyuna mal edilmelidir. Bunların dışında yapılacak her türlü çalışma, mevcut eğitim sisteminin tüm eksiklik ve yetersizlikleriyle meşrulaştırılması, onaylanması anlamını taşıyacaktır.”

Son olarak sizlerle paylaşmak istediğim doküman da, bir hafta önce düzenlenen **TMMOB Mühendislik Eğitimi Sempozyumu Sonuç Bildirgesi**. Bu sonuç bildirgesi, aslında çok uzun bir metin. Ben, sadece oradaki bazı görüş, öneriler ve saptırmaları sizinle paylaşmak istiyorum:

- Küreselleşme ve sermaye isteklerine göre üniversitelerin yapılandırılması uygulamalarından vazgeçilmelidir.
- Mevcut politika ve uygulamaların yerine; planlamacı bir anlayışla, toplumsal gereksinimleri, üretimi, istihdamı ve yaşam boyu eğitimi, ülkenin bilim ve teknoloji yeterliliğinin güçlendirilmesini temel alan ulusal eğitim politikaları yaşama geçirilmelidir.
- Toplumsal eşitsizliğin her çeşidini sürekli ve sistemli olarak üreten eğitim yapısı terk edilmelidir.
- Eğitim her kademedede eşit ve parasız olmalıdır.

- Üniversiteye girişin orta öğretimden değil de dershanelerden geçiyor olması, eğitim düzeninin ne kadar bozuk olduğunun bir göstergesidir. Üniversite öncesi eğitim-öğretim; laik, demokratik, çağdaş ve bilimsel ilkelere göre tepeden tırnağa yeniden yapılandırılmalıdır.
- Üniversiteler bilimsel bilgiyi üretme mekanları olmalıdır.
- Polis ve jandarma üniversitelerden çıkarılmalı; baskıcı ve cins ayrımcı uygulamalarla dolu eğitim programları terk edilmelidir.
- Belletme ve ezbercilik yerine öğrenmek, verileri kabul etmek yerine araştırma yeteneğini geliştirmek; teknik eğitim yanında sosyal ve kültürel eğitimleri de tamamlamak; eğitimde sorgulayan, düşünen, dayanışma duygusuna sahip, bilimsel kriterleri önemseyen, aydınlanmış öğrencilerin yetişmesi, en temel amaç olmalıdır.
- Uygulama, mühendislik eğitiminin vazgeçilmez bir parçasıdır. Teorik bilgiler laboratuvar uygulamaları ile desteklenmelidir.
- Öğrenci sağlık sigortası uygulamasına geçilmelidir.
- Bilimi teknolojiye, teknolojiyi uygulamaya dönüştüren mühendislerin daha donanımlı ve birikimli olarak yetişeceği ve mezuniyet sonrası bilgilerini yenileyebilecekleri, geliştirebilecekleri eğitim olanakları, üretim ve çalışma ortamları sağlanmalıdır.
- Çok sayıda niteliksiz mühendis yetiştirmek ve yine çok sayıda donanımsız üniversite ve bölüm açmak yerine, ülkenin gereksinim duyduğu elemanları yetiştirmeli; yine gereksinim doğrultusunda yeterli eğitim kadrosu ve kütüphane, derslik, laboratuvar, yurt vb. alt yapısı tamamlanmış kuruluşlar oluşturulmalı; şimdiye kadar açılmış bulunan üniversitelerin eğitim düzeyi artırılmalı, kalite eşitsizliği ortadan kaldırılmalı, oluşturulacak kalite standartları doğrultusunda denetimler yapılmalıdır.
- Ülke gerçeklerine uymayan ve dışarıdan programlanan meslek yüksek okulu programları ile mühendislik programları arasında var olan ve mühendislik programları aleyhine olan 1/3 oranındaki mali destek dengesizliği giderilmelidir.
- Uygun nitelik ve sayıda öğretim üyesi yetiştirilmeli, öğretim üyelerinin eğitim dışında ticari faaliyette bulunması engellenmeli, eğitim hizmetini üreten öğretim üyelerinin ekonomik, sosyal ve mesleki sorunları çözülmeli, öğretim üyeliği mesleği saygın ve çekici hale getirilmelidir.
- Üniversitelerde akademik yükselmelerde uluslararası bilimsel yayınlar en

önemli ölçüt olmaktan çıkarılmalı, amaca uygun diğer çalışmalar da ölçütlere dahil olmalıdır.

- Öğretim üyelerinin düşüncelerinden, sendikal eylemlerinden ve demokratik taleplerinden dolayı karşılaştıkları her türlü ceza ve sürgün uygulamalarına son verilmelidir.
- YÖK tüm kurumlarıyla kaldırılmalı, Üniversiteler Arası Kurul ve üniversiteler, özerk ve demokratik bir anlayış temelinde yeniden düzenlenmeli, üniversitenin bütün bileşenlerinin yönetim ve karar sürecine katılmaları güvenceye alınmalıdır. Üniversitenin üç temel bileşeni olan öğretim üyeleri, öğrenciler ve üniversite çalışanlarının üniversite yönetimine katılmaları sağlanmalıdır.
- Mühendislik hizmetlerinin, alanında yeterli mesleki bilgi ve deneyime sahip olan Odaların üyelerince verilmesi, bu üyelerin mesleki kurallar ve meslek etiği açısından tam olarak denetlenmesi gerekmektedir. Hizmeti veren üyelerin bilgilerinin hızla yenilenmesi gereksinimine uygun olarak, çağdaş teknikleri izleyebilmelerine yönelik sürekli mesleki eğitime tabi tutulmaları sağlanmalıdır.
- Ülkemizde verilen lisans diplomalarının uluslararası düzeyde tanınması sağlanmalıdır.
- Lisans eğitimi meslek içi eğitim programlarıyla sürekli desteklenmelidir.
- Mühendislik eğitimi ve öğretimi programlarının akredite edilmesi yetersiz ve donanımsız bölümlerin açılmasına engel olacağı gibi, bölümlerin gelişmelerinin de önünü açacaktır. Eğitim programlarının akreditasyonunda, yabancı akreditasyon kurumları yerine TMMOB'nin de içinde yer aldığı MÜDEK (Mühendislik Değerlendirme Kurulu) çalışmaları yaygınlaştırılmalıdır.
- Akredite olmayan bölümlerin kayıplarını giderici telafi programları TMMOB ve üniversitelerce hazırlanmalı ve uygulanmalıdır.
- TMMOB ve bağlı Odalar, üniversitelerde yeni mühendislik, mimarlık ve şehir planlama ile ilgili yüksek öğrenimin planlanmasında, yeni fakülte ve bölümlerinin açılması, eğitim programlarının oluşturulması, kontenjanlarının belirlenmesi süreçlerinde yer almalı, bu süreçte TMMOB'nin öneri ve onayı alınmalıdır.
- YÖK'ün eğitim programlarına müdahalesi nedeniyle azalan uygulamalı dersler açığı, TMMOB ve ilgili kurum ve kuruluşların birlikte çalışmalarıyla kapatılmalıdır.

- Mesleklerini icra ederken mühendisleri izleyen ve sicillerini tutan tek kurum olan TMMOB, mühendislere yönelik tüm tasarrufların odağında olmalıdır.
- Genel bütçeden eğitime aktarılan pay yeterli seviyeye getirilmeli ve üniversite bütçelerinde bilimsel araştırmalara ayrılan pay artırılmalıdır. Harç, ikinci öğretim, yaz okulu gibi paralı uygulamalar kaldırılmalıdır.
- Kamu kaynakları vakıf/özel üniversitelere aktarılmamalı, vakıf üniversitelerinin programlarında akreditasyon zorunluluğu getirilmelidir.
- Bayındırlık ve İskan Bakanlığının talebi üzerine TMMOB tarafından hazırlanan “Yetkili Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Belirlenmesi ve Belgelendirilmesine İlişkin Kanun Tasarısı Taslağı’nın ivedilikle yasalaşması hayati önem arz etmektedir. Kanun Tasarısının hedefi; hizmetin toplum yararına verilmesi, yanlış uygulamaların önlenmesi, kalite ve güvenilirliğin artırılmasıdır. Taslak ilgili kurum ve kuruluşların katkıları ile zenginleştirilerek biran önce yasalaştırılmalıdır.

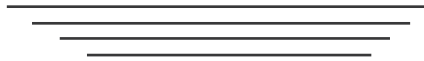
Son söz olarak söylemek istediğim: Bu ülkenin insanlarının TMMOB’ye ihtiyacı var, TMMOB’nin de öğrencilerine ihtiyacı var. Ülkemizin ve dünyanın aydınlık geleceği için aklınızı, yüreğinizi, bilginizi ve becerinizi emekten, halktan, barıştan, demokrasiden, insan haklarından yana koymak için, sizleri TMMOB örgütlüğüne sahip çıkmaya çağırıyoruz. Aslında biliyoruz ki, siz bizim yanımızdaydınız. 8 Ekim günü ben görev gereği kürsüdeydim. Şimdi size oradaki resimleri de aktarmak istiyorum. Gerçekten inanılmaz bir görüntüydü, biz sizi orada görmekten çok keyif aldık. Sizi yine her zaman aramızda görmek istiyoruz ve bu örgütü size devretmek istiyoruz.

Beni dinlediğiniz için ve sabrınız için teşekkür ederim.

ODA SUNUMLARI

**ÇEVRE MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU**

Sunan
Nuri Öner ŞATIR

NURİ ÖNER ŞATIR (Çevre Mühendisleri Odası)- Öncelikle merhaba arkadaşlar, gerçekten muhteşemiz.

Okuyacağım metin, 15-16 Ekim 2005 tarihleri arasında Çevre Mühendisleri Odası Öğrenci Çalıştayında çevre mühendisliği öğrencilerinin mühendislik genelinde, çevre mühendisliği özelinde mesleklerine ve hayata dair fikirlerinin yazıya dönüştüğü bir metin:

Doğal varlıkların hızla tüketildiği, ekolojik yaşam ortamlarının kirletildiği, kalkınmanın en yüksek değer olarak görüldüğü bir ortamda, ülkemizin değişik coğrafyalarından Ankara'ya gelen Çevre Mühendisleri öğrencileri, bugünü ve geleceği tartışılar. Çevre sorunlarının çözümünü yaşamın sürekliliği için kendine dert edinen, aldığı eğitim ve yaşadığı pratiklerle teknolojinin ve bilimin ışığında sorunlara çözüm arayan çevre mühendislerine olan ihtiyaç gün geçtikçe artmaktadır. Bu anlamda, çevre mühendislerinin yaşama bakışı ve aldığı eğitim, ülkenin ve dünyanın geleceği açısından hayati önem taşımaktadır. Bugünün öğrencileri, geleceğin onurlu, halktan yana mühendisleri olarak çevrenin, yaşamın sürekliliği için ne kadar hayati olduğunu ilk kez örgütlü bir biçimde vurgulamak istiyoruz.

Doğanın sınırlarının düşüncesizce zorlanmasıyla geleceğimizin yok edilmesi, bizleri endişelendirmektedir. Küresel ısınma, termik santraller, nükleer santraller, fosil tabanlı enerji üretimi ve kalkınma adına yaşamın sürdürülmesini değil de, tekellerin banka kayıtlarının artan ivmesini düşünen ulaşım politikası, mevcut durumun ne kadar çarpıcı olduğunu ortaya koymaktadır. Milyonlarca insanın açlıktan, susuzluktan ve salgın hastalıktan hayatını kaybettiği ve birilerinin insanlığın ortak değeri olan doğadan pay kapma adına Irak'ta, Afganistan'da, Vietnam'da insanları, kültürel mirasımızı ve doğayı katletmesi, geleceğimizi karartmaya çalışması, tüm dünyanın bildiği gerçekler.

Bizler, bu dünyanın bireyleri ve bu memleketin öğrencileri olarak, bu sorunları algılamaya çalışarak bilim ve teknolojinin ışığında sürdürülebilir bir yaşam için çözümler üretiyor, bu çözümleri hayatla yüzleştiriyor ve çözümlerin arkasında taviz vermeden duruyoruz. Zor şartlar altında sürdürdüğümüz eğitim hayatımızda onurlu aydınlar olarak geçmişimizi ve şimdiki sorgulayarak geleceğimize bugünden sahip çıkıyoruz. Biliyoruz ki, bize umutsuzluk aşıl原因ların kaybedecek bir şeyleri yok, ama bizlerin kaybedecek çok şeyi var.

Çalıştay süresince yaptığımız tartışmalar ve ortaklaşan görüşler aşağıda yer almaktadır.

Yetkin mühendislik: 17 Ağustos 1999 depreminden sonra yeniden gündeme gelen yetkili, sertifikalı uzman veya yetkin -ne nerdesiniz deyin- mühendislik kavramıyla mühendislerin meslek alanlarında uygulama ve denetim sorun-

larına çözüm önerileri getirilmeye çalışılmış. Şubat 2005 tarihinde TMMOB tarafından hazırlanan konuyla ilgili kanun tasarısında, yetkili mühendislik şu ile tanımlanmış: “Meslek bilgisini ve deneyimini ülke ve toplum yararına sunan, çalışmalarını meslek etiği kurallarından ayrılmadan sürdüren mühendis.” Tasarıda yer alan diğer tanım ve amaçlar, aslında bir mühendisin sahip olması gereken nitelikleri tanımladığı için, yoğun bir şekilde tenkit edilmemiş.

Ancak yetkili mühendislik kapsamında belgelendirme ve uygulama alanlarında ortaya çıkabilecek sorunlar mevcuttur. İlk olarak mühendislerin ilgili meslek alanlarında, yetkin mühendis unvanını alabilmek için belirtilen sürelerde çalışması fikri tartışmalıdır. Mühendislerin uzman vasfına ulaşmasında belirli bir sürenin kriter alınması uygun değildir. Bu doğrultuda, aynı meslek alanındaki bir mühendisin, 2 yılda meslek tecrübesini kazanırken, bir başka mühendisin 10 yılda dahi böyle bir tecrübeyi kazanamaması olasıdır. Ayrıca bu süreç içerisinde, yeni mezun mühendislerin, bir nevi stajyer mühendis olarak projelere, imza yetkisine sahip olmadan çalışmaları, ucuz bir işgücü kaynağı olarak emeklerinin sömürülmesine yol açacaktır.

Diğer yandan genç mühendislerin uzman mühendislerin denetiminde çalıştırılması, mühendisler arasında usta-çırak ilişkisine sebep olacaktır. Böyle bir durum, yani mühendisler arası sınıflandırma ise çalışma özgürlüğüne ve meslek örgütlülüğüne bir darbe niteliği taşıyacaktır. Uzmanlık belgesinin, mesleki eğitim ve belgelendirme kapsamında uygulanacak sınıflar doğrultusunda verilmesinin, adil bir değerlendirme noktasında sıkıntılar yaratacağı söylenebilir. Üniversite eğitiminde süre gelen sınavlara ek olarak tekrardan teorik bilgilerin sınanması, uygulama alanındaki yetersizlikleri gideremez.

Uzmanlığın sadece yazılı sınavda başarılı olmakla veya uzun mesleki tecrübelerle kazanılması iddiası, 17 Ağustos depreminde yıkılan binalardan sorumlu mühendislerin, ne kadar yetkin oldukları sorusunu akla getirmektedir. Ayrıca sınav komisyonu üyelerinin kimler olacağı diğer bir tartışma konusudur. Komisyon üyelerinin ister Bayındırlık ve İskân Bakanlığından, isten yüksek öğrenim kurulundan, isterlerse ilgili meslek odasından olsun yetkinlik verme hakkının olmayacağını veya bu hakkı iddia edenlerin mesleki bilgisi, tecrübesi veya siyasi görüşlerinin değerlendirme süreçlerine etkisi ne olacağı soruları ciddi tartışma konusudur. Bu gibi sorunlar, denetleyenin denetlenmesi paradoksunu gündeme getirecektir. Eğitim sistemindeki aksaklıklar giderilmedikçe, etik kollardan yoksun bir anlayışla yetkinliği elinde tutan yönetici mühendisler faaliyetlerini sürdürdükçe, mesleki uygulamalardaki sorunları yetkili mühendislik kavramının çözüm olarak sunulması, yıkılmaya yüz tutmuş bir evin, kısa olan kolonunun altına idare etsin diye yetkinlik belgesini sekize katlayıp destek vermeye çalışmasından farksızdır.

Sonuç olarak yukarıda belirtilen sebepler doğrultusunda, Çevre Mühendisleri Odası Komisyonu, TMMOB tarafından hazırlanan Yetkili Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Belirlenmesi ve Belgelendirilmesi Tasarısını gündemden çekilmesi görüşünü savunmaktadır.

Sorunlarımız: 1980 askeri darbesi, birçok ağında olduğu gibi, eğitim alanında da bir milat oluşturmuştur. Özelleştirmenin arttığı, sosyal devletin tasfiyesi ve demokrasi alanındaki gerilemeler bu milatla başlamıştır. 12 Eylülün sorunları ve yansımaları günümüze kadar gelmiş ve ne yazık ki bu süreç halen devam etmektedir. Memleketin üzerine kara bir bulut gibi çöken, gerici ve çağdışı zihniyet köklerini salmış ve kurumsallaşmıştır. Bu darbenin eğitim alanındaki kurumsal yapısı da hepimizin bildiği gibi YÖK'tür. Öğrencileri, bu memleketin çocukları olarak değil de, adım başı para alıcı birer müşteri olarak gören bu zihniyet, eğitim ve sağlık gibi sosyal hakların halkın elinden alınması sürecini başlatmıştır. Üniversite eğitimi, haraç, transkrip, yaz okulu, teknopark ve bunun gibi paralı uygulamalara yönelmiş, bu sayede emekçilerin çocukları üniversitelerden uzaklaşmaya başlamıştır.

Eğitimin özelleştirilmesi rüzgarı, devletin sorumluluğunda olan eğitimin devlet tarafından bilinçli bir şekilde dershanelerin, yani özel sektörün eğitim alanlarına yönlendirilmesiyle ivme kazanmıştır. Bunun en somut örneği, devletin üniversiteye giriş sınavı olan ÖSS aracılığıyla senede 1 kere 3 saat içerisinde öğrencilerin bilgi birikimini ölçmeye çalışmasıdır.

Aynı milat, ülkedeki anti demokratik yapının da mimarıdır. Bu milat ile birlikte, halkının kendi yaşamına müdahale etme alanları kapanmıştır. Aynı sorun üniversite ortamında da yaşanmaktadır. Yine darbenin kurumsal yapısı olan YÖK, üniversitelerin 3 büyük bileşeni olan akademisyen, öğrenci ve emekçileri yok sayarak, kararları tepeden inme bir biçimde almaya başlamıştır. Üniversitelerdeki sorunlarla her dakika yüzleşen ve sorunları paylaşan, tartışan, çözüm üretmeye çalışan öğrencilere, kendi eğitim alanlarına müdahale anlamında hiçbir hak tanınmamaktadır. Demokrasiden nasibini almamış bir ülke ve bilimin toplum için kullanıldığı yer olan üniversiteler, diktatörlük gibi gerici bir zihniyetin kurbanı olmuş demektir. Öğretim üyelerine ve öğrencilere danışılmadan hazırlanan eğitim programları teoride kalmakta, toplumun ihtiyaçlarından ve güncellikten uzak, ezberciliği körükleyen bir hal almaktadır.

Eğitime ayrılmayan bütçenin, insan ve doğanın katliamına sebep olan silaha ayrılması, zaten ekonomik yönden zor durumunda ülkemizi çıkmaz bir sokağa sürüklemektedir. Her alanda olduğu gibi üniversiteler, durumdan en çok zarar gören alandır. Yetersiz öğretim elemanı ve kötü ekonomik koşullar, akademisyenleri çalışma alanlarından uzaklaştırmakta ve ek işlerle

uğraşmalarına neden olmaktadır. Yaşamsal kaygılarla bilgi birikimlerini, sermayenin hizmetine sunan öğretim üyesinin performansı azalmakta ve bilim amacından sapmaktadır.

Çevre mühendisleri öğrencileri olarak, birçok sorunumuz diğer bölümde okuyan arkadaşlarımızla ortaktır. Haraç, yaz okulu, barınma ve beslenme konusunda ciddi sorunlar yaşamaktayız. Öğrenciyken yaşadığımız bu sorunların yanı sıra, mezun olduktan sonra çevre mühendisi olarak da sorunlarla karşılaşacağımız aşikâr. İstihdam sorunu, bu sorun içinde belki de önemlilerinden biri olarak öne çıkmakta. İstihdamdaki sorunun mezun sayısındaki fazlalıkla beraber, hükümetlerin herhangi bir çevre politikası olmamasından ve iktidarın gücünü bizden yana değil, sermayeden yana kullanmasından geçtiğine inanıyoruz. Biz, mühendislik altyapısına sahip, bilim ve teknolojiyi gelecek nesillere daha yaşanılabilir bir dünya bırakmak adına kullanacak. Bunu yaparken de toplumsal gereksinimleri, kültürel ve ekonomik koşulları irdeleyip, insan-doğal ilişkisini bir adım öteye taşıırken topluma önyak olacak insanlar olarak tanımladık kendimizi. Hükümetleri herhangi bir çevre politikasına sahip olmadığı, insanların gerekli yeterli çevre bilincine ulaşmadığı bir ortamda çok önemli bir önkoşuldu kendimizi doğru tanımlayabilmek.

Yukarıda bahsettiğimiz sorunların çözülmesi için, ülkemizde geniş ölçekli bir çevre politikasının planlanmasını, eğitimin bir an önce eşit ve parasız hale getirilmesine, laboratuvar eksiklerimizin giderilmesine, pratik eğitimin artırılmasına, her üniversitenin şartlarının eşitlenmesine, yeni çevre mühendisleri bölümleri açılması yerine mevcut olanlarının iyileştirilmesine, akademisyenlerimizin yaşam standartlarının geliştirilmesine, bölümlerimizin ve öğretim üyelerimizin toplum yararını çalışmasına, üniversitelerimizin NATO gibi ölüm üzerine kurulu birlikteliklerce destek vermek yerine, buradan sağlanan parasal desteklerden medet ummak yerine, memleketimin sorunlarına dair somut çözüm üretmeleri ve bu çözümlerin arkasında durmalarını istiyoruz.

Hem eğitim, hem de eğitim sonrası sorunlarımızın sistemin yarattığı sorunlar olduğunu düşünüyoruz. Sistemin gereği olarak tükettiğimiz, tüketirken de hızla kirletip yok ettiğimiz şirin mavi gezegenimizin geri dönülemez noktalara gelmeden kurtarılması gerektiğine inanıyoruz. Bu inançla eşit, parasız, bilimsel ve demokratik eğitimi savunan, daha yaşanabilir bir dünya, daha yaşanabilir bir çevre özleminde olan biz geleceğin çevre mühendisleri, hâlâ umudumuzu yitirmiş değiliz.

Son bir not olarak aktarmak istiyorum: Çevre mühendisleri öğrencileri olarak, bugün Kızılay Meydanı'nda olacak olan eğitim emekçilerin, Eğitim-Sen'in yanında olduğumuzu da belirtmek istiyorum.

FİZİK MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Sinan TAŞAN

SİNAN TAŞAN (Fizik Mühendisleri Odası)- Sayın Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Başkan ve yöneticileri, sevgili arkadaşlar; hepiniz hoş geldiniz.

“Fizik Mühendisliği nedir?” sorusuna cevap olarak size, önce bir tanıtım filmi seyrettirmek istiyorum:

(Film gösterimi yapıldı)

Doğa bilimi, yani fizik bilimi, diğer mühendislik disiplinleri arasındaki yeri nedir? Fizik mühendisliği, bir doğa bilimi, doğa felsefesi olarak Ortaçağda karşımıza çıkıyor. Bir felsefi etkinlik, bir ussal etkinlik olarak karşımıza çıkan fizik, daha sonra Newton ve Einstein’ın önceliğinde 2 dönem noktası geçirerek bugünkü şeklini almıştır. Ortaçağ filozoflarından 2005 yılı bilim insanına dek bütün bilim insanların ortak çalışması, ortak etkinliği sürecinde, bugün karşımızda çıkan fizik, bugünkü fizik olmuştur.

İnsanlığın ortak emelleri ve ortak sorunlarının bir çözümü, matematiksel bir formalizmdir aslında fizik, evreni açıklarken matematik dilini kullanıyor. Ortaçağdan bu yana gelen çalışmaların ürünü olarak bugün cebimizde bulduğumuz cep telefonları, sınırlarımızı kontrol eden, güvenliğimizi teslim ettiğimiz gece görüş kameraları, fiberoptik ağlar, parçacık hızlandırıcılar ve medikal görüntüleme sistemleri, sestem daha hızlı giden, ulaşımımızı sestem hızlı yapmamızı sağlayan kitle ulaşım araçları, fizik mühendisliğinin etkinlikleri kapsamındadır.

Fizik mühendislerinin görev ve yetkilerini, sorumluluklarını belirleyen kurum, Fizik Mühendisleri Odasıdır. Fizik mühendisleri, temel bilimde özellikle fizik biliminde meydana gelen gelişmeleri ve yeni teknolojik uygulamaları insan hayatına aktaran mühendislik dalıdır. Uyguladığımız teknolojiye, karşınıza çıkan fizik problemlerini çözen kişilerse yine fizikçilerdir.

Makine Mühendisliği, elektrik mühendisliği, inşaat, uzay, nükleer mühendislik ve yeni karşımıza çıkan otomotiv mühendisliği gibi mühendislik alanlarıyla, bilgisayar mühendisliği ve madde bilimi gibi alanlarda, fizik mühendisliğinin etkinliği ve bu alanlarla sıkı bir ilişkisi vardır. Bilgisayar mühendisliği, bilgisayar mühendisliği olmadan, ilk yarı iletken ve ilk işlemci yokken, bilgisayar kavramını ortaya atan ve bilgisayarı türeten fizikçiler olduğunu varsayarsak, bu diğer meslek dallarıyla olan ilişkiyi kavramak daha kolay olacaktır.

Fizikçilerin günümüz çalışmalarının yoğunlaştığı konulardan biri, optik bilimdir. Optik bilimciler, X ışınları kırınım yöntemiyle madde analizi, lazeroptik disklerle veri korunumu ve maksimum kapasiteyle minimum hacimde veri saklama işiyle ilgili çalışmaları yapan kişiler, optik bilim üzerine çalışan fizik mühendisleridir. Fizik mühendisliğinin mimari, müzik, görüntü kontrolü

gibi yan ana dallarla da ve fizyoloji, psikoloji gibi alanlarla da yakından ilişkisi vardır.

Günün koşulları, gelişmekte olan teknolojik gelişmeler ve bilimsel etkinlikler fizik mühendislerinin çalışma alanlarını, sınırlarını zorlamaktadır. Dolayısıyla fizik mühendisliğinin ülkemizde kaçınılmaz bir istihdam kapasitesi artışı vardır. Bugün bir çoğumuzun bilmediği “fizik mühendisliği nedir?” sorusunun cevabını, birçok alanda istihdam edilen fizikçilerin çalışma alanlarına bakarak görmekteyiz. Özellikle medikal alanda ve radyasyon güvenliğinin olması gerektiği yerlerde, fizik mühendisliğinin etkinliği vardır. Avrupa Birliği uyum yasaları çerçevesinde, fizik mühendisliği bulundurma, istihdam zorunluluğu getirilmiştir birçok kuruma; özellikle hastanelerde ve görüntüleme sistemlerinin bulunduğu merkezlerde fizik mühendisini çalıştırma zorunluluğu getirilmiştir.

Sonuç olarak fizik mühendisleri, nükleer, radyolojik uygulamalarda doz ölçümü, radyolojik tesis, proje hesapları onayları; cihazların kalibrasyonu, kalite kontrolü, radyasyon koruma kriterlerinin ve radyasyon güvenliğinin belirlenmesi gibi alanlarda çalışmaktadırlar. Fiberoptik ağlarla iletişim kurulması, parçacık hızlandırıcılarının tasarımı ve projelendirilmesi, tesis sorumluluğu fizik mühendislerinin çalışma kapsamı içindedir. İyonize olmayan radyasyon uygulamaları kontrolü ve iyonize olmayan radyasyon uygulamalarının sağlık üzerindeki etkilerini inceleyen fizik alanı, biyofizik fizik mühendislerinin bir çalışma alanıdır. Nükleer atık yönetimine ilişkin projelendirme ve kontrollerse yine fizik mühendisleri tarafından yapılır.

Bizlere burada konuşma ve söz hakkını veren Türkiye Mühendisler ve Mimarlar Odaları Birliği 38’inci dönem yönetim kuruluna, Mehmet Soğancı Beye, Ayşegül Bildirici Hanıma, Fizik Mühendisleri Odası Başkanı Abdullah Zararsız Beyle Ufuk Budak Beye, Fizik Mühendisliği Bölüm Başkanı Dr. Tezel Fırat’a buradan teşekkürlerimi sunarım.

GIDA MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Özgür YAYLA

ÖZGÜR YAYLA (Gıda Mühendisleri Odası)- Odamız öğrenci temsilcileri adına hepinize merhaba.

Aslında konuşmamın girişinde düşündüğüm konuları Sayın Başkan ilk konuşmasını çok güzel ele aldı. Buradaki ana nokta şuydu: Mesleğimizin tanımı ve TMMOB örgütlülüğünün ne anlama geldiğini çok güzel bağdaştıran noktalar var. Bu aslında konuşmamızın özetinin TMMOB olduğunun da bir göstergesidir.

Önce mesleğimizin gereklerine, icra biçimine bir bakmamız gerekiyor. Bizler, mühendis, mimar ve şehir plancıları öğrencileri olarak şöyle bir mesleğin içerisindeyiz: Tasarımcılar, projeciler âleminin içerisindeyiz. Neyi tasarlıyoruz? Teknolojinin hayatımıza sunduğu teknik alanlarda ortaya çıkabilecek sorunları önceden gören ya da varolan sorunlara çözümler üreten bir mesleki disiplinin içerisindeyiz. Bu çözümleri projelendiriyoruz, tasarlıyoruz, kağıda döküyoruz ve bu uygulamalarımızı takip ederek, yöneterek çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Peki, biz bu tasarımlarımızı nerede kullanacağız? İşte burada işin içine sorumluluk kavramı giriyor. Sayın Başkanın üzerine basa basa belirttiği nokta buydu, sorumluluk. Sorumluluk dediğimiz an, bu okunucu TMMOB'ye gider arkadaşlar. Neden? Tasarımlarımızı kendimiz için yaparsak, sadece mesleğimiz için ya da para kazanmak için yaparsak, zaten bir mühendisiz demektir. Ama sorumlu bir mühendissek, geleceğimizi de tasarlayabilen, ülkemizin geleceğine de projeler sunabilen mühendisler, mimarlar olabilmek durumundayız, ki bu, TMMOB çatısı altında örgütlenmemizin en temel amacıdır diye düşünüyorum.

Bu örgütlülüğün bir parçası olarak biz, gıda mühendisliği bölümü öğrencileri de Gıda Mühendisleri Odası çatısı altında örgütleniyoruz. Bildiğiniz gibi, örgütlülüğümüzün en geniş odasıyız, henüz 9 uncu yaşımızı yeni kutladık ve 5 yıllık bir süreçte öğrenci üye faaliyetleri başlamış durumdaydı. Bu süreçte, 2 bin 500 öğrenci üye kaydetmenin, 24 bölümde yer alan Gıda Mühendislerinin 21'ine ulaşmış olmanın ve 19'unda öğrenci temsilciliği kurmuş olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Bu konuda heyecanlıyız; çünkü büyüyoruz. Heyecanlıyız; çünkü büyüdükçe paylaşıyoruz, bilgi aktarıyoruz, aktardığımız bilgilerle projeler üretiyoruz ve ürettiğimiz projeleri insanlarla paylaşıyoruz. İnsanlarla paylaşmaktaki en büyük kastımız, kampuslerimizin dışına çıkıyoruz, kabuğumuzu aşılıyor. Memleketimizi, insanımızı, sokağımızı, halkımızı tanımak istiyoruz. Kendi mesleki disiplinimizdeki sorunlar nelerdir, bunlara tespit etmek istiyoruz ve bu konuda çalışmalar yapıyoruz; çünkü biliyoruz ki, bizim söyleyeceklerimiz olmalı. Bu konunun eğitimini alıyorsak, uzmanıysak, bu konuda söyleyeceklerimizi halka iletmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Bu konuda neler yaptığımızı kısaca özetleyerek konuşmama devam edeceğim. Özellikle halka ulaşmak babında son bir yıl içerisinde, Dünya Gıda Günü ve Dünya Süt Günü etkinliklerinde 16 Ekim ve 21 Mayıs'ta, ülke çapında etkinlikler düzenledik. 18 üniversitenin desteklediği yüzlerce arkadaşımızın gönüllü çalıştığı çalışmaları, broşüründen afişine kadar her şeyi öğrenci arkadaşlarımız tasarladılar ve biz 15 ilde stantlarımızı açtık, 150 binin üzerinde broşürü elden dağıtarak değil, insanlarla sohbet ederek dağıttık. Yüzlerce okula, ilköğretim okullarına kardeşlerimize gidip eğitim seminerleri verdik. Böylece bildiklerimizi aktarmak istedik, söyleyeceklerimiz var demek istedik. Bunları yaparken, odamızın danışma kurullarına katılarak, kendi öğrenci danışma kurullarımızı yaparak koordinasyonumuzu sağladık. Halen bahsettiğim 19 üniversite, her gün iletişim sağlayabilecek derece koordineli durumdadır.

Buradaki en büyük kaygımız şuydu: Memleketin, işinin ehli mühendise, mimara ihtiyacı olduğunu biliyor olmamız. Bu çalışmalar bizi de; çünkü eğitiyordu ve kendimizi geliştirmemizi sağlıyordu. İşinin ehli der demez, karşımıza şöyle bir sorun çıkıyor: Mühendislik mimarlık konusunda birçok oda veyahut da birçok arkadaşımız mesleki sorunlardan bahsedecek olabilir, bunları saymak bu sunuma sığmaz. Fakat en genel sorun şudur: Memlekette kimin ne iş yapacağı, hangi mesleki disiplinin nerede durduğu, bunların önemini ne olduğu, önerilerinin ne olduğu bilinmiyor. Bu mesleki disiplinlerden gelen bilimsel sesler dinlenmiyor, bu sorunlara kulak asılmıyor. İzninizle birkaç örnekle hatırlayalım, jeoloji biliminin önemini, inşaat mühendisliği biliminin ne anlama geldiğini, maalesef depremlerle ve yıkımlarla hatırlamadık mı? Şu güzelim kentlerimiz yaşanmaz hâle geldikten sonra, keşmekeş hâle döndükten sonra şehir plancının önemi ortaya çıkmadı mı? Bu çoğaltabileceğimiz örneklerden bir tanesini de biz yaşadık, hepimiz çok sıkı biliyorsunuzdur muhtemelen.

Ekranlarda, gıda denetimi şovlarda yaşanan durumlara hepimiz şahitsiniz. Buralarda bir hafızanızı bir zorlayınız lütfen, kaç tane uzmana görüş danışıldığını hatırlamaya çalışın. Bu, gıda deyince bir sürü disiplin var, işin içinde; kimyacılar var, ziraatçılar var, veterinerler var, biz gıdacılar varız. Kaçına doğru dürüst bir danışıldığını, onların sözlerinin dikkate alındığını, yayımlandığı bir hatırlamaya çalışın. Hakemlerin bile üzerine sohbet edebildiği, yorum yapabildiği konularda uzman görüşlerinin dinlenmediği bir ülkede yaşıyoruz arkadaşlar ve burada bizim buna bir "dur" dememiz gerekiyor. Ne şekilde "dur" diyeceğiz? Biz, akademisyeni, öğrencisi, meslek adamıyla hepimiz mesleğimize ve bilgimize sahip çıkacağız arkadaşlar. Bilgimize sahip çıkmak, alın terimize sahip çıkmaktır, bilim terimize sahip çıkmaktır. Biz bu işi öğreniyoruz, eğitimini alıyoruz. Öyleyse söyleyecek sözümüze sahip çıkacağız ve bilginizin, emeğimizin korsan yorumcular tarafından, sağda

solda harcanmasına müsaade etmeyeceğiz.

Burada yeri gelmişken, yine işinin ehli mühendislere güvenmek, güvenmemek babında devletin istihdam politikalarına da buradan göndermeler yapmakta fayda var. Ülkenin ekonomik durumu bahane edilerek veyahut da devletin şu anda bulunduğu durumlar bahane edilerek, devletin istihdam politikalarının ne hale geldiğini biliyoruz. Bu, devletin mimarına, mühendisine, plancısına ne kadar güvendiğinin bir göstergesidir. Eğitim verdiği, bilimin çarkından geçirdiği gençlere, ülkesini ne kadar teslim edip edemeyeceğiyle alakalı bir sorundur. Sanayi devrimini bir ucundan kaçırmış, peşinden kovalamaya çalışan bir ülkede, her gün patlak veren yeni teknolojik gelişmeleri de kaçırmamak için, ülkemizi daha ileriye taşıyabilmek için, bizim bu çalışmalarını yapabilmemiz, kendimizi yetiştirmemiz ve söyleyecek sözümüzü masaya koymamız gerekiyor ve devletimizin bunları muhatap alarak, insanlara istihdam ederek ya da en azından planlayarak bu sürece katkıda bulunması gerekiyor. Bu eğitimin verildiği, bu bilimsel çarkın döndüğü üniversitelerde, pankartlar da bile yükselttiğimiz seslerin duyulması, üniversitelerin hak ettiği yere getirilmesi gerekiyor.

Bu eleştirinin yanında, biraz da iğneyi kendimize batıralım; sorunlarımızın dile getirilebilmesi, önerilerimizin dinlenebilmesi, bizim dikkate alınabilmemizin en önemli etkenlerden biri biz kendimiziz arkadaşlar. Birlik olmadığımız müddetçe, bir araya gelemediğimiz müddetçe bunu sağlayabilecek durumda değiliz. İyi ki örgütlenmiş büyük bir çatı altında birlikteyiz ve bu gururlu örgütlülüğün altında çalışmalarımızı yapıyoruz, ama daha çok olmamız lazım, daha kalabalık olmamız lazım. Birlikteliğimizi yüceltmek, birlikten kuvvet, birlikten çözüm ve birlikten gelecek doğurmak gerekiyor. elimizi taşın altına koymamız gerekiyor ve bu taş ağır, arkadaşlar üç kişiyle beş kişiyle kaldırılacak bir taş değil bu. Ülkemizin geleceğinden bahsediyoruz, sorumluluklardan bahsediyoruz. Öyleyse hepimiz elbirliğiyle omuz vereceğiz ve buraya katılacak arkadaşların sayısını artıracacağız. Bugün bin kişilik bir salonu doldurmaya çalışıyoruz, beş bin kişilik salonları zorlayacağız ki bu taş kalsın yerinden.

Bu sözlerle, üniversitelerinde öğrenci üye olarak, dahil oldukları odalarda bu sorumluluğu alan, 8 Ekimde yan yana yürüdüğümüz, Sıhhiyede TMMOB'nin birlik bayrağını dalgalandırdığımız tüm arkadaşlarımızı, buradan bulunan tüm temsilciler ve onların şahsında tüm TMMOB öğrenci üyelerini ve elbette kurultayımızı örgütlülüğümüzün verdiği güç, örgütlülüğümüzün verdiği gururla bir kez daha saygıyla selamlıyoruz.

Teşekkür ederim.

**HARİTA ve KADASTRO
MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU**

Sunan
Eray BARIN

ERAY BARIN (Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası)- Kurultay sekreterimiz Ayşegül Hanıma teşekkür ediyorum.

Konuşmama başlarken -ki, biz her zaman her zaman ihtiyaç duyarız- jeodezi ve fotogrametri mühendisliğinin çalışma alanları ve kendisi hakkında biraz bilgi vermek istiyorum: Jeodezi ve fotogrametri mühendisliği, yeryüzündeki ölçümler veya uydu, uçak ve diğer uzay araçlarından çekilen fotoğraflarla yeryüzüne geometrik, fiziksel şeklinin belirlenmesi, yeryüzü üzerindeki objeleri hakkında bilgi edinilmesi, değerlendirilmesi ve sonuç ürün olarak haritaların üretilmesiyle ilgilenen mühendislik dalıdır.

Aklınıza mutlaka “haritayı bu kadar önemle yapan şey ne?” sorusu gelmiştir. Harita, bugün yeryüzüne ait her türlü mühendislik, proje ve etüt çalışmalarında altlık niteliğinde önemini korumaktadır.

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası, 1954 yılında 6235 sayılı Yasa kapsamında kurulmuş ilk 10 odadan biridir. Bugün 10 bine yakın üyemiz bulunmakta olup, kamu ve özel sektöründe çalışmaktadırlar.

Oda ve öğrenci ilişkileri boyutunda, 19. Olağan Genel Kurulumuzda Öğrenci Kolu Yönetmeliği hayata geçmiş bulunmaktadır. Bununla birlikte birkaç yıldan beri periyodik olarak sürmekte olan Genç Haritacılar Günleri ve Dikili Yaz Eğitim Kampları süregelmektedir. Genç Haritacılar Günleri 2 yılda bir tekrarlanmakta olup, en sonuncusu İstanbul’da AGSM, Uluslararası Jeodezi Öğrencileri Buluşması birlikte gerçekleştirilmiş; bu etkinliğe 22 Avrupa ülkesinden gelen öğrencilerle birlikte Türkiye’nin de tanıtımına katkı sağlanmıştır. Dikili Yaz Kampı ise hem sosyal, hem kültürel olmasıyla birlikte diğer meslek odalarındaki arkadaşlarla birlikte aynı ortamı paylaşma şansı veren güzel bir etkinliğimiz. Burada, bu etkinliklerimize ait resimleri görüyoruz, Dikili’ye ait olan, AGSM’ye ait olan. Burada, öğretim görevilerimiz ve Sayın TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı’yla bir fotoğrafımız var.

Jeodezi ve fotogrametri, harita mühendisliği öğrencileri olarak bizler, mesleki ve bilimsel çalışmalar yanında aydın olma kimliğimizle birlikte sosyal, kültürel ve toplumsal alanda, kendimize düşün görev ve sorumlulukların bilincindeyiz. Üniversitelerde yaşanan sorunların toplumsal ve halkın sorunlarından ayrılmayacağını bilmekteyiz.

Küreselleşme adı altında pazarlanan ve âdeta dikte ettirilen sömürü düzeni, sermaye elitlerinin desteğiyle neoliberal ideoloji kapsamında tüm insanlığa dayatılmıştır. Bu dayatılma, 1980’li yıllardan itibaren ülkemizde tam anlamıyla hissedilmiştir. Belirtilen süreç, her alanda olduğu gibi üniversitelerimizi etkilemiştir. Üniversitelerimiz piyasanın koşullarına uyarlanmıştır. Öğrenciler müşteri, akademisyenler tüccar, üniversitelerimiz iş merkezine dönüştürülmüştür. Bunu reddediyoruz. Sosyal devlet anlayışı çerçevesinde eşit, parasız ve bilimsel eğitim istiyoruz. Eğitim hakkımızın

önündeki her tür engelin kalkmasını istiyoruz.

Her geçen gün sayıları artan, ucuz ve uygun arazi tahsisi yapılan, vergi muafiyetlerine sahip vakıf üniversiteleri, devlet üniversitelerini pek çok yönden geçmiştir. Parayı verenin iyi eğitim alacağı fikri yanlıştır. Eğitimde fırsat eşitliği yok edilmiştir. Bütçeden, devlet üniversitelerine aktarılan payın yükseltilmesini istiyoruz. Üniversitelerde yürütülen döner sermaye uygulamaları, öğrencileri rant aracı olarak görme gerçeğini ortaya koymaktadır. Üniversitelerde uygulanan kayıt parası alımı, harçlar, yaz okulları, öğrenci belgeleri ve transkriptten alınan ücretler, kantin fiyatları, yurt ücretleri, sağlık hizmetlerinin tasfiye süreçleri gibi bir dizi ticari uygulamalar, öğrenciye yaklaşımın YÖK nezdinde ne olduğunu ortaya koymaktadır.

YÖK ve inanılmaz yetkilerle donatılmış rektörlükler, üniversitelerde bilimsel eğitimin ve demokratik hak taleplerinin önündeki en büyük engellerdir. YÖK'ü ve üniversitelerdeki rektör merkezli kadrolaşmaları reddediyoruz. Özerk, demokratik ve katılımcı üniversiteler istiyoruz. Günümüzdeki üniversite eğitimi, derslerde öğrenilen bilgileri uygulamaya fırsat vermemektedir. Öğrenmeyi ve öğrenmek yerine bilgiyi öğrenmek, verileni öğrenmek gibi bilimsellikten uzak bir tablo sergilemektedir. Ezbere dayalı ve bilimsel içerikten uzak eğitim sistemini reddediyoruz.

Üniversitelerde çeşitli akreditasyon girişimini devam ettirmektedir, ABET bu girişimlerden biridir. ABET kriterleri, bilimin öne koyduğu minimum kıstaslarıyla bilimsel eğitimin artık ortadan kaldırıldığını, sadece istihdama yönelik bir adım olduğu resmi bir söylemle yasallaştırmıştır. Bu kriterlerin benimsenmesi, öğrencilere gelecekleri için anlamlı bir adımmış gibi lanse edilmektedir. Öğrencilere, bu kriterlerle uluslararası bir diploma sahibi olacakları söylenmektedir. ABET palavrasına inanmıyoruz, üniversiteler arasındaki eşitsizliği daha da arttıracığını biliyoruz. Jeodezi ve fotogrametri mühendisliği öğrencileri olarak bizler, piyasanın koşullarına göre şekillendirilen, örgütsüzleştirilen, her türlü demokratik hak taleplerini cezalandıran, işsizliği yaygınlaştıran ve bundan menfaat sağlayan hukukun üstünlüğü ilkesini ihlal eden, ırkçılığı körükleyen, kültürel çeşitlilikleri yok etmeye çalışan, insanlığı tek tipleştiren, faşist unsurları içinde barındıran bir dünyayı reddediyoruz.

Bizler, başka bir dünyanın var olduğunu biliyoruz. Örgütlülüğü bileşen felsefesi olarak benimsiyoruz, aydınlanmanın ışığında örgütlülük bilinciyle, tüm yaşam alanlarının dönüştürmeyi mümkün kılacak bu heyecanı, yaşamımızın tamamen yansıtmayı, bu heyecanı ve umut selini başka insanlarla paylaşmanın ve yeni kuşaklara aktarmanın bu dönüşümü hızlandıracağını biliyoruz. TMMOB'nin toplumsal sorunların tamamında sağlam bir zeminde bu şekilde oluşturacak tartışma platformlarında öğrencileri ele alması,, yarınlarımızı yeşertecek en önemli adımların başında gelmektedir.

Bizi buraya toplayan -ki, bizim Ankara'da bölümümüz olmaması dolayısıyla hepimiz şehir dışından geliyoruz- Harita Kadastro Mühendisleri Odasına ve bütün odaları buraya toplayan TMMOB'ye teşekkür ediyorum.

**İÇ MİMARLAR ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU**

Sunan

..... (İç Mimarlar Odası)- Saygıdeğer konuklar ve değerli arkadaşlarımız; hoş geldiniz.

Biz, burada Çankaya Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi İç Mimarlık Öğrencileri Konsey Temsilcileri olarak bulunmamızın amacı, sizlerle mekân doktorları olan iç mimarların meslek içeriklerini paylaşmamızdır. Ayrıca biz, burada Çankaya Üniversitesi, Bilkent Üniversitesi ve Eskişehir Anadolu öğrencileri adına da bulunmaktayız. Bizler, 30 yıldır Odamızla varolmamıza rağmen, örgütlülüğe öğrenciler olarak taze katıldığımız için, öncelikle bir tanıtım sunumu yapmayı uygun bulduk. Sizlerle olmaktan duyduğumuz gurur ve mutluluğu belirtmek bizler için önemlidir.

Değerli konuklar; biz, öncelikle iç mimarlığın tanımıyla sunumumuza başlamak istiyoruz. 1963 yılında kurulan IFI, yani Uluslararası İç Mimarlık Örgütünün 1997 yılında onayladığı tanımlara göre, bir iç mimar, iç mekâna ilişkin, işlevsel ve nitelikli sorunları araştıran ve yaratıcılığını katarak çözen kişi.

.....- İç mekânı tasarlayan, tasarım analizi yapan, şantiye denetimi, yapı sistemleri, estetik, iç mekâna ilişkin yapı bilgisi, donatı, malzeme, ekipman konusunda bilgi veren,

.....- İç mekâna ilişkin, çizim ve dokümanları hazırlamak üzere eğitim ve deneyimle donanmış kişi olarak tanımlanmaktadır.

İç mimarın kimlikleri arasında yaratıcılık, teknik ve estetik bilgi, mesleğin gerektirdiği eğitimle donanmış olma yer almaktadır. Bir iç mimarın özellikleri arasında, toplumbilimcisi olma, psikolog, teknik kişi, bilimsel kişi, mekân üretimi ve tasarımcı yer almaktadır.

.....- Sayın Burak Kaptan'a göre iç mimarlık: Temelde uygulamaya dayalı kullanıcı-mekân-işlev ilişkisinin belirli bir genel düşünce, kavram çerçevesinde tasarımcı tarafından kurgulandığı bir tasarım alanıdır. Tanımlı alanlar, tanımlı işlevler ve en önemlisi birey temeline indirgenecek nitelikte, tanımlı kullanıcı gereksinim ve isteklerine karşılık arayan bir kurgu içermektedir.

.....- Sayın Turgut Kaçar'a göre iç mimarlık: İnsanların gereksinimleri karşılamak amacıyla belirlenmiş mekânları pratik, estetik ve sembolik işlev açılarından ele alan, insanların fiziksel, ruhsal özellikleri ve eylemlerine uygun olarak tasarlayan bir mimarlık alanıdır.

.....- Sayın Sumruhan Akçan'a göre iç mimarın tanımı: Boşluk olmaktan öte fonksiyon alanı olan, iç mekânın tüm donanımı; konfor, güvenlik, hijyen ve doğru kullanım koşulları göz önüne alınmak suretiyle her türlü kullanıcı için fonksiyon tanımlaması yapan, mekân üretimi ve yenilenmesi üzerine uzmanlaşmış, renk, doku, ergonomi, ses, aydınlatma ve ısı konforu kararlarını

alan kişiye iç mimar denir. Mekâna kimlik katan mekân doktorları, estetik ile tekniği bir araya getirerek mekânı sanatla tasarlar.

.....- Bir iç mimarın en önemli özelliği, yaşamımızın kalitesini yükseltmektir. Aslında bir bütün olarak mekân, fiziksel çerçeve ve tinsel çerçevenin birleşiminden oluşmaktadır.

.....- Mekânın içinde işlev, en büyük rolü oynamaktadır. Bir iç mekân, amacını kullanıcı gereksinimlerine ana çizgileriyle biçimlendirecek bir olgudur. Mekân içindeki devinimi, kullanım alanlarını, donatıların oranlarını, yerlerini ve biçimlerini belirleyebilmektedir. Öznenin gereksinimlerini ve işlevin bir parçası olarak üretimde karşımıza çıkarmaktadır.

.....- Mekân ve işlev ilişkisinde, soyut ve somut olguların yeri son derecede önemlidir. İç mimarlıkta bir kullanıcı, mekânı üretileceği kimliğin ait olduğu snopsis ve senaryoyu tanımlayan bir özne olarak karşımıza çıkar. Bu tanımlı özne, bizlere tasarlayacağımız fonksiyon dizgesini kendimize ve kendisine doğrulamamız için sosyal, mekânîk ve estetik tanımlar ortaya koymaktadır. Tablomuzda da görüldüğü üzere, bir iç mimarın meslek alanları oldukça geniş bir yelpazeye sahiptir.

Tasarım alanında yapılan uygulamalar: Mobilya gibi tek bir ürün tasarımı, seri üretim için ürün tasarımı, tek bir iş mekânı tasarlanması, bir konut, iş yeri, satış birimi, büro gibi birleşik yapıların iç mekânların tasarlanması. Karmaşık yapılarda iş mekânlarının karşılanması gibi uygulamalar yer almaktadır. Mekân bizim işimiz, mekân bizim duygumuz, mekân bizim üretimimizdir ve bütün bunların ötesinde mekân duygudur, mekân kavramdır, bazen tarihtir, tanrının avlusudur. Kimi zaman mekân sanrıdır, mekân sanattır, mekân kimliktir. Mekân yeni yaşamdır, mekân paradır, mekân perspektiftir, mekân yeni bir çizgidir, mekân farklı bakış açısidir, mekân sağlıktır, mekân teknolojidir, mekân aynı zamanda malzemedir, mekân bükülmedir, mekân sadeliktir, mekân sufledir, mekân pencere açmaktır, mekân insana sığınmadır, mekân renktir, mekân strüktürdür, mekân kapsamdır, mekân dokudur, mekân şeffaflıktır, mekân çizgidir, mekân dosttur, kimi zaman ışıktır ve mekân şiiirdir.

“Hatırlar mısın bir an, bir günken hani

Denizin yelişine, denk gözlerin

Ağaçlara dal gözlerin.

Sarılırdın İstanbul’un boynuna

Bir sen alırdın nefes, bir de bazen ben

Doyar mıydın bilmem

Ben kendimden geçer, sen sandığım denize bakar giderdin

Sonra, sonra sen açılırdın uzaklara

Bulutlar yüzer, gemiler durdururdu gökyüzünde

Ben senin gülüşünü benzetirdim, Anadolu, Rumeli'ye

Sonra bir çanı ... pazarı beklerdim

Ezan hasretimi dindirirken

Gelir diye yine seni beklerken kıyıda

Sen gemilere karıştın

Ben seni sandım ki İstanbul diye

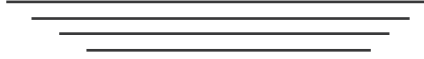
Ama sen kaldın bir yakada, ben diğerinde.

.....- Slayt gösterimiz burada sona ermiştir. Bizleri dinlediğiniz ve mekân doktorları olan biz iç mimarlara gösterdiğiniz sabır ve anlayıştan dolayı çok teşekkür ederiz.

.....- Bizler sizinleyiz, birlikte varolacağız.

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Necdet ÜLKER

NECDET ÜLKER (İnşaat Mühendisleri Odası)- Arkadaşlar; hepinize merhaba.

Sizleri, İMO Genç ve tüm TMMOB öğrencileri adına selamlıyorum. Kusura bakmayın ben, başlangıçta inşaat mühendisleri hakkında bilgi vermeyi düşünmüyorum. Mekânın sarhoşluğundan yavaş yavaş çıkıyorum, böyle gerçeğe doğru geçelim diyorum.

Değişen dünya, değişen üniversite: Herhangi bir şey üzerine yorumlarda bulunurken ya da program olduğuna inanılan bu şeye ilişkin çözümler üretirken, mesnetten yoksun iddialarda bulunma gibi bir alışkanlık hali vardır. Bu alışkanlıklar o noktalara sürüklenirler ki, oluşan sonuçlar, eski sorunları büyütmek dışında hiçbir işe yaramazlar ve sonucunda da yeni mesnetsiz analizlerin nedenleri oluverirler. Bu tip analizler, ya bilimsellikten uzak olurlar ya da çok faydacıdırlar. Her iki koşulda da aynı kapıya çıkarlar. O analizler hiçbir zaman bütünsel düşünemezler. Halbuki kanımızı taşıyan damarlar gibi her şey, her şeye bağlıdır.

Ülkemiz üniversiteleri erimektedir arkadaşlar. İçeriği boşaltılmış derslerle, cüzi miktarda alınan ücretlerle çalışan akademisyenleriyle, küflenen ekipmanları, dökülen laboratuvarlarıyla erimektedirler. Öte yandan modern, camekan kılıflı binalarıyla, şirketleriyle, yaptıkları teknokentlerle, akredite olmuş bölümleriyle erimekteler. Eskiyle yeni, modern ile postmodern, haki yeşili ile ampul sayısı hep beraber erimekteler.

Önce derslikler bölümü, sonra dersler; dersler azaltıldı, uygulamalı eğitim içi boşaltıldı. Piyasa istemleri doğrultusunda pek çok işe yaramaz ders müfredattan kaldırıldı. İşe yarar diye iki haftalık dersler bir dönem boyu gösterilir oldu. Tüm bunlar, postalın altında ezilen 10 binlerin hapsediği YÖK düzeninde oluverdi. YÖK'ten ipini koparan iktidar ve sermaye, yeni uygulamalara girişmeye başladılar. Bölümler parçalandı, suyunun suyu bölümleri peyda oldu. Her köye bir üniversite kapsamında yeni üniversiteler kuruluverdi, pek çoğunun profesörü bile yoktu. Akredite olmaya, dersleri daha İngilizce görmeye başladık. Tüm bu değişimler, büyük amfili fakültelerden yalıtılmış dersliklere geçişimiz, çok kısa bir süre cereyan etti. Paralı bölümler, paralı öğrenci işleri, teknokentler, velhasıl tüm ticari işletmeler, piyasanın üniversitenin içerisinde zuhur ettiği bir zaman diliminde uygulamaya geçti. O zamanlardan bu zamana eğer GATS, yetkin mühendislik gibi konular gündemimize girmişse, önce bu değişimi irdelemek lazım.

Batının 200 yıllık tarihinde olgunlaşan pek çok değişimi, --ki doğrulukları da tartışılır- kısa bir süredir ülkemizde yeşertebilme gayretinden ileri gelmektedir. Ülkenin bu günlere 80 darbesi tarumarından geldiği, sosyoekonomik yapısı itibariyle örnek gösterilen pek çok ülkeyle kıyaslanamayacak bir durumda olduğu

göz ardı edilmektedir. Bizler, bu kısa sürede İngilizce eğitim veren, akredite olmuş, kendi pazarlayabilen okullar inşa etmemiz istenmektedir. Öte yandan ise, yılda 10 binlerce işsiz yaratacak, niteliksiz eğitim verecek olan onlarca üniversite yapılması istenmektedir. Bir yandan akredite olurken, bir yandan da onlarca ders kitabı yakılmakta, derslerin kapsamı azaltılmaktadır. Okullar pazarlanmakta, yeni laboratuvarlarla yeni mekânlar yapılmaktadır. Şirketlerin işleyeceği bu mekânlarda akademinin payına düşen ise, aldığı cüzi miktarlara milyon dolarlar katacak, etik bir tarafı olmayan danışmanlıklar olacaktır. Hocalar, insani şartlarda yaşamak için pazarlamacıya, danışmana dönüşeceklerdir.

Okullarda üretilen teknik bilgiler yetersiz bir noktaya varmıştır. Bu sonucu üreten ise, üstte de belirtilen ardı ardına gelen uygulamalar olmuştur. Bu sonucun ürettiği yeni sonuçlar ise, GATS gibi, yetkin mühendislik gibi, özel seminerler gibi uygulamaları yaratmıştır. Tıpkı lise müfredatının ve eğitimin imkânsızlığından doğan özel dershanecikler gibi.

Bize, pek çok şeyin doğal nedenler sonucu oluşageldiği söylenmektedir. Buna göre bir işçinin işçi olması da, işçinin bir patronunun olması da çok doğal bir sonuçtur. Halbuki her şeyin bir nedeni vardır. Eğer bir yılda 10 üniversite açarsan, o okullarda ve diğerlerinde niteliksiz bir eğitim verirsen, tüm bunların üstüne ekonomik ve sosyal çöküşten kaynaklı “benim memurum işini bilir” misali bir toplumu yaratırsan, 99 depremlerini de çok yaşarsın, pek çok kere daha yetkinleşmek istersin.

Kurultayımızın gündemi gayet geniş tutulmuş, öğrenci sorunları saymakla bitmeyecek bir derya gibidir. Bu yüzden öncelik verebileceğimiz ve üzerinde yoğunluklu düşünebileceğimiz bazı odak noktaları belirlemeye ihtiyaç duyulmaktadır. Bu odak noktalarını belirlerken bile gerilere, bu noktaları belirleyen nedenlere gidildiği düşünüldüğünde, kurultayımız ne denli geniş bir yelpazeyi barındırdı anlaşılır. Bizlere göre, öğrencinin yaşadığı ve sektörle bağı olan asal sıkıntı, yukarıda göz önüne serilen kısa değişim analizin çekirdeğidir. Bu çekirdeği oluşturan temel etmen, yaşanan değişim ve bu değişime karşı üretilen politikaların yetersizliğidir. Bizler, öğrenci sorunlarına karşı üretilen politikaları eklektik ve bilimsellikten uzak bulmaktayız. Bu politikalar, faydacı ve piyasalar lehinde bir yönelime sahiptir. Öte yandan, toplumcu bir alternatif üretme yönünde de aynı izler göze çarpmaktadır. Alternatiflerin yetersizliği, bizleri eski nizamlara döndürmektedir. Örneğin teknolojinin olanca hızla geliştiği bir dönemde, artık işe yaramaz olan eski usul Alman metodu ya da sermayeye karşı YÖK’ü savunmaya kadar giden muhafazakâr istekler karşınıza çıkabilmektedir.

Üniversiteler bağlamında konuyu irdelerken, konuya iki genel boyut üzerinden yaklaşmakta fayda var: Bunlardan biri, üniversitelerin ticari işletmeler haline gelmesi. Bu sonuç, pek çok alt ve tarihi sonuca zemin hazırlamıştır. Sosyoekonomik

yapının değişimiyle birlikte, üniversitelere gelen öğrencilerin gelir durumundaki dengesizlik, bu dengesizlikle at başı giden eğitimdeki dengesizlik, eşitsizlik, eşitsizliğin yol açtığı imkân ve olanaklar sorunu, bilginin pazarlanabilir oluşu ve ufak bir azınlığın bu lüksten faydalanabilmesi, okul amfilerinden kantinlere nüfuz eden piyasa argümanları ve araçları. Teknokentler, bu sorunun yol açtığı en somut sonucu oluşturmaktadır. Şu an 5 pilot üniversitede bu proje hayata geçirilmiştir ya da uygulama aşamasındadır. Bu projeye göre irili ufaklı birçok şirket, üniversitede işbirliği halinde kendi projelerini gerçekleştirme imkânı bulmaktadır. “Böylelikle bürokrasinin kalın zarfının ardında, küflenmeye terk edilen pek çok piyasa harikası, liberal dünyanın şanlı atılğanlığı sayesinde gün yüzüne çıkacak, şanlı Türk ürünleri Batıyı inim inim inletecek” denilmektedir.

Vatan-millet hamaseti bu tarz dolandırma oyunlarında en çok kullanılan argüman olmuştur. Halbuki biz bilmekteyiz, Truva atının bile içine giremeyeceği bu teknokentler, yalnız başlarına sefere çıkmamışlardır; yanlarında kameralarıyla, turnike sistemli giriş kapılarıyla, paralı işlemlerle, lüks kantinlerinde satılan pahalı kahveleriyle, soruşturmalarıyla, paralı dersleriyle ve tabii ki kendine birkaç oda kapatan şirketlerle gelmişlerdir. Bu sonuç da başka sonuçlara neden olmaktadır. Sermayenin dayanılmaz hafifliği, okul müfredatlarını daha bir zorlar olmuştur, yeni programlarla öğrenciler yurtdışına pazarlanmakta, kredi sistemi giderek niteliksizleşmekte, öğrenci-öğretmen ilişkisi dönüşüme uğramaktadır.

İkinci boyutu da bildiğiniz gibi YÖK oluşturmaktadır. Nedense bu reform rüzgarlarının hepsi YÖK içinde cereyan ediyor olsa da, YÖK bugün insanın aklına sadece copla, soruşturmayla, türbanla, ve sürekli itiraz eden Teziç’le akla gelmektedir. Bu enteresan bir durum değil tabii; 80 darbesinin en somut uygulamalarından biri olan bu Doğramacı harikası, 25 yıllık tarihinde kaç öğrenci doğramadı ki... Yapısı itibariyle antidemokratik olan YÖK, yıllardır demokrasinin üzerinde Demokles’in kılıcı gibi sallanmaktadır. Yıllar yılı pek çok aydın akademisyen, pek çok devrimci-demokrat öğrenci, bu kurumun cüppesinin altında ezilmişlerdir. Tipik bir diktatoryal yapılanmadır ve her nedense hâlâ geniş bir kesim tarafından sistemin devamının yegâne temsilcisi olarak gösterilmektedir.

Geçtiğimiz yıllar, bu statik yapıyı da tarumar etmiştir. Değişimi rüzgarları öylesine esti ki, eskiden YÖK’ün şefkatli kollarında huzur bulan iktidar, onunla çatışmaktadır. YÖK ile başlayan çatışma, şu günlerde Van Rektörünün tutuklanmasıyla devam etmekte ve giderek şiddetini arttırmaktadır. Bu çatışmanın ardında esas olarak iktidar mücadelesi yatmaktadır. YÖK hiçbir zaman sermaye karşıtı olmamıştır ve olamaz da. O yüzden YÖK’ten sermaye konması ve eşit, parasız eğitim vermesi beklenemez. Bu iktidar mücadelesi, statüko ile AKP arasındadır, sermayeyle bir derdi yoktur. Bizler bu çatışmada bir tarafız; ancak iki tarafın da karşısında olan bir tarafız.

Burada bir şeyi belirtmek istiyorum: Geçen 6 Kasım YÖK protestosu eylemlerinde, bizim İnşaat Mühendisleri Odası Ankara Şubesi öğrencilerimizden İlhan Kaya arkadaşımız tutuklandı. Buradan ona bir destek mesajını iletmek istiyorum.

Özelleştirmeler ve onun hem nedeni, hem sonucu olan piyasalaşma, kamu sektörünü talan etmiştir. İçi boşaltılan pek çok kurum, doğal olarak ya kapatılmış ya da satılmıştır. ERDEMİR, TÜPRAŞ, Seydişehir, Telekom, kâr eden kuruluşlar olsa da, son örnekleri oluşturmaktadır. Örneğin GATS, Hizmet Ticareti Genel Anlaşması ancak bu koşullarda gündeme gelebilirdi ve geldi de. Uluslararası hizmet ticareti, bu anlaşmayla birlikte sınırları ortadan kaldırmaktadır. Yapılan hizmet uygulamaları, uluslararası tekellerin kontrolünde yeni bir muhteviyata bürünmektedir. Böylelikle daha ucuza üretilecek olan hizmet ürünleri, daha geniş bir coğrafya içerisinde nüfuz edecektir. Biz mühendis adaylarını ise, daha ucuza çalışma, daha fazla rekabet, sosyal güvencelerden yoksun bir gelecek beklemektedir. GATS gibi pek çok uygulamayla hizmet sektörü pazarlanabilen, sürtünmesiz rekabetin yaşandığı bir cangıla dönüşmektedir.

Öte yandan, bizler hâlâ Türkiye’de yaşamaktayız, hâki yeşil rengin hâkim olduğu bir ülkede. Bu ülkede pek çok şey askerin denetiminden bağımsız gerçekleşmiyor. 1980’den bugüne ordunun ve iktidar partilerinin yapmış olduğu baskılar, sadece muhalefeti susturmak için değildi elbette, aynı zamanda küreselleşen dünyaya ayak uydurmak için bir dizi tedbirler bütünüydü. Bugün Irak’ta yaşanan işgal, ABD ve emperyalist blokların Ortadoğu üzerinde düşünülen planların bir parçasıdır ve Türkiye bu plan içerisinde önemli bir yere sahiptir. Bu noktadan bakıldığında, olagelen değişimler ne kadar radikal bir hızla geliştiği göze çarpar diye düşünüyoruz.

Son dönemde yaşanan birkaç gelişmeyle, biz gençleri kaygılandırmaktır arkadaşlar: Ülkemizde her türlü tartışma ortamı ve farklı görüşlere ciddi bir baskıyla karşılaşmaktadır. Bir tarafta bilimsel toplantılar engellenmekte, Ermeni Konferansında olduğu gibi katılımcılar tehdit edilmekte; diğer tarafta da bir devlet görevlisi, bir kaymakam, kafasına göre hareket edip kitap toplatabilmektedir. Yanımızda, ötemizde bulunan herkesi düşman görmemiz isteniyor. Bize deniyor ki, “Yunanlılar düşmandır, Ermeniler kalleştir, Araplar barbar ve pistirler, hatta haindirler. Kıbrıs milli meseledir, Musul en millisidir. Herkes bizi kullanmakta, bize karşı hain planlar tezgahlamaktadırlar.” Bir futbol maçı bile halklar arasındaki kardeşleşme ve yakınlaşmaya bir zemin oluşturabilecekken, halkları birbirine düşürmenin, kafatasçı, ne kadar köhnemiş Ortaçağ zihniyeti varsa hortlamasına dayanak haline getirilmektedir.

Sinir nevrozu son dönemde dalga dalga yayılmaktadır. Yayınlanan kitaplar, - Metal Fırtına, Şu Çılgın Türkler- yapılan bayrak gösterileri, linç olayları bunun göstergeleridir. Üstümüzde gergin havalar eserken, Kürt halkına ve Ermenilere

karşı saldırgan tavırlar beslenirken, tek derdi çocuklarına ekmek götürmek olan mevsimlik işçiler, ten renklerinden dolayı linç edilebilmekte, yerinden yurdundan göç etme zorunda kalabilmektedirler.

Şemdinli'de patlak veren olay, bizleri düşündürmektedir. Suçlular ve sorumlular bir an önce cezalandırılmalıdır. Bu sorunların karşısında toplumcu bir mühendislik ahlakına sahip olarak, şovenizme geçit vermememiz gerekmektedir. Bunun için her halkın kardeş olduğunu ve eşit şartlarda eşit haklara sahip olmaları gerektiğini bir kez daha savunmamız gerekiyor.

Değişen dünya, değişen TMMOB: Odamız ve odamızın bağlı oldu TMMOB, öteden beri toplumcu mühendisliği kendine bayrak edinmiştir, 68'in direniş geleneğinin bir parçası olması itibarıyla toplum içinde saygın ve güvenilir bir konuma sahiptir. Bugünlerde bazı sıkıntılardan bahsediyorsak, bunu dikkatli irdelemek lazım. Odaların yaş ortalaması hızla artmaktadır ve genç nüfus, odaları tanımamaktadır. Odaların içine girdiği bu durumun bir adım ötesi bellidir; ya hep dengeleyicilerin eline geçecektir ya da kıyıda köşede etkisiz bir yaşam sürecektir. Biz burada, bunun karşısında bazı çözümler önermekteyiz. Bize göre TMMOB, yüzünü gençliğe ve topluma daha fazla dönmelidir. Gençleri eğer geleceği olarak görüyorsa, gençlerin önündeki birtakım bürokratik engelleri, eğer varsa, baskıları bertaraf etmelidir ve bu kurultay bu sürecin başlangıcı olmalıdır. Kararlaştırılan pek çok gündem, genç mühendisleri ve öğrencileri ilgilendirmektedir. Örneğin en son gündemde olan ve çok sıklıkla tartıştığımız Yetkin Mühendislik Yasa Tasarısı böyle bir gündemdir. Tasarının doğruluğuyanlılığı tartışılır; ancak sıkıntı, bu tasarım tartışılmıyor oluşudur.

Bizler, bu tasarımın TMMOB söylemlerinde belirttiği üzere sadece eğitimde yaşanan çöküşten doğmadığını, GATS'tan, neoliberalizmden, satılacak emeğin standardizasyonundan doğduğunu ve TMMOB'nin bu noktada daha dikkatli davranmasını bekliyoruz; çünkü tasarıdan anlatılan metin karın doyurucu değildir, bizleri tatmin etmekten uzak, hatta tasarımın kararlaştırılmasından sonra başımıza gelecekleri daha iyi bir şekilde açıklamaktadır. 5 yıllık stajyerlik, 3 aşamalı sınav, seçimle gelen jüri, hükümetin eli, pek çok sıkıntımızı katlamaya devam etmektedir. Verilen referanslar ise cabasıdır; İngiltere'den ve modern ülke mühendislik sektörlerinden bahsediliyor. Başında belirttik; her yapıyı kendi koşullarına analize etmek lazım. 250 yıl önce sanayileşmeye başlayan ve 200 yıl önce tarım namına bir şey kalmayan bir ülkenin referans gösterilir oluşu, hangi bilimsel nedenle açıklanabilir ki?

Bu yasanın eğitimde yaşanan eşitsiz gelişmeyi engellemek için, etik değerlere sahip nitelikli mühendisler yetiştirmek için hazırlandığı söylenmekte. Toplumunu yaşadığı etik çöküşün -rant, talan, rüşvet- hayaleti üzerimizde dolanırken, neye göre adaletli seçebileceğiz? Bu sıkıntının sebebi başka yerlerde aranmalıdır ve

eğer yetkili mühendislik kavramı zemin kazanacaksa, bu öğrencilerle birlikte tartışılarak zemin kazanacaktır.

Arkadaşlar; gücümüz birliğimizdir. Yukarıda bahsi geçen pek çok sorun, ancak asal sorun ortadan kalkarak çözümlenmiş olacaktır. Bu asal sorun ise örgütümüz ve birliğimizdir. Bugün merkezi bir birliğe ve bu birliğin yurdun her yanını donatacak örgütüne çok ihtiyacımız vardır. Bugün okullardan odalara, fabrikalardan alanlara, sokaklara, yeni dünyaları kurmanın yolu birliğimizden geçmektedir. Bunun için başta lokal olanlardan, okullardan, şubelerden ve il birliklerinden olmak üzere bütün yurttaki örgütlenmemiz lazım ve bu örgütlüğün merkezi bir koordinasyona bağlamamız lazımdır. Ancak böylelikle politik bir yaşam zemin kazanır ve böylelikle geleceğin TMMOB'si için bugünden çalışmalara başlarız. Bugünün işini bugün bitirir ve bir takım gibi, işleyen çark gibi ortalığı aydınlatırız.

Merkezi ve örgütlü bir TMMOB Genç için, bugünden çalışmalara başlanmasını talep ediyoruz. Oda bünyesinde oluşturulan, öğrenci komisyonlarının işlevlerini ve alanlarını genişletilmesini, alınan kararlarda öğrencilerin de söz hakkı olduğunun bilinmesini ve buna göre davranılmasını, yetkin mühendislik uygulamaları için öğrenci komisyonlarının görüşleri dikkate alınmasını; eğitimde yaşanan eşitsizliğe, adaletsizliğe karşı eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitimi savunmasını; savunma gibi kalemlere önerilen bütçenin kısılarak, bütçenin eğitim niteliği yönünde geliştirilecek bir şekilde ayarlanmasını; mühendislik eğitimi ve mühendislik eğitim uygulamalarıyla ilgili alınan kararlarda mühendislik-mimarlık bölümlerinin öğretim üyeleri ve öğrencilerinin, yerel inisiyatiflerin fikirlerinin dikkate alınmasını; altyapı oluşturmadan yeni üniversitenin açılmamasını; Doğuda kadro verilmeyip, 'kadro eksikliği var' diye bazı bölümlere -Dicle Üniversitesi örneği gibi- öğrenci alınmaması gibi durumun ortadan kalkmasını; GATS ve diğer global uygulamalara karşı güçlü alternatiflerin geliştirilmesini;. 80 darbesinin bir ürünü olan YÖK'e karşı mücadele edilmesini; teknokentler, AR-GE faaliyetleri ve akreditasyona karşı mücadele edilmesini; özerk, demokratik bir üniversite için mücadele verilmesini; ülkede yaşanan şoven histeriye karşı halkların kardeşini savunmasını; ülkede ve bölgede yaşanan savaşımlara, işgallere karşı barışın savunmasını; en sonunda daha örgütlü, daha güçlü ve daha birlikte bir TMMOB için, TMMOB Gencin, gençliğin sesinin duyurulmasını talep ediyoruz.

Yaşasın halkların kardeşliği. Yaşasın özerk, demokratik üniversite mücadelemiz. Yaşasın TMMOB mücadelesi, TMMOB örgütlülüğü. (Alkışlar, "Yaşasın örgütlü mücadelemiz" sloganları...)

JEOFİZİK MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Selin ŞİMŞEK

SELİN ŞİMŞEK (Jeofizik Mühendisleri Odası)- Değerli arkadaşlarım, saygıdeğer büyüklerim; TMMOB Öğrenci Kurultayına hoş geldiniz.

Bugün burada, genç bir mühendis adayı olarak bana ayrılan süre zarfında son dönemlerde halkımızın duymaya alıştığı, fakat oldukça köklü ve mevcut Türkiye gerçeğinde önem arz eden jeofiziği ve jeofizik mühendisliğini tanıtmaya çalışacağım.

Her mühendislik dalının olduğu gibi, jeofizik mühendislerinin de bağlı olduğu bir oda bulunmaktadır. Örgütlenme çalışmalarına baktığınızda, yurtiçinde ve dışında oldukça iyi koordine olunduğunu, dünya çapında her gelişmenin yakından takip edildiğini ve birçok ilkin altına imza atıldığını görmekteyiz.

Jeofiziğin ne olduğuna ve bir mühendislik dalı olarak neler yaptığına göz atalım. Jeofizik; fizik ilkelerini kullanarak yerküreyi, hidrosferi, atmosferi ve uzayı inceleyen bir bilim dalıdır. Jeofizik mühendisliği ise, petrol, doğal gaz, maden ve endüstriyel hammaddelerin aranması, bulunan rezervlerin özelliklerinin saptanması, yeraltı suyu, jeotermal enerji, çevre ve arkeolojik araştırmalar ile baraj, demiryolu, karayolu, enerji santralleri, havaalanları ve benzeri mühendislik yapılarının zemin ve temel etütleri; deprem ve benzeri konularda eğitim ve araştırma etkinliklerinin yürütüldüğü, fizik, matematik, bilgisayar ve elektronik teknolojisine dayalı, dili matematik olan sayısal bir mühendislik dalıdır.

Uzmanlık alanlarına geldiğimizde, karşımıza 5 farklı başlık çıkmakta. Bunlar, doğal kaynakların araştırılması, doğal olayların araştırılması, mühendislik yapılarının zemin araştırmaları, kent planlamaları, yer seçimi, toprak ve yeraltı suyu kirliliği, doğal gaz, yeraltı depolama, çöp, evsel ve kimyasal atık depolama alanlarında araştırmalar. Son olarak da sağlık ve adli jeofizik araştırmalar yapılmaktadır.

Jeofiziğin ne olduğunu öğrendiğimize göre, bunun hangi yöntemlerle yapıldığını da inceleyelim. Araştırdığınız konu, maliyet ve zamanına göre 8 farklı yöntemle jeofizik yapabilirsiniz. Bu da mesleğimizin ne kadar geniş bir spektrumla çalıştığını göstermektedir. Şimdi bu yöntemlerin neler olduğunu ve de amaçlarına göz atalım: İlk yöntemimiz, sismik yöntem. Sismik yöntemde, bir kaynaktan yerin içine gönderilen sismik dalgalar kırılarak ve yansıyarak, o tabakanın bilgilerini yeryüzündeki alıcılara taşır. Kuyu loklarında ise, lok alım ve yorumu için lok analizcileri yetiştirilmiştir. Kuyularda lok alımı, kuyu muhafaza işlemlerinden önce yapılır. Nasıl yapıldığına gelirsek; silindirik biçimli sondaj cihazları, kablo ile kuyu içine sarkıtılır ve istenen derinliklerde gerekli ölçümler kaydedilir.

Bir diğer jeofizik yöntemi ise, elektrik yöntemidir. Burada, yer içine akım

gönderilir ve tabakalara ait fiziksel parametrelerin değişimi yorumlanır. Gördüğünüz slaydımız, Orhun Anıtlarına ait bir çalışma örneğidir.

Manyetik yöntemde ise, yerin içindeki farklı formasyonların, farklı mıkna-tıslanma özelliğinden faydalanılır ve bu farklılığı kullanarak, tabakalarla ilgili bilgiler elde edilir.

Gravite, bir diğer adıyla yerçekimi ise: Yerin ağırlığı ve şekliyle ilgili konuları inceler. Yerin yoğunluk farkından kaynaklanan yerçekimi ivmesinin farkını ölçer.

Mikrotromer ölçüm yönteminde ise, zemin hâkim titreşim periyodu, hız-ivme spektrumu belirlenerek zemin deprem büyütme katsayısı saptanır.

Burada, son yöntemimiz olan yer radarında nasıl ölçüm yapıldığını görüyo-ruz. Gördüğünüz bu anomali, kalıntının elektromanyetik dalgalara gösterdiği tepkidir. Bu yöntemlerin nerelerde uygulandığına değindiğimizde ise çok geniş bir alan karşımıza çıkar. Jeofiziğin sadece yerle ilgilenen bir bilim olduğu yanlışını da düzeltmiş olalım: Jeofizik, evrenin her noktasında yapılabilen tek mühendislik dalıdır.

Jeofiziğin uzmanlık gerektiren bir kolu olan sismoloji, depremlerin oluş nedenleri ve zararların azaltılması üzerine çalışır. Burada gördüğünüz deprem bölgeleri haritası, Afet İşleri Genel Müdürlüğü Deprem Araştırma Dairesi tarafından hazırlanan en son harita olup, renk sıklığı koyudan beyaza, sağlam karakterli zemin bölgelerini temsil etmektedir.

Jeofiziğin bir diğer önemli kolu olan çevre jeofiziği ise, yeraltı suyu ve top-rak kirliliğinin yayılımını, sınırlarının belirlenmesini sağlayarak, geleneksel yöntemlere oranla zaman ve parasal olarak önemli katkılar sağlar. Bu kadar geniş bir çalışma alanı ve birçok yöntemi olan jeofiziği kısa sürede tanıtmak zor olsa da anlattıklarımızdan altı çizilmesi gerekenleri kısaca hatırlatalım. Petrol, doğalgaz, maden ve endüstriyel hammaddelerin aranması, bulanık rezervlerin özelliklerinin saptanması, yeraltı suyu, Jeotermal enerji, çevre ve arkeolojik araştırmalar ile baraj, demiryolu, karayolu, enerji santralleri, havaalanları ve benzeri mühendislik yapılarının zemin ve temel etütleri, deprem ve benzeri konularda yeraltıyla ilgili çalışmalardan önce mutlaka jeofizik etütler yapılmalıdır. Çalışılacak her konu için bir jeofizik yöntem mevcuttur. Yeraltı çalışmalarında jeofizik yöntemlerin uygulanması, maliyet ve çevre kirliliği açısından da çok önemlidir. Ülkemizde 10 milyar dolar üzerinde potansiyele sahip 18 maden bulunmaktadır. Bordan yapıtaşına kadar 1.795 trilyon dolarlık varlığın ortaya çıkarılmasında, keza toplam 27.5 milyar dolarlık petrol ve doğalgazın bulunmasında jeofizik mühendislerinin de bilgi ve emekleri vardır.

Alanımıza giren her konu hakkında, rahatlıkla başvurup cevap alabileceğiniz Odamızın adresi ve Uğur Gönülalan Başkanlığında 10. dönem Yönetim Kurulumuzu görmektesiniz.

Genç mühendis adayları olarak bizim amacımız, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ilke ve inkılaplarını gözeterek, onun yolunda ve ona yakışır dürüstlükte, ülkesine bağlı, hayatta en doğru kılavuzun bilim olduğunun bilincinde, çalışkan mühendisler olarak yetişmektir.

Sabrınız ve özellikle saygınızdan dolayı teşekkür ederim.

JEOLUJİ MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Serdar ÖZGEN

SERDAR ÖZGEN (Jeoloji Mühendisleri Odası)- Merhaba arkadaşlar.

8 Ekim TMMOB Mitingine katılan Jeo-Genç öğrencileri örgütlülüğü, 12 Kasım'da büyük kurultay gerçekleştirdi ve 5 başlıkta konuları tartıştı. Ortaya bir sonuç bildirgesi çıktı, ben şimdi onun özetini size iletacağım.

Üretime doğrudan bağlanan teknoloji ve bilim, her ne kadar kötü kullanılsa da, bugün kapitalist sistemin başlığı gücünü oluşturuyor. Gerçek uygarlığın kurulmasında, sadece bilim, teknoloji ve üretim alanlarındaki gelişmelerin insanca yaşam ortamlarını sağlamasında yeterli olmadığını görüyoruz. Ünlü bilim adamı Albert Einstein, "Bilim amaçlar yaratamaz ve onları insanlara aşılıyamaz. Bilim, olsa olsa belli amaçlara ulaştıracak araçları sunabilir. Fakat amaçların kendileri, yüce ahlâki ideallere sahip kişilikler tarafından tasarlanan ve yarı bilinciz bir biçimde toplumun yavaş evrimini belirleyen çok sayıdaki insan tarafından benimsenir ve ileriye doğru taşınır" diyerek insan olmanın sorumluluğunun, bilim, teknoloji ve üretim karşısındaki konumlanışını dünyaya hatırlatmak gereğini görüyor ve ekliyor. Bu nedenle sorun, insanlar sorunları dahil olduğu zaman bilimi ve bilimsel yöntemleri abartmamaya dikkat etmeli, toplumsal sorunlar üzerinde söz söyleme hakkının yalnız uzmanlarda olduğunu sanmamalıyız. Bu nedenle mühendis ve mimarlar, toplumda yaratılan değerler gibi bilimsel ve teknolojik gelişmelere bağlı bilgi ve ürünlerinin kullanımında da toplumun söz ve karar sahibi olmasını, doğanın ve insanın temel değerler olarak kabul edildiği ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel politikalarla birlikte özgürlüğü, demokrasiyi ve barışı savunmak ve geliştirmek durumundadırlar.

Değerli arkadaşlar; yerkürenin oluşumundan günümüze canlı türleri, 7 kez kitlesel olarak yok olmuştur. Geçmişteki bu yok oluşlar doğal olgular ve süreçlerden kaynaklanmışken, bugün doğal süreçlerin yıkıma dönüşmesindeki en önemli etken, doğaya müdahale eden ve koşulları olumsuzluğa evrilten insandır. Kapitalist sistem, bilim ve doğayı, insanı ve doğal kaynakları daha fazla sömürme amacıyla kullanıyor. Teknolojik gelişmelerin insan ve üretim araçları ve üretim ilişkileri üzerinde değişik boyutta etkileri ortaya çıkıyor. Bu etkilerin sonucu olarak, teknolojinin işgücü üzerindeki işsizlik yaratma tehdidi, çalışma yaşamının yeniden düzenlenmesini gerektirmektedir.

Teknolojik gelişmeler, işgücünün niteliğini değiştirmektedir; birçok işgücü türünün niteliksiz hâle getirirken, bir yandan yeni nitelikli işgücü talebi yaratmaktadır. İşgücünün piyasa ilişkisi içinde bu konumu, eşitsizlikleri derinleştirmekte, işgücü sürekli birbiriyle rekabet eden hale dönüşmektedir. Mühendislik alanında da bu durum görülmektedir; mühendisler arasında uzmanlaşma, yetkinleşme gibi unsurlarla niteliksel anlamda farklılaştırma gelişmesi, mühendislik alanındaki işgücü fazlalığına karşı, mühendislik alanının-

daki işgücünün bir kesimine olanaklar sağlayıcı düzenlemelerdir. Planlama sürecinden uzak, serbest pazar içindeki üretim, istihdam ilişkisi nitelikli-niteliksiz ayrımı olmadan, işgücünün büyük bir kısmının ekonomi dışı alana itmekte, işsizliği nitelikli-niteliksiz işgücünden bağımsız yapısal bir sorun haline getirmektedir. Bu nedenle işsizlik, işsizlerin olduğu kadar çalışanların ve öğrencilerinin de sorunudur.

50'li yıllardan 80'li yıllara kadar sorgulama, yorumlama, kendi özgün düşüncelerini yaratma ve ifade etme gibi konularda ileri noktalara gelebilmiş gençliğin önemli bir kısmı olan öğrenci gençlik, bugün bu yeteneklerinden yoksun bir şekilde erimeye devam ediyor. Geneli atomize olmuş, kolektif yaşamdan uzak, kendine ev, okul ve suni eğlence alanları dışında bir alan yaratamamıştır. İşsizlik, sağlık, barınma gibi temel insanları ilgilendiren temel konularda bir yorum yapmaktan uzak bir yana kendini ilgilendiren direk konularda bile kafa yormayı anlamsız bulmaktadır.

Doğal olarak, öğrenci profilinin yarattığı bu etkiyle, bir de odaların öğrenci örgütlenmeleri konusunda aktif olunamaması, odalara öğrencilerden yalıtık bir görünüm katmıştır. Bugün yapılması gereken ebedi görevlerden birisi de odaların, öğrencilerin kendini ifade edecek alanları yaratmasıdır. Öğrencilerin bulunduğu, bilimsel, teknik anlamda her türlü etkinlikler desteklenmeli, oda organlarında öğrencilere yer verilmeli, sözleri dinlenilmelidir. Mühendislerin mesleki ve sosyal alanlarda yaşadığı her sorun, yarın bizi bekleyen sorunlardır. Jeo-Genç, EMO-Genç ve İMO-Genç ve benzeri birliklikler, odaların bu anlamda ürettikleri mücadelelerin bir anlamda araçları olacaktır. Oda ve öğrenciler, ancak bu araçlarla güzel rengarenk bir kültür oluşturabileceklerdir.

Değerli arkadaşlar; toplumsal yaşamımızda gözlenen en önemli sorunlardan bir diğeri de insan olarak yarınımızı oluşturan kadınlarımızın sorunudur. Ülkemizde cinsiyet ayrımcılığı, aile içi ilişkilerden başlayarak toplumsal yaşam içerisinde her düzeyde yaşanan bir olgudur. İş yaşamında, sosyal yaşamda ve aile içi yaşamda, kadının kadın olmasından kaynaklı sorunları tarihsel, kültürel, dinsel faktörler nedeniyle görmezden gelinmektedir. Doğayla iç içe bulanık ve zor arazi koşullarında çalışmayı gerektiren mesleğimize, cins ayrımcılığının jeoloji mühendisi kadın meslektaşlarımız açısından özel yansımaları görülmektedir. Kadın sorunu, bir cinsin diğeriyle olan hegemonik bağımlılık ilişkisine dayanıyor olmakla beraber, bir cinsin diğeriye karşı mücadele etmesiyle çözülemez. Mevcut sosyoekonomik yapı içerisindeki bütün ezilenlerin, yoksulların, dil, cins, ırk ayrım gözetmeksizin bir araya gelip sorunların çözümünü için ortak bir mücadele yürütmeleri, bir zorunluluktur. Bu nedenle namus ve töre cinayetlerine hep birlikte "dur" demek insanlık borcumuzdur. Irak

Savaşında mağdur olan kadınlarla, anadilinde eğitim hakkından daha yoksun olan ve yoğun baskılara uğrayan Kürt kadınıyla dayanışma, bu topraklarda yaşayan tüm kadınların kadın dayanışmasının merkezinde olmalıdır. Egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cinsiyetçiliği, toplumun her zerresinde işleyen cinsiyet ayrımcılığını yıkmak, ancak birlikte mücadele, kadın dayanışmasıyla beraber tüm örgütlerin topyekûn bu ayrımcılığa karşı çıkmasıyla ve sınırsız, sömürsüz bir yaşama ulaşmakla mümkündür.

Kapitalizm, mühendisler ve mimarlar üzerine notlar: Bakanlıkça gündeme getirilen uzman, yetkin mühendislik konusu, TMMOB ortamlarında yanıt bularak ortaklaşa bir süreçte olgunlaştığını görüyoruz. Oysa ülkenin sanayileşme sürecinden uzaklaştığı, neoliberal politikalar çerçevesinde tamamen yabancı tekellerin egemenliğindeki bir ekonomik yapıda, mesleki yeterlilik ve mesleki yetkinlik, mühendislik ürünleri ve hizmetleriyle ilgili sorunları aşmada tek başına yeterli değildir. Kuşkusuz mühendislik hizmetleri niteliğiyle ilgili yaşanmış birtakım sorunlar vardır, ama bu sorunları önlemenin yolu, eğitim sistemiyle ilgili temel bir eleştiri yapmak, kamusal denetim sistemiyle ilgili olarak denetim sistemlerindeki eksiklikleri sorgulamadan, bunları halletmeden çözülemeyeceğini görmemiz gerekiyor.

Mevcut sistemin eğitimden başlayarak oluşturduğu eşitsizlik, yetkin, uzman, sertifikalı, profesyonel ve benzeri mühendislik, mimarlık tanımlarıyla tescillenilerek, mühendis mimarlar serbest piyasa koşulları denen vahşi ormana terk edilmek istenmektedir. Sorunlara eğitim, sanayi, istihdam, bölüşüm gibi tüm alanları kapsayacak, bütünsel bir bakışla yaklaşarak kaynağına inmek ve çözmeye çalışmak yerine, varolan eşitsizliği derinleştiren bir yaklaşım benimsenmektedir. “Uzman kimdir ve kime göre uzmandır?” sorusu aslında cevaplandırılmayan bir sorundur. TMMOB tarafından uzmanlık, belirli bir iş için gerekli özel bilgi, deneyim ve beceriye sahip olmaktır diye tanımlanıyor. Bu gerekli bilgi, deneyim ve becerinin odalarda nisan meslekiçi sürekli eğitim merkezlerinde olacağını söylüyor, yani bizim bunca yıl aldığımız mühendis olmak için aldığımız eğitimi boşa çıkararak, “yetkin mühendisi ben yetiştiririm ve bunun yeri odalardır” gibi bir anlayışla yaklaşıyor.

Peki arkadaşlar, biz öğrenciler olarak TMMOB’ye soruyoruz, “odalar, yetkin mühendis yetiştirecek kadar yetkin mi?” TMMOB, mesleki örgüt olduğu kadar, demokratik kitle örgütü olduğunu unutmamalıdır. Yetkinlikle ilgili adına ne dersek diyelim, bu konudaki çabaların TMMOB tarafından desteklenmesi olumludur, ama bunların öğeler arasında nesneyi uygulama noktasında yasal birtakım farklılıkların, TMMOB tarafından desteklenmesi, kitle örgütü mantığıyla uyumsuz. Aksi taktirde kendi yapısını, bindiği dalı kesmek durumunda kalabilir. Biz öğrenciler olarak, yetkin mühendisliğin,

1- Adına piyasa dediğimiz ve bu piyasada belirli bir zümrenin, yani yetkin olduklarını söyleyen küçük bir grubun en büyük yeri kapmak ve pastadan en büyük payı almak için başvurduğu bir oyun olduğunu biliyoruz.

2- Hizmetin daha iyi değil, daha ucuza üretilmesini ve sermayeye ucuz emek gücünü sağlayacağını biliyoruz.

3- Varolan işsizlik koşullarında, yeni mezunlar için iş bulma ve üretme koşullarını yok ettiğini ve bu mezunları niteliksizleştirmenin ve yoksullaştırmanın bir aracı olduğunu biliyoruz.

4- Belirli bir zümrenin az sayıda olacak, adına yetkin denen ve işin ehli oldukları düşünülen kesimin rant ve çıkarlarına hizmet edeceğini biliyoruz.

5- Piyasada haksız rekabet koşullarını oluşturacağını ve bu haksız rekabet koşullarının, yeni mezun olacak mühendis öğrencilerin ekmeğini elinden alacağını biliyoruz.

6- Mezun olarak, diplomayla kazandığımız haklarınızın elinizden alınacağını biliyoruz.

7- Yabancı mühendislerin akreditasyon konusu altında, çalışma koşullarında hiçbir kısıtlama getirilmeyeceğini ve yapacağımız işlerde yabancı mühendislere göre vasıflaştırılacağımızı biliyoruz.

Son söz olarak, bir mühendisin yetişeceği ve yetkinleşeceği yerin, ezberci eğitimden uzak üniversitelerden olduğunu savunuyoruz. Yetkin mühendislik için harcadığımız enerjiyi, üniversitedeki harcanılan enerjiyi, üniversitedeki mühendislik eğitimin daha iyi olması için harcanmasını istiyoruz. Yetkin mühendisliğe evet, yetkin mühendislik farklılaştırılmasına hayır.

Teşekkürler.

KİMYA MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Turgay YILMAZ

TURGAY YILMAZ (Kimya Mühendisleri Odası)- Merhaba arkadaşlar.

Önce söze buradan başlamak istedim. Gerçekten burada başka bir dünyanın mümkün olduğunu görüyorum; bu gözlerden, bu alkışlardan, bu seslerden görüyorum arkadaşlar. Teşekkür ediyorum.

Ben, o sıkıcı ilk başta çok tartıştığımız asıl konulara daha çok değinmek istiyorum. O yüzden affınıza sığınarak, sadece birkaç cümleyle bizim Odamıza özgü neler var, sadece onlara değinmek istiyorum. İki tane nokta var özellikle belirtmek istedim: Bunlardan birincisi, Kimya Mühendisleri Odası, Türkiye’de anayasamızda yasası olan iki meslek disiplininden birisidir. Kimya Mühendisleri Odası, 1954 yılında daha önce yine ilk sunumda Ayşe Hanımın sunumunda da izlemiştik, o zamandan beridir faaliyetlerini sürdürüyor.

Asıl sorunlar, burada ilk gündemde çok konuşuldu, biraz da o kısma değinmek istiyorum. Biz, hep biraz sorunlardan bahsettik, biraz da hani bir adım atalım bir adım atarak daha devam edebilir miyiz diye ben sözüme başlamak istiyorum: Şimdi biz, yetkin mühendislikle ilgili epey konuştuk, epey arkadaşlar söz aldı. Biz de epey bu tartışmaları sürdürdük açıkçası, kendi içimizde yetkin mühendislikle ilgili. Yetkin mühendislikte, şimdi benim gözlemlediğim kadarıyla söz alan ve bu konuda söz söyleyen arkadaşların, tamamı yetkin mühendislikle ilgili kafalarında birtakım soru işaretleri olan, birtakım şüphelerle yaklaşan, bir kısmı; “hayır hani bunu tekrar gözden geçirelim” gibi yaklaşımlarla yaklaştılar. Ben, şunu umarım forumda tartışırız, detaylı olarak tartışmak gerekiyor. İnşaat Mühendisleri Odasının çok tartıştığı bir şeydi bu, ama İnşaat Mühendisleri Odasının öğrenci komisyonu buna temkinli bir şekilde “hayır” dedi. Bence de doğru bir tavırdı. Buna şuradan yaklaşırsak: Yetkin mühendislik bugün işte arkadaşların sunduğu gibi bize ucuz iş gücü olarak, bize eğitimin yetersiz olduğu söylenerek ya da diğer bir deyişle mühendislik mesleğinin özellikle mezuniyetten sonra yetkisizleştirildiğini düşünülerek başka bir yöntemle çözüme öneriliyor. Bu önerinin kendisi, -aslında bize ait olmamasına rağmen, TMMOB’ye ait olmamasına rağmen- biz bunun farklı bir şekilde parçası oluyoruz. Ben, bunu açıkçası hani parçası olmaktan ziyade bu yetkin mühendisliğin, bizce anlamının ne olduğunu ifade edilirse, bence bu daha açık, yani aynı düşündüğümüzü, -aynı demeyim de hani öğrenciler buna başka bir taraftan bakıyor; çünkü son noktada okumak külfet arkadaşlar, yani bugünkü eğitimde okumak külfet. Daha önce yine arkadaşlarımız söyledi, iki saatlik verilecek ders belki ya da bir haftada verilecek ders, bize bir döneme yayılmış durumda. Bunlar, daha öncesine gittiğimizde liselere gittiğimizde, oralar daha da facia aslında. üniversiteye gidene kadar biz, hiçbir şey öğrenmediğimizi fark edip, üniversitede sanki koşturmacasına bir öğrenme potansiyelinin içerisinde giriyoruz. Tabi o da

tartışılır, ne kadar öğrenim, ne kadar eğitim, ne kadar gerçekten, yani bunun karşılığı verilebiliyor, ezberci eğitimden ne kadar çıkılabiliyor.

Sorunlarımız, belki de biraz çözüm önerilerimiz aslında. Şimdi özellikle şuna değinmek lazım: Yine diğer arkadaşlarımız da değindi, tekrar olmasın. Yabancı dilde eğitim yapılmaya çalışılıyor, bunlar birtakım akredite olma süreçleriyle beraber ilişkilendiriliyor. Akreditasyon süreçleri de bugün daha çok işte yabancı dilde eğitim kısımları ağırlıklı olarak üniversitelere lanse edilmeye çalışılıyor. Fakat şöyle bir durum var: Gerçekten eğer gerçek bir akreditasyon olacaksa, bunu sadece yabancı dille eğitim değil, bunun sosyal yanlarını, diğer yanlarını görmezden gelip akreditasyon diye dediğimiz o ABET'tir, vesairedir, o kurumların belirttiği kıstasları buna göre yapmak gerekiyor. Sadece yabancı dilde eğitim, hani o da ilginçtir, dünyada böyle çok da yaygın değildir bildiğim kadarıyla, yabancı dilde eğitim veren; bunlardan bir tanesi, örneği de biziz. Herhalde hemiz konuşuyoruzdur hocalarımızla; zaman zaman konuştuğumuzda şunu diyorlar: "Biz yabancı dilde eğitim vermeye başladığımızdan itibaren bizim eğitimimizde çok büyük düşüşler oldu, kalitesinde düşüşler oldu." Evet, yani gerçekten de böyle. Yabancı dilde eğitim, karşıdaki insanın anlamasını ve anlatanın anlatabilmesini etkiliyor. Bunları görmezden gelip, hâlâ bu süreç diretiliyorsa ilginç bir durum, bu da belki de bize atfedilen, bize çözümü bekleyen bir soru işaretlerinden bir tanesi.

Üniversite öğrencileri, yıllardan beridir özellikle 80 sonrasında inanılmaz bir yabancılaştırılmaya, tek tipleştirilmeye, bireyselleştirme adı altında bencilleştirmeye maruz kaldı ve bugün bunun sonuçlarını görüyoruz aslında. Birçok öğrenci arkadaşımız da özellikle üniversite eğitimlerimiz sırasında çok basite indirgeyelim, mevzuu. Not alma noktasında, bile birbirimizle bunu paylaşmayacak kadar bencil davranabiliyoruz. Bunlar gerçekten 80 öncesinden, 80 sonrası politikaların er önemli vurgularından bir tanesidir. Belki de bugün buradan çıkması gereken, yine bir tanesi paylaşalım arkadaşlar, bilgi paylaştıkça büyüyor.

Tabii bunun başka bir yanı daha var, üniversite müfredatlarını aslında biraz konuşmak gerekiyor, buradan birkaç konuya değinmek gerekiyor. Üniversite müfredatları, daha önce yine belirttim gerçekten bazı dersler inanılmaz sıkıştırılmış durumda, yani belki o kadarı ihtiyaç değil, ama inanılmaz derecede belki iki dönem alınması gereken dersi bir dönem sıkıştırıp ya da onun dışında ilginç bir dersi, atıyorum, ISO 9001 dersi bizde, daha önceki yıllarda bir ara verilmişti, bir döneme yayılmıştı. Kimya Mühendisler Odasında bu, iki günlük eğitimle veriliyor, yani karşılaştırıyorsun, yetiyor mu, yetmiyor mu diye. Vallahi bence yetiyor son noktada, ISO 9001 hani birtakım ezberler zinciri ve bununla birlikte takip eden kurallar arasında. Biraz buralara değinmek gerekiyor.

Biz mühendisler, gerçekten pratik alan insanlarıyız, yani bizim hesaplamada falan buraları bilmemiz geriyor. Ama gerçekten bizim çalışma alanlarımız tek değil, yani tek başımıza çalışmıyoruz, biz bir ekiple çalışıyoruz, bir ruhla çalışıyoruz, kocaman bir işletmeyle, vesaireyle çalışıyoruz. Yani pratiğin en yoğun olduğu yerde çalışıyoruz ve maalesef üniversitelerde pratikle ilgili sadece çok da anlamadığımız laboratuvarlarla cebelleşip duruyoruz. Şu yüzden çok da anlamadığımız diyorum: Hani kısa süreli PH deneyidir vesairedir, bunlar tamam, belki temelde önemlidir, ama biz üniversiteden gerçekten bir şey üretmeden mezun oluyoruz. Ele dokunur, elimize aldığımız, “biz de bunu ürettik” diyebildiğimiz, birçok üniversitede ben sanmıyorum, böyle bir üretimin olduğunu. Bu da tabii şunu getiriyor: Aslında teorinin ne kadar çok yoğunlaştırıldığını ve pratikten ne çok uzaklaştırıldığımızı ortaya çıkartıyor.

İster istemez mezuniyetten şöyle bir şeyle karşılaşyoruz: Birtakım sektörlerde ya da işverenlerle “siz işi bilmiyorsunuz ki”ye getiren noktaya geliyoruz. Tabii bu bizim, emeğimizin sömürülmesine, bizim bu kadar yıllık okumamızın sömürülmesine anlamsız bir şekilde bir sekte vuruyor. Halbuki olması gereken, şudur arkadaşlar: Biz, madem mühendislik okuyoruz, madem mühendislik alanında eğitim yapıyoruz biz, eğitim hayatımızın bir kısmını da pratik alanda “staj” diye bir alan var, ama bu alanda çok yetersiz. Bir aylık ne yediği belirsiz bir staj yapıp, bu pratik alanı tamamlamaya çalışıyoruz. Tabii staj yeri bulabilirsek, torpil olup da eğer bulabilen varsa ya da kendi istediği sektöründe bulabilen varsa, vallahi tebrik ediyorum arkadaşlarımızı.

Staj çok önemli; yine bir panelde böyle bir espri yapmıştım, “kaç türlü staj var?” demiştim arkadaşlara. Arkadaşlar, “teknik, laboratuvar” falan diye saydılar. “Hayır arkadaşlar; tavlajı var, naylon stajı var, kâğıt stajı var, fotokopi stajı var, dosyalama stajı var.” Yani gerçekten bizler staj yaptığımızda, biz de bu konuda bilinçli değiliz, ama aynı zamanda karşı taraftaki sektör, insanları da bu konuda bilinçli değil. Bize şunu deme haklarını görüyorlarsa, “arkadaşım, sizler geldiğinizde bir şey bilmiyorsunuz” deme hakkını kendinde görüyorsa, aynı zamanda tersini düşündüğümüzde, biz oraya stajyer olarak gittiğimizde bize, “siz bir gelin, ay sonunda tekrar gelir, imza atarsınız gidersiniz” diyememeli ve dememeli. Bunun için de uygun zeminleri, uygun koşulları yaratmalıdır. Biz bunun için geçen dönem bununla ilgili bir proje başlattık, bir kısım kısmen de başarılı olduk; hem öğrenciler açısından, hem de staj yaptığımız yerler açısından.

Bir taraftan bunları şu söylüyorum: Evet, arkadaşlar, genel sorunlarımızdan, hani çözülmesi gereken asıl noktalardan bir tanesi, ana unsur YÖK’tür. YÖK, bugün bütün uygulamalarıyla bizi bugüne getirmiştir. Tabii YÖK’e de şöyle kabaca bakmamak lazım; bugün şu ikilem var, inşaatçı arkadaş da bunu ga-

yet güzel vurguladı: Bizim derdimiz ne? Hükümetin bahsettiği gibi, YÖK'ün kendince tarifi değildir, aynı zamanda bugün YÖK'ün kendi durumunda olduğu gibi, üniversiteleri yönettiği gibi de bir tariftten bahsetmiyoruz. Biz, eğitilenlerin ve eğitmenlerin beraberce yürüttüğü bir üniversite istiyoruz.

Son birkaç söz daha söyleyeceğim ve toparlayıp bitireceğim. Bir noktası, üniversitelerin ticarileştirilmesiydi. Buna yine arkadaşlar vurgu yaptı, sadece böyle bir cümleyle geçiştireyim; çünkü zamanım çok kısıtlı.

Son olarak yine istihdam sorununa değineceğim. Mezuniyetten sonra hepimizi böyle bir facia bekliyor. Bu ülke, kapitalist metotlarla, sermayeden yana, tamamen kâr üzerine kurulmuş bir sistem yürüdüğü sürece, işsizlik büyüyecektir arkadaşlar. Büyüyecektir, bunun başka koşulu yok. Eğer işsizlik büyüyorsa, bizim alternatifimizin olduğunu gösterilmeyecektir, işverene bu şans verilmeyecektir. Ne zamana kadar arkadaşlar; başka bir dünya mümkün olana kadar.

Teşekkür ederim.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Emre DEMİR

EMRE DEMİR (Maden Mühendisleri Odası)- Sözlerime başlamadan önce, Türkiye'nin her yerinden gelip Ankara'da bir eylem yapma hazırlığı içerisinde olan, Kızılay'da abluka altında tutulan, yolları kesilen İstanbul'da polis saldırısına uğrayan, eğitim ve bilim emekçilerinin yanında olduğumu belirtmek istiyorum. "Madenlerin gerçek sahibi halkımızdır" diyen, maden mühendisliği öğrencileri adına hepinizi selamlıyorum.

Maden mühendisleri, yeraltında ve üstünde bulunan her türlü maden, enerji, doğalgaz yatağının ekonomik bir biçimde işletilmeye elverişli olup olmadığına karar veren, madenlerin işletilmesi için gerekli tesisleri tasarlayan, yapımını gerçekleştiren ve işleten kişidir. Maden mühendisinin matematik, fizik, jeoloji, kimya ve ekonomiyle ilgili ve bu alanlarda iyi yetişmiş olması, yeraltında ve arazide güç koşullara uyum sağlayabilmesi, insan ilişkileri konusunda bilgili, anlayışlı ve sabırlı olması gerekmektedir. Unutmadan, bütün bu basma kalıp sözlük tanımlamaları, işin mübalağa kısmı bir tarafa, bir de (POTANSİYEL İŞSİZ) ibaresini de eklemek gerekiyor. Üstelik her işten anlamamız zorunda olmamız yetmiyormuş gibi, bir de kılıç-kalkan kuşatıp mücadele vermek, "biz de varız, biz de üretiyoruz" demek için en çok çabalayanlar da bizler oluyoruz, çoğu zaman.

Ülkemizin doğal kaynaklar bakımından dünyanın sayılı ülkeleri arasına almanın karşın, nedense bu kaynakları işletmek için hiçbir yatırım yapılmamakta. Varolan işletmeler de özelleştirmelerle yok pahasına elden çıkarılmaktadır. Halbuki yapılması gereken, kaynakların toplumsal çıkarlar doğrultusunda ülke ekonomisine kazandırılması ve böylece işsiz maden mühendislerine de iş olanağı sağlanmasıdır. Mühendislerin işsizlik sorunu yetmezmiş gibi, yetkin mühendislik yasa tasarısıyla genç mühendislerin yetkileri ellerinden alınmaya, gelecekları tamamen karartılmaya çalışılıyor.

Ülkemizin yakın tarihindeki en önemli olaylarından birisi, 12 Eylül askeri darbesidir. Darbenin yapılış nedenlerinden birisi de, 70'li yıllarda ortaya atılan neoliberal ekonomik politikalarının ve bunun ülkemizdeki karşılığı olan 24 Ocak kararlarının daha rahat uygulanması ve politikaların karşısındaki toplumsal muhalefetin iyice bastırılmasıdır. Bununla birlikte, toplumun en dinamik kesimi olan gençliğin başına YÖK belası sarılmış, toplumsal olaylara tepkisiz, apolitik bireyci kuşak yetiştirilmeye çalışılmıştır.

Biz, TMMOB'nin genç üyeleri olarak, TMMOB'nin ilkelerinde mühendislik etiğine uyan, toplumsal faydayı her türlü bireysel faydanın üzerinde tutan, madencilik özeline çevreye duyarlı, işçi sağlığı ve iş güvenliğine önem veren mühendislerin yetiştirilmesi gerektiğine inanıyoruz. Bu özelliklere sahip bireylerin yetişmesi için, mühendislik eğitimine özel bir önem verilmesi gerekiyor. Ülkemizdeki eğitim sistemi, her gün yine çarpık ve yetersizdir.

Üniversitelerimizdeki bazı sorunlar ve bunlara çözüm önerilerimiz şunlardır: Stajların ücretli, en azından asgari ücret olmalı ve sigortalı yapılması sağlanmalıdır. Stajyerlere gerekli sosyal olanaklar sağlanmalıdır. Stajyerlere gerekli ilgi gösterilmeli, naylon stajın önüne geçilmelidir. Derslerin güncelliğinin korunması ve müfredatın yenilenmesi gerekmektedir. Maden Kanunu dersi, tüm maden mühendisliği bölümlerinde verilmelidir. Üniversitelerdeki laboratuvar imkânları geliştirilmeli, derslerde uygulamaya ağırlık verilmeli, kütüphaneler iyileştirilmelidir. teknik gezilerin sayıları arttırılmalıdır. Bölümlerde bilgisayarların sayıları da arttırılmalı, bölümle ilgili yazılımlar ders kapsamında öğrencilere öğretilmelidir. Gece öğretimiyle de giderek kalitesi düşen, eğitim açısından yaşanan olumsuz etkiyi doğrudan arttırmaktadır. Bu nedenle gündüz öğretimlerinde öğrenci sayıları sınırlandırılmalı, gece öğretimlerine son verilmelidir. Yeni bölümler açmak yerine, mevcut bölümlerin öğretim kadroları geliştirilmeli, araştırma olanakları iyileştirilmeli, öğrenciler akademisyen olmaya yönlendirilmelidir. Akademisyen kadroların atamalarında bilimsel davranılmalıdır.

“Üniversite-sanayi işbirliği” adı altında, üniversitelerimiz sermayenin hizmetine sunulmakta, hocalarımız sermayenin AR-GE mühendisleri haline getirilmeye çalışılmaktadır. Bilimi metalaştıran politikalara son verilmelidir. Üniversitelerdeki öğretim üyelerinin eğitim dışında ticari faaliyette bulunması engellenmeli, eğitim hizmetini üreten öğretim üyelerinin ekonomik, sosyal ve mesleki sorunları çözümlenmelidir. Eğitimin meta değil, bir hak olduğu kabul edilmeli; müşteri değil, öğrenci olduğumuz anlaşılmalıdır.

Gün geçtikçe artan harçlar kaldırılmalı, ulaşım bağı ve beslenme sorunları çözümlenmelidir. Eğitim herkese eşit, parasız ve anadilde olmalıdır. 12 Eylül faşizminin ürünü olan YÖK ve üniversitelerin üzerindeki her türlü siyasi baskı kaldırılmalıdır. Üniversiteler özerk, demokratik bir yapıya kavuşturulmalıdır. Soruşturma, uzaklaştırma terörüne son verilmelidir. Polis ve jandarma üniversitelerden çıkarılmalıdır.

Tıpkı YÖK'ün kuruluşunda açığa çıktığı gibi, eğitimin de ülkedeki ve bölgedeki emperyalist ilişkilerin dışında olmadığı bilinmektedir. Bunun için son dönemdeki gelişmelere bakmak yerinde olacaktır: 11 Eylül 2001 ile beraber iyice hızlanan emperyalist saldırganlık politikası, 2003 Martında Irak'ın işgaliyle kendini göstermiş; 2004 Haziranında İstanbul'da yapılan NATO toplantısı ile kapsamı genişlemiş, kadife devrimlerle Ortadoğu'da hızını kesmeden dünyayı mali sermaye için küresel küreye dönüştürmeye devam etmiştir. Ülkemiz özgünlüğünde ise, gecekondu mahallerinde kentsel dönüşüm projeleri ile emekçi halkın üzerine yıkılan konutlarda; devleti küçültmek, ülkeyi pazarlamakla mükellef iktidarın fabrikalarımızı, madenlerimizi özelleştirip satmasıyla

işlerinden olan işçilerde; sübvansiyonları kesilen, ürünleri ellerinde kalan köylülerde; akademik, demokratik taleplerini meşru yoldan dile getirdiğinde tehditlerle, soruşturmalarla, F Tipleriyle yüzleşen öğrencilerde... Burada bir ekleme yapmak istiyorum: Ankara'da inşaat mühendisleri öğrencilerinden İlhan Kaya, 7 Kasım'da yapılan YÖK karşıtı eylem nedeniyle F Tipi Cezaevlerine atılmıştır. Onunla birlikte atılan 20 arkadaşımıza buradan selam gönderiyorum.

İşsizlik veya asgari ücretle terbiye edilen üniversite mezunlarında, parça parça özelleşen ve sermayeye peşkeş çekilen üniversiteler de yansımaları bulmaktadır. Aydınlanmamış faili meçhul cinayetler, çoğu Maraş, Sivas, Gazi, 19 Aralık katliamları, Şemdinli'de yaşananlar, sokak ortasındaki yargısız infazlar, ülkemizde demokrasi sorununun güncel olduğunu gözler önüne sermektedir. TMMOB ilkelerinde ve çalışma anlayışında belirtildiği gibi TMMOB gençliği emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı mücadele etmeli. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde ısrarcı olmalıdır. TMMOB gençliği, her alanda kendi örgütlülüklerini yaratmalı ve geliştirilmelidir. Yaşasın eşit, parasız, bilimsel ana dilde eğitim, özerk demokratik üniversite mücadelemiz. Gençlik gelecek ellerimizdedir.

Teşekkür ediyorum.

MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan

Bengü KUZHEY

Erdem TÜRKCAN

ERDEM TÜRKCAN (MMO Diyarbakır Şubesi)- Merhaba arkadaşlar; TMMOB Makina Mühendisleri Odası adına hepinizi sevgiyle selamlıyoruz.

Bu çatı altında, böyle demokratik bir kürsüde konuşmaya, tartışmaya bu kadar ihtiyacımız varken, böyle bir buluşma ortamının yaratılmasından duyduğumuz sevinci sizlerle paylaşmak istiyoruz. Fakat...

BENGÜ KUZEY (MMO, İstanbul Şube)- Söyleyeceklerimizi Sayın Başkanımız Mehmet Soğancı'nın belirttiği gibi, sadece yöneticilerin yarattığı bu bağımsız kürsüden değil, yöneticilerimizle ve öğrencilerin eşgüdümlü çalışmasıyla oluşturduğumuz bir kürsüden söylemek isterdik. Bizim, size ekrandan göstereceğimiz çok bir şeyimiz yok, ama söyleyecek çok şeyimiz var.

ERDEM TÜRKCAN- Size Oda raporumuzu okuyacağım: Mühendislikte ve eğitimde yeniden yapılanma, işsizlik ve istihdam, mühendislik ve etik, mühendisliğin toplumsal sorumluluğu ve örgütlenme alt başlıklarıyla, Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Denizli, Diyarbakır, Edirne, Eskişehir, İstanbul, İzmir, Kayseri, Kocaeli, Mersin, Trabzon ve Zonguldak şubelerinde toplam 15 bölgedeki yerel kurultaylarda tartışarak oluşturduğumuz görüşler, 12-13 Mart 2005 tarihlerinde 18 şube, 45 üniversiteden 3 bin 200 öğrenci üyenin katılımıyla "Mühendislik Eğitiminin Sorunları ve Mühendisliğin Geleceği" konu başlığında gerçekleştirdiğimiz Öğrenci Üye Kurultayımızın sonuç bildirgesi düzenlenerek TMMOB Öğrenci Üye Kurultayı 2005'e Makina Mühendisleri Odası Raporu olarak sunulmuştur.

BENGÜ KUZEY- Neoliberal küreselleşme ideolojisinin, toplumsal ve kamusal alanları yeniden tanımlayarak, bu alanlara bireysel yarar ve piyasa süreçlerine bağlı kılması, toplumsal ilişkilerin tümünü etkilediği gibi eğitim alanını da etkilemiştir.

ERDEM TÜRKCAN- Sermayenin önemli yatırım alanlarından biri olan eğitim, kapitalist ilişkiler içerisinde yer almakta ya da diğer bir deyişle bir bütün olarak eğitim sistemi metalaştırılmaktadır. Mühendislik eğitimi, piyasaya uyum için giderek bilimsel içeriğinden yalıtılmakta ve köşe dönmece pragmatik düşünce yöntemine indirgenmektedir.

BENGÜ KUZEY- Ezberci anlayış sonucu, öğrenci üzerine bilgi yığını yapılmakta, düşünmeyen ve sorgulamayan, edilgen bir insan tipi yaratılmak istenmektedir. Kapitalizm sürekliliğini, bilimsel düşüncenin tarihsel gelişimine direnç oluşturarak sağlar.

ERDEM TÜRKCAN- AB'ye uyum süreci adına eğitime dayatılanlar, mevcut yapıyı iyileştirmeye değil, karmaşayı arttırmaya ve şirketleşen üniversite anlayışının gelişmesine sebep olmaktadır. Akreditasyon, Teknokentler, KOSGEB'ler, bilimin toplum yararına gelişmesine değil, şirketleşen üniversitelerin

pazar içinde rekabet gücünün artmasına hizmet etmektedir.

BENGÜ KUZAY- Eğitim programlarının hazırlanması sırasında, öğrenciler ve öğretim görevlileri söz sahibi olamamakta, programlar üniversitelere göre merkezi idarenin denetiminde yapılmakta ve farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Eğitim sistemimiz bu programlarla, ağırlıklı olarak teorik düzeyde kalmakta, halkın ihtiyaçları ve güncellikten uzak, öğrencilere ezberciliğe iten bir hal almaktadır. Kaliteli ve yeterli sayıda öğretim elemanı sayısının azlığı, eğitim kalitesini düşürmektedir. Ekonomik koşulların kötü olması, öğretim elemanlarının ek işlerle uğraşmasına ya da performans düşüklüğüne neden olmaktadır.

ERDEM TÜRKCAN- Öte yandan da öğretim görevlilerinin bilimsel araştırmalara harcaması gereken zamanlarını, yaşamsal kaygılarla sahip oldukları bilgi birikimlerini sermayenin hizmetine sunmasına yol açmaktadır.

BENGÜ KUZAY- Bu eğitim sürecinden geçen öğrenciler ise, mezuniyetlerinin ardından işsizlikle karşı karşıya kalmış, iş bulabilenler ise kural dışılaştırılmış esnek çalışma koşullarında, insana doğaya karşı suç işleyerek çalışmaları istenmiştir. Bugün pek çok mühendis, mühendislik eğitimi almasına rağmen asgari ücretli, sigortasız işçi statüsünde çalışmaktadır. Bugün mühendis, egemen güçlerin sistemlerini sürdürmek ve kârlarını arttırmak için izlenen politikaları sonucunda yoksullaşmakta ve işçileşmektedir.

ERDEM TÜRKCAN- Bununla birlikte teknolojik gelişmelere karşın, çalışma koşullarının emekten yana iyileştirilmemesi, KİT'lerin özelleştirilmesi veya kapatılması mühendislerin işsizleşmesinin nedenlerindedir. Ülkemizde siyasal iktidarın yıllardır uyguladığı politikalar sonucunda, yatırımlar durdurulmuş, sanayileşmeden ve mühendisinden vazgeçmiştir. Bu da mühendisleri taşeronlaştırmaktadır.

BENGÜ KUZAY- Mühendis iş yaşamında, toplumun çıkarına olan ve olmayan arasında bir tercih yapmak durumunda kalacak ve burada onurlu bir tercih yapması beklenecektir. Ama sistemin şartları altında ezilmek tehlikesi, işsiz kalma ya da toplumsal statüsünü kaybetme riski, demokrasinin kılıcı gibi başına sallanacaktır. Bugün, etik kuralları olarak ortaya çıkan tüm kurallar çelişkilidir. Üretim, toplum için yapılmadığı sürece bu çelişkinin ortadan kalkması imkânsızdır. Bu noktada, bireysel etik kuralları uyma kaygısı yeterli değildir, toplumsal bir dönüşümün gerektiği apaçık ortadadır.

ERDEM TÜRKCAN- Bunun için ise, mühendisliğin en başta örgütlenmesi gerekmektedir; bütün bunlara karşı durmak, mühendislik ve mimarlık meslek mensuplarının ortak gereksinimlerini karşılamak, mesleki etkinlikleri kolaylaştırmak, mesleğin genel yararları uygun olarak geçmesini sağlamak,

meslek mensuplarının birbirleriyle ve halkla olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplinleri ahlakını korumak, kamunun ve ülkenin çıkarlarının korunmasında, yurdun doğal kaynaklarının bulunmasında, korunmasında ve işletilmesinde, çevre ve tarihi değerlerin ve kültürel mirasın korunmasında, tarımsal ve sınai üretimin arttırılmasında, ülkenin sanatsal ve kültürel kalkınmasında gerekli gördüğü tüm girişim ve etkinliklerde bulunmak için örgütlenerek mücadele içerisinde olmalıdır.

BENGÜ KUZHEY- Örgütlenmiş bir mühendis, sorumluluk duygusu taşıy ve birey olduğunun bilincindedir. Toplumla yararlı olmak ister, diğer bilimlerle koordineli bir bilgi alış-verişi içerisinde bulunur. Teknik eksikliklere karşı, sistemli bir şekilde çözümler arar ve üretir. Çok yönlü düşünen ve etkileşen mühendis olarak konumlanır. Böylelikle mühendislik eğitimindeki organizasyonlar, daha hızlı ve sağlıklı yürütülür, bilgiye daha hızlı yaklaşılır. Mühendislik, eğitimindeki sorunlara karşı, hızlı yan yana gelişlerle çözüm üretir. Odamız, toplumu bilimsel akıl yönünde dönüştürmenin ve geliştirmenin bir aracı olarak çalışmaktadır. Bu anlayışla, biz Makina Mühendisleri Odası öğrenci üyeleri olarak, taleplerimizi kamuoyuna duyuruyoruz.

ERDEM TÜRKCAN- Taleplerimiz: Üniversitelerimizde 12 Eylül hukukundan günümüze kalan ve uygulanan YÖK sisteminin, eğitim modeli açısından verimli olmadığı tüm toplum kesimlerinde genel bir kabul görmektedir. YÖK kaldırılmalı, YÖK'ün baskı ve yıldırma yöntemi olarak uyguladığı tüm soruşturmalar, okuldan atmalar ve sürgünler geriye alınmalı, yönetmelikler iptal edilmelidir. Özerk, demokratik, katılımcı bir üniversite sistemi hayata geçirilmelidir.

BENGÜ KUZHEY- Üniversitelerin karar alma mekanizmaları, demokratik bir işleyişe açık olmalıdır. Üniversitede söz, yetki, karar üniversitelerin bileşenleri olan öğrenciler, akademisyenler ve üniversite emekçilerine verilmelidir.

ERDEM TÜRKCAN- Küreselleşme doğrultusunda, sermaye isteklerine göre üniversitelerimizin yeniden yapılandırılmasına son verilmelidir. Özelleştirmeden vazgeçilmeli, sermaye çevrelerine üniversitenin hiçbir organında yer verilmemeli, bilimi sermayenin tekeline sunan teknopark, teknokent gibi uygulamalar son bulmalıdır.

BENGÜ KUZHEY- Anayasal bir hak olan parasız eğitim, her an çeşitli saldırılara uğramaktadır. Öğrenciyi müşteri olarak konumlandıran, okullarımızı ticarethaneye çeviren tüm uygulamalara son verilmelidir. Harç, ikinci öğretim, yaz okulu, öğrenci belgesi, transkript gibi paralı uygulamalar kaldırılmalıdır. Üniversitedeki tüm öğretim ve sosyal haklar parasız hale getirilmelidir, bütçeden eğitime ayrılan pay mutlaka arttırılmalıdır.

ERDEM TÜRKCAN- Her düzeyde, bölge farkı gözetmeksizin eşit, parasız, demokratik, bilimsel eğitim verilmeli. Yabancı dilde öğrenime son verilerek anadilde eğitim hakkı tanınmalıdır. İdeolojik kaygılarla niteliksiz, altyapısı eksik üniversite açılması uygulamalarına son verilmeli, bilimsel ilkelere göre eğitim verilmelidir.

BENGÜ KUZEY- Sorgulayan, özgür düşünen ve bilimsel olarak gelişen bir üniversite kimliği için, ezberci ve baskıcı eğitimden vazgeçilmelidir. Uygulamalı ders sayısı ve laboratuvarlar arttırılmalıdır.

ERDEM TÜRKCAN- Üniversitelerde barınma ve beslenme sorununu giderecek yapılanmalar hayata geçirilmeli, her öğrenci sağlıklı beslenme ve barınma hakkına sahip olmalıdır. Öğrenci sağlık sigortası hakkını kazanmalıdır.

BENGÜ KUZEY- Üniversite eğitimi, öğretimi için öğrenci, öğretim elemanı ve eğitim konusundaki meslek örgütleri bir araya gelerek, genel bir toplumsal konsensüste yeni bir eğitim modeli hazırlamalıdır. Mühendislik eğitimi ve öğretimi programlanırken, mutlaka TMMOB'nin görüşleri alınmalıdır.

ERDEM TÜRKCAN- Eğitim sistemindeki çarpıklıkların eseri olarak gördüğümüz ve uygulamaya çalışılan yetkin, yeterli mühendis, vesaire uygulamalarının yerine, odaların ve TMMOB'nin mühendislik eğitiminde organik bir görev üstlenmesi ve bu konuların özgür platformlar oluşturularak tartışılması sağlanmalıdır.

BENGÜ KUZEY- Stajyer alan firmalar, üniversiteler tarafından denetlenmeli ve stajyerlere mesleki bilgilerin aktarılması sağlanmalıdır. Odaların denetimi ve üniversitelerin yürütücülüğünde öğrencilere staj imkânları sağlanmalıdır. İşletmelerin geleceğin mühendislerine yetenekleri doğrultusunda, mühendislikle ilgili görev ve sorumluluk vermeleri sağlanmalıdır.

ERDEM TÜRKCAN- Okula başlama yaşından itibaren herkes, yetenekleri açığa çıkartılarak eğitilmeli ve yönlendirilmelidirler. Meslek liseleri, lise ve üniversiteler topluma ara eleman yetiştirecek tarzda düzenlenmelidir.

BENGÜ KUZEY- Mühendislik öğrencilerinin, çalışma alanları ve toplumsal yaşamla bağlarını arttıracak düzenlemeler yapılmalıdır.

ERDEM TÜRKCAN- Üretimin artmasıyla istihdamın da artacağına dair egemen söyleme rağmen, çalışma koşullarında iyileşme olmamış, işsizlik giderek artmıştır. Mühendislerin çalışma koşulları iyileştirilmeli, odalar ve TMMOB de izlediği politikalarla bu emeğin yanında yer almaya devam etmelidir.

BENGÜ KUZEY- Özelleştirmeler son bulmalı, AB'ye uyum adı altında çıkarılan kölelik yasaları iptal edilmelidir. TMMOB, özelleştirme uygulamalarına

direnen işçilerin yanında olmaya devam etmelidir.

ERDEM TÜRKCAN- Ülkemizdeki demokratik kitle örgütleri özellikle TMMOB'ye bağlı odalar, çalışma yürüttükleri alanlarda öğrenciler ve toplumun diğer kesimleriyle ortaklaşa çalışmalarını arttırmalıdır.

BENGÜ KUZHEY- Odalar, varolan öğrenci sorunlarına eğilirken, eğitim sistemini kuşatan neoliberal politikalara ve onların olumsuz yansımalarına alternatif çözümler üreten, tartışan bir öğrenci örgütlülüğünü daha da geliştirmelidir. Örgütlülüğümüz bilgiyi, piyasa değerine ve sermayenin mantığına terk eden, neoliberal saldırı karşısında bilginin ve eğitimin demokratikleştirilmesi ve kamusallaştırılmasının gerekliliğine dair çalışmalar da yer almalıdır.

ERDEM TÜRKCAN- Her türlü gizli-açık emperyalist anlaşmalar iptal edilmelidir. GATS, MAI, MIGA ve tahkim yasaları geri çekilmelidir. IMF ve DTÖ ve NATO dağıtılmalıdır. Her türlü emperyalist çıkarları koruyan birlikler dağıtılmalı, halkların çıkarlarını gözeten politikalar hayata geçirilerek "AB'ye hayır" denilmelidir. TMMOB ve odalar bu doğrultuda etkin çalışmalar yürütmelidir.

BENGÜ KUZHEY- Sonuç olarak bizler, TMMOB Mühendislik-Mimarlık Kurultayında ifade edildiği gibi, "TMMOB ve Odaları, gerek Dünya Ticaret Örgütü, gerekse Avrupa Birliği kanallarından gelen teknik ve mesleki mevzuat uyarınca, mühendislik-mimarlık meslek alanlarının düzenlenmesine dönük uyumlaştırılma, emperyalist-kapitalist ilişkilere tümüyle bağlanmak anlamında çalışmalarına karşı duruş, bu yönde izlenen politika ve uygulamalarla mücadele eder" ilkesini benimsiyor ve bu kapsamda çalışmalar yürüteceğimizi duyuruyoruz.

ERDEM TÜRKCAN- İnsan hayatının kâr oranlarıyla değerlendirilmesini doğru bulmuyoruz. Özelleştirilmelerin, daha fazla işsizlik, daha ağır çalışma şartları, daha fazla yoksulluk olduğunu biliyoruz. Bu yüzden, sömürü odaklı tüm yerli ve yabancı sermaye toplulukları, zenginliklerine zenginlik katsın diye ortaya konulan tüm uygulamalara karşı çıkıyoruz. Vahşi ekonomik politikaları değil, üretim ve adaletli odaklı politikaları destekliyoruz.

BENGÜ KUZHEY- İnsan hayatının en yüce değerlerden olduğunu düşünüyoruz. Bu yüzden silah tüccarları ve petrol zenginleri kazanacak diye insanın ve doğanın katledilmesine karşı çıkıyoruz. Kurşun değil, ekmek; ölüm değil, yaşam; savaş değil, barış istiyoruz.

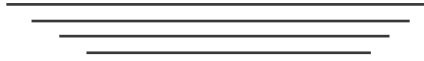
ERDEM TÜRKCAN- Üniversite içinden ve dışından ellerinde satırılarıyla, silahlarıyla üniversitelere gelerek saldırılar düzenleyen anlayışı kınıyor, her türlü faşist baskılara karşı direneceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz. "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek" sloganları...)

BENGÜ KUZİY- Bunun için mühendislik yapmak, bunun için üretmek istiyoruz.

Yaşasın özerk, demokratik üniversite mücadelemiz. Yaşasın bağıımız sanayileşen demokratik Türkiye.

Arkadaşlar; Makina Mühendisleri Odası olarak son bir şey iletmek istiyoruz: Bugün Eğitim-Sen'in Ankara yürüyüşü vardı, hepinizin bildiği üzere. Yolda giderken polis barikatlarını, jandarma barikatlarını görmüşsünüzdür. Polisin azgın saldırıları sonucu pek çok eğitim emekçisi yaralanıp hastanelere kaldırılmış durumdadır ve hâlâ daha Ankara-İstanbul Yolunun girişindeki otobüslerin bırakılmadığını öğrendik. Buradan bir kez daha söylüyoruz: Baskılar bizi yıldıramaz. Eğitim-Sen'in yanında olduğumuzu tekrar buradan duyuruyoruz.

METEOROLOJİ MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Haşim SOLMAZ

HAŞİM SOLMAZ (Meteoroloji Mühendisleri Odası)- Arkadaşlar; öncelikle hepinize merhaba.

Genellikle bu kürsünün arkasında olmak insana bir heyecan verir; burada şu an hissettiğim şey, heyecandan çok, insanların gözleri içerisindeki pırıltılar sonucunda bir isteklilik ve inancımda artıştır, öncelikle bunu belirtmek istiyorum.

İstanbul Teknik Üniversitesi Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi Meteoroloji Mühendisliği Bölümü olarak ilk önce biraz üniversiteden bahsetmek durumunda kalacağım; çünkü ileride de değineceğiz, Meteoroloji Mühendisleri Bölümü, Türkiye’de sadece İstanbul Teknik Üniversitesinde bulunmaktadır. Üniversitemizin genellikle eğitim sırasında uyguladığı, öğrenciler üzerinde etkin hale getirmek istediği şeyler, genel başlıklarla sıralamamız gerekirse, ki bu diğer üniversiteler için de geçerlidir; “öğrenmeyi öğrenen, yaratıcı, dinamik, katılımcı, yabancı dile hâkim, yerel değerleri göz ardı etmeden küresel, ileri teknolojilere hâkim, araştırma yetenekleri gelişmiş, sosyal ilişkileri güçlü, ülkeye ve insanlığa yararlı, mesleki yeterliliğe sahip mezunlar yetiştirmek” şeklinde belirtiliyor.

Burada “yabancı dile hâkim” noktasında bir ekleme yapmak isteyeceğim: Burada bu ibareyi biraz değiştirmek durumunda kaldık; çünkü şuna inanıyoruz: Dil bilmek önemli; uluslararası alanda, uluslararası arenada söz sahibi olması için, özellikle ülkemizin iyi temsil edilebilmesi için dil bilmek önemli. Gerekirse İngilizce dışında farklı diller de bilelim, farklı arenalarda kendimizi daha iyi temsil edebilelim, ama bundan önce bu arenalarda temsil edebileceğimiz bilgiye sahip olalım. Bu bilgiye sahip olabilmemiz için de ilk önce bu bilgiyi kendi anadilimizde alalım; çünkü hiçbir yabancı dilde alınan eğitim, insanlar üzerinde etkin olmamaktadır.

Pek çoğunuzun bildiği gibi, bazı dersleri yabancı dilde alıyoruz. Bu derslerde bir performans düşüklüğü kesinlikle kaçınılmazdır; çünkü mühendislik, genellikle sözel bilimlerden uzak olduğu için, yalnızca algılamanın yeterli olmadığı, dersin anlatımı sırasında anlatılan şeyin çözümleme yönüne de eğilimesi gereken bir bilimdir. Biz İngilizce anlatılan ya da herhangi bir dilde anlatılan bir dersi takip ederken, genellikle şununla karşılaşıyoruz: Öncelikle tahtada yazılanın kelime anlamı, daha sonra bunun mühendislik için ne ifade ettiği ve bizim bundan neler anlayabileceğimiz. Bu bizim zorladığı kadar, eğitici hocalarımızı da zorlamaktadır.

Fakültemize bakacak olursak; Uzay ve Uçak Bilimleri Fakültesi içerisinde yer alıyoruz. Bizimle birlikte Uzay ve Uçak Mühendisliği de bu fakülte içerisinde eğitim ve öğretime devam etmektedir. Meteoroloji Mühendisliğini incelersek,

2 Ekim 1953 yılında kurulmuş bir bölüm. Bu bölüm ilk kurulduğu zaman, uluslararası alanda düzeyli bir eğitim vermek istenmesi temelinde kurulmuştur. Şu noktada biraz gerilemiş durumda. Kurulduğu dönemde NATO tarafından istenilen ve genellikle desteklenen ve mezunları el üstünde tutulan bir bölümdü. Yalnız, günümüzde bu bölüm, ileride de bunlara tekrar değineceğiz, bölümün çalışma alanlarının diğer alanlar tarafından işgal edilmesi sonucunda meteoroloji mühendislerinin yapacağı işleri, o alanda az bilgiye sahip olmasına rağmen, söz sahibi olan insanlar yapmaktadırlar.

Bölümümüzün eğitim kadrosuna bakmamız gerekirse; bölümümüzde 7 profesör, 3 doçent, 1 yardımcı doçent ve 1 doktorun yanı sıra, 8 araştırma görevlisi görev yapmaktadır. Meteoroloji bilimlerinin temel mühendislik bilimleriyle desteklendiği vizyonu geniş bir eğitim verilmektedir. Dünyada meteoroloji mühendisliği, genelde meteorologlar yetiştirir, bu Türkiye’de farklıdır; burada İstanbul Teknik Üniversitesinde meteoroloji bilimi, mühendislik bilimiyle özdeşleştirilmiştir. Bir noktada meteorolojistler yetiştirilirken, mühendislik formasyonu ile bunların birer mühendis olması da sağlanmaktadır.

Ders programları üzerinde çok fazla durmayacağım; yalnız, buradaki salonda toplanan tüm arkadaşlara “ben bir meteoroloji mühendisiyim” dediğimde, yüzde 90’ın bana soracağı ilk şey şu olacaktır: “Yarın hava nasıl olacak?” Meteoroloji mühendisliği, sadece “yarın hava nasıl olacak?” noktasında bakmaz; meteoroloji mühendisi, pek çoğunuzun çalışacağı bilimler içerisinde aslında söz sahibidir, bir noktada sizlerle birlikte çalışan, disiplinlerüstü bir çalışmaya hâkim olabilecek kabiliyette bir bölümdür. Burada dikkatli baktığımızda, termodinamikten tutun, hidroloji alanına kadar, suyun kullanımı, su yapılarının oluşturulması, hava kirliliği ya da su kirliliği noktalarında da meteoroloji mühendisleri yeterli eğitimi almaktadırlar. Yine yüksek lisans eğitimine devam eden arkadaşlarımız da burada gördüğümüz gibi, bir şehrin planlamasından tutun, o şehirdeki hava kirliliği, suyun kalitesi ya da orada yapılacak bir binanın yüzey sürtünmesinin, oradaki rüzgarın nasıl hâkim olduğunun tespit edilmesine kadar çok geniş bir vizyona sahiptir. Araştırma alanlarımıza baktığımızda, bunu daha net bir şekilde göreceksiniz. Genellikle askeri alandan tutun, sivil alana kadar pek çok alanda meteoroloji mühendisleri, olması gerektiği yerin gerisindedir günümüzde; çünkü meteoroloji mühendisliğinden mezun olanlar, meteoroloji mühendisliği bölümünden mezun olanlar, farklı disiplinlerde çalışmak zorunda kalmaktadırlar, bu bizim en büyük sorumuz. Burada hidroloji ve su hidrolojisi, iklimsel modelleme, kaos teoremi, mimari ve şehircilik meteorolojisi, yani benden önce bu sunum kürsüsüne kimler çıktıysa, biz onlarla birlikte proje üretebilecek yeterliliğe sahibiz.

Mart 2002’de bir araştırma yapılmıştı, bu bir analiz, ayrıntılı durum değer-

lendirmesi olarak ele almıştık. Burada önce avantajlarımızı ortaya koyduk. Daha sonra bu avantajlar üzerindeki eksiklerimiz, fırsatlarımız ve bizim önümüzdeki engelleri ele aldık. Dünya Meteoroloji Gününde bu sunum hazırlanmıştı. Şu an biz bunu genç nesil olarak, mezun olmamış mühendis adayları olarak tekrar şekillendirmenin gerekli olduğunu düşündük. Burada avantajlarımıza baktığımızda, ilk başta İTÜ mensubuyuz. Hepinizin bileceği gibi, İTÜ, Türkiye’de eğitimde önemli bir yere sahiptir, önemli bir üniversitedir. Uluslararası seviyede meteoroloji mühendisliği eğitimi veren tek bölüm olmamız; şu anda yurtdışında bir araştırma yapılacağı zaman, mühendis ve meteoroloji uzmanı, farklı farklı iki kişi bir kadroya alınırken, bizim tek başımıza o iki insanın yapabildiği işi ortaya koyabilecek eğitimi alıyoruz. Mezunlarımız NASA, Alman Atom Enstitüsü, ESA, Amerika Birleşik Devletleri Hava Kuvvetleri gibi saydığım kurum ve kuruluşlarda çalışabilmektedirler. İklim değişimi, kuraklık, hava kirliliği ve doğal afetler gibi güncel ve hayati öneme sahip konularda da söz sahibiyiz. Hava analizi ve öngörüsünde yüksek tahmin ve modelleme kabiliyetine sahibiz.

Eksiklerimiz noktasına baktığımız zaman, pek çok bölümün bu kürsüden belirttiği gibi, biz de yine teorik ve uygulamalı eğitimin birlikte yapılamaması, yeterli olanaklarının olmamasından şikâyetçiyiz. Laboratuvar imkânlarımız şu an yetersiz. Fakültemiz yeni binasına taşınmıştı 2002 yılında. Diğer birimler, uçak ve uzay bilimleri laboratuvar imkânları bizden öncelikli hale geldiği için, şu anda biz yeterli laboratuvar donanımına sahip değiliz ve bu bizim için çok büyük bir sıkıntı. Ürettiğimiz projelerin maddi destekten yoksun kalması, bölümümüz iş alanları sayılabilecek kamu özel sektörün desteğinden mahrum olmamız, staj imkânlarımızın yetersiz olması ve amacına uygun olarak yapılamaması, sanayiye yönelik proje çalışmalarının yapılamaması ve özel sektörle irtibatımızın kopuk olması bunlar bizi bir noktada baltalayan unsurlar.

Fırsatlara baktığımız zaman, bizim önümüzdeki vizyonu genişleten ve bizi cesaretlendiren deyim yerindeyse bizleri cesaretlendiren noktalar, günümüz dünyasında meteorolojik verinin her alanda altın değerinde olması. Meteorolojinin yenilenebilir enerji gibi pek çok yan dallarında, özel sektörün yeni yeni gelişmekte olması, bölümde oluşturulacak yeni projelerle uygulamalı eğitimin ön plana çıkartılacak olması, laboratuvar imkânları fakültenin gelişmesine paralel olarak artacak olması, uluslararası alanda kurulması muhtemel ortak çalışma gruplarıyla kendimizi geliştirmemize imkân sağlanması. Şu şekilde düşünebiliriz, meteoroloji mühendislerini de bu bölümde okuyan arkadaşlarımızı değerlendirirken: Hazır bir veri var elinizde, bir cevheri çıkarttınız işleyeceksiniz ortaya koydunuz. İşleyecek gücünüz yoksa, çıkardığınız altın da olsa bir kıymeti yoktur. Biz şu anda bu bölüm içerisinde, bu cevheri çıkarttığımıza inanıyoruz. Bunu işleyebilecek bir potansiyel oluştuktan sonra,

bize bu fırsat verildikten sonra pek çok alanda yeterli işler yapabileceğimize ve başarılı olabileceğimize inanıyoruz.

Engellere baktığımız zaman, meteoroloji mühendislerinin çalışma alanlarının diğer disiplinlerce işgal edilmesi. Bu genellikle meteorolojinin üst çalışma birimleri; gerek devlette olsun, gerek özelde olsun farklı birimlerle kontrol altında tutulması. Mesela bir rüzgar enerjisi üzerine proje yapıldığı zaman, bu enerji üretebilmeniz için bir cihazın olması yeterli değildir hatta bir cihazın olması, rüzgâr olmadıktan sonra hiçbir şey ifade etmez, o rüzgârın da nerede ne kadar aktif olacağını, en iyi şekilde meteoroloji mühendisleri bilecektir. Böyle bir proje içerisinde, Türkiye’de şu ana kadar hiçbir meteoroloji mühendisi yer almadı, ülkemizde bu yönde çok fazla gerek hidroenerji santralleri olsun, gerek rüzgar enerji santralleri olsun yapıldı işletiliyor, ama hiçbirinde istenilen verim alınamamakta. Çünkü bu kadrolarda yeteri miktarda meteoroloji mühendisi yoktu ve bu meteoroloji mühendislerinin olmaması ülkede, bir noktada zarar etmesine sebep oldu.

İTÜ’nün sahip olduğu kaynaklardan yeterli payı alamıyoruz, İTÜ’nün sahip olduğu kaynaklar derken; bazı bölümler özel sektör tarafından desteklenmekte tabii bunun hangi amaçla ve hangi şekilde yapıldığı, pek çoğumuz tarafından malum. Yalnız bizim böyle bir imkânımız da oluşmadı; Devlet Meteoroloji İşleriyle kurumsal işbirliği geliştirmek için, şimdiye kadar yürürlüğe konulduğu üç değişik protokolün kâğıt üzerinde kalması. Devlet meteoroloji İşleri, ilk başta bu bölümün açılmasını çok isteyen, gerçekten böyle mezunların verilmesinin kendisi için gerekli olduğuna inanan ve bu uğurda tartışan, bu uğurda savaş veren insanlarken, günümüzde bu kadrolara baktığımızda, meteoroloji mühendislerinin kat kat üstünde Ziraat Mühendislerini ya da farklı bilimlerin bu alanlarda çalıştıklarını ve meteoroloji mühendislerinin yapması gereken işleri yaptıklarını görüyoruz.

Bölümümüz mezunlarının alan dışı işlerde çalışıyor olmaları, bölüm tanıtımında dezavantaj olması tabii ki iş fırsatı verilmediğinde insanlar geçimlerini sağlamak zorundalar. Bir hayatı yaşıyorsunuz ve kendi gelirinizi kazanmak zorundasınız, bir müddete kadar bu uğurda uğraşacaksınız, daha sonra herkes kendi işini kurmak zorunda kalıyor. B nedenle genellikle meteoroloji mühendisliği mezunları kendi işlerini yapamamaktadırlar. Genel olarak bu noktalara temas etmek istedim, çok fazla sürenizi almak istemiyorum. Meteoroloji mühendisliğinin ne olacağını, teferruatlı anlatmak için ya da eğitim içerisindeki sorunları dile getirmek için 7 dakikalar değil, 70’er dakikalara ihtiyacımız var. Genel hatlarıyla bunlar, umarım kafanızda bir şablon oluşturmuştur ve bunun üzerinde düşüneneğinize inanıyorum.

Hepinize çok teşekkür ediyorum.

PEYZAJ MİMARLARI ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Ozan YILMAZ

OZAN YILMAZ(Peyzaj Mimarları Odası)- Arkadaşlar merhaba.

Öncelikle şunu söylemek istiyoruz: Sanırım Peyzaj Mimarlar öğrencileri, mesleğini en çok tanıtmak isteyecek olan öğrencilerdir; çünkü cidden toplumsal algıda böyle bir insanların algısında herhangi bir fikir yok. Ama şunu söylemek istiyoruz: Bizim derdimiz, sorunumuz bu değil, bizim asıl sorunumuz burada birçok arkadaşımızın dile getirdiği, topluma karşı olan sorumluluklarımız ve toplumun sorunlarıdır, o yüzden bu tanıtımı yapmayacağız.

İkinci söyleyeceğimiz şey, “başka bir dünya mümkün” dedik ve o yüzden buradayız. Burada oda yöneticileri ve birçok arkadaşımız var ve neredeyse şu anda sayı yarıya düştü. Sanırım oturup, bu kurultayı başından sonuna kadar bir özveriyle dinlemek gerekiyor, bunu da söylemek istiyoruz.

Bizim anlatmak isteyeceklerimiz, aslında Türkiye’deki gençliğin kimliği ya da toplumsal kimlik üzerine, yani Türkiye’de gençlik neyi murat ediyordu, şu anda bekledikleri ne ya da şu anda neyi murat ediyor? Çünkü burasının önemli bir nokta olduğunu düşünüyoruz. Şu anda önümüze düzen tarafından konulan bir şey var, “size bir gelecek sunuyoruz” deniliyor. “Bu gelecek çok güzel, bu gelecekte sizin yeriniz çok önemli” diyorlar. Bu geleceğin ismine demokrasi diyorlar, iş imkânı diyorlar ve şunu ekliyorlar: “Siz bizim yanımızda yer almazsanız, bugünkü mevcut statükonun korunmasına neden olacaksınız.” Şunu sormak lazım: “Bu değişim nedir?” Bunu iyi irdelemek gerekiyor. İkincisi, bu değişimi savunanlar herhalde gökten düşmedi; statükonun neresinden çıktılar, bunu da sormak gerekiyor. Dün insanlara baskı uygulayıp, insanlara özgürlük mücadelesinde birçok acı çektiren bu insanlar, şimdi gelip, “özgürlük, demokrasi” demeleri, büyük bir yalandan ibarettir ve biz buna hiçbir şekilde inanmıyoruz.

60 dönemi gençlik hareketi, daha doğrusu Türkiye’deki gençlik hareketinden önemli çıkış noktası, sanırım “ülkemizi nasıl kalkındıracağız” üzerinden, yani özellikle burada mimar ve mühendislerin de büyük katkıları var. Bu soru çok önemliydi o dönem için ve Türkiye’ye karakterini veren gençlik hareketine karakterini veren, şey bu soruya aranan yanıtı ve bu yüzden Türkiye’de gençlik hareketi fazlasıyla toplumsal yararı düşünüyordu. Bu yüzden her zaman kişisel isteklerini, kişisel çıkarlarını bu ülkenin ve bu toplumdan bağımsız düşünmedi. Türkiye gençliğinin bir umudu vardı ve her zaman bu umut onu ayakta tuttu ve birlikteliği sağlayan, örgütlülüğü sağlayan ve örgütlenme isteğini sağlayan da bu umuttu, ülkelerine dair bir umuttu bu.

Ancak şu anki Türkiye gençliğine baktığımızda, sanırım bizim elimizden alınan şey, bu umudumuz. İnsanlar bireyselleşti, insanlar yalnızlaştı, insanlar örgütlenmiyor ve bunu sağlayan da mevcut şu anki düzen, bunu giderek

insanlara veriyor. 1980 yılında bu örgütlülüğü, bu gücü, bu kimliği kırabilmek için büyük bir askeri darbe yaptılar ve gerçekten çok insanlık dışı yöntemlerle bunu yaptılar. Daha sonra da Türkiye’de aslında liberalizmin önünü açan bir darbeydi bu ve Türkiye’de bu gençliğin karakterini yok etmeye başladılar. 90 sonrası klasik sembol Özal politikaları, gençliği bireyselleştirdi, gençliği yalnızlaştırdı, gençliği kendi kişisel çıkarlarını düşünmesine sevk etti, hatta topluma böyle yaklaştı. Hatırlarsanız, “benim memurum kendi işini bilir” gibi bir sözcükle ortaya çıkmışlardı.

Bugün ise önümüze farklı bir şey koyuyorlar: Biraz önce bahsettiğim deyişimi somut bir şekilde önümüze bir projeyle koyuyorlar. Bu projenin ismine “Avrupa Birliği” dediler. Çok şey söyleniyor, özellikle Avrupa Birliğinin gençlik üzerine verebileceği çok şey olduğunu söyleniyor. Eğitim alanında o yüzden büyük adımlar atılıyor. Gençliğe söylenen şu: “Biz sizin umudunuzuz.” Aslında gençliğin elinde varolan umudunu aldılar ve kendilerini onun yerine koymaya çalışıyorlar.

Şimdi eğitim alanındaki uygulamalara bir bakalım. Karşımıza çıkıp şunu diyorlar: “Buyurun, size Erasmus’u sunuyoruz. Buyurun, size Lenotre’yi sunuyoruz. Buyurun, size Sokrates’i sunuyoruz. Programlarımız var, gelin kendinizi geliştirin ve kendinizi daha sonrasında da daha iyi bir şekilde pazarlayın, gelin biz size bunu öğreteceğiz” diyorlar. Aslında şunu söylüyorlar: “Bizim düzenimizde, bizim sistemimizde her koyun kendi bacağından asılır, kendinizi yetiştirin.” Ama Türkiye gençlik hareketinin karakteri bu değil. Türkiye gençlik hareketi her zaman şunu söylemiştir: “Ne biz koyunuz, ne de bizi bacağımızdan asabilirsiniz; çünkü bizim çıkarlarımız bu toplumun çıkarlarından, Türkiye’deki emekçilerin çıkarlarından, Türkiye’deki işçi sınıfının çıkarlarından ayrı bir yerde değildir.” Bunu söylediler her zaman.

Okullarımızda yapılan uygulamalar hakkında konuşmak gerekiyor. Birçok büyük üniversiteler ve övündüğümüz üniversiteler ve gerçekten Türkiye’de bilimsel anlamda büyük işler yapmış üniversiteler, ama ne yazık ki şu anda büyük üniversiteler yaptıkları projeler gerçekten karşısında hatta karşısında durulması gereken projeler. Bugün Türkiye toplumun gelişimi ve Türkiye toplumun çıkarları için projeler üreten hocalarımız, artık NATO projeleri üretiyor, artık Avrupa Birliğinin sağladığı kaynaklar dışında projeler üretiliyor. Bir Amerikan generali şunu söylemişti: “Sizin ihraç edebileceğiniz tek bir şey var: Askeriniz.” Sanırım Avrupa Birliği de bize şunu söylüyor: “Evet, biz bunun yanına bir de sizin bu beyin gücünüzü koyduk, ama bunu kendimiz için kullanacağız” diyor. O yüzden bugün üniversitelere de üniversitelerin kimliğine ve niteliğine de dem vurmak ve buraya karşı da mücadele etmek gerekiyor aslında, kendi içinde yaşadığımız yere de.

Bizim umutlarımız var dedik; bizim umutlarımız o kadar küçük umutlar değil. “Ben okulumu bitireyim, işe gireyim para kazanım”, yani gerçekten böyle küçük umutlarımız yok, bizi çok yanlış tanımışlar; buradaki özellikle toplumu çok yanlış tanıyorlar, Türkiye Gençlik Hareketini çok yanlış tanıyorlar; çünkü bizim umutlarımızı, statükocularla ve AB’cilerin çizdiği bu sınıra sığdıramazlar, bizim umutlarımız bu sınırın içerisine sığmaz. Bizim umutlarımız, baştan söyledik “başka bir dünya mümkün” dedik, bizim umutlarımız orada. Biz kimliğimizi istiyoruz, 80 öncesi var ettiğimiz ve halen de bunun mücadelesini veren insanlarla beraber, biz bu kimliğimizi tekrar var etmek istiyoruz. Biz bunun mücadelesini veriyoruz. Bugün Peyzaj Mimarlar öğrencileri olarak buradayız ve burada tüm TMMOB yöneticilerinin, tüm arkadaşlarımıza, varsa hocalarımıza bilemiyorum, ama hepsine sesleniyoruz; biz burada varız, bu kimliğimiz de var edeceğiz.

Şeyden bahsettim, yani bireyselleşti toplum, her koyun kendi bacağından asılır. Aslında oda yönetiminin, yani daha doğrusu oda çalışmasının da bence böyle bir tehlikesi var şu anda. Buna düşmememiz gerekiyor, bu anlamda söylüyorum böyle olduğu için söylemiyorum. Bahsettiğim bireyselleşme ve yanlışlaşma, meslek disiplinleri arasında da mevcut, büyük bir evet istihdam sorunu var şu anda. İstihdam her geçen gün daralıyor, kamu kuruluşları özelleştiriliyor, kamu alanları yok ediliyor ve meslekler arası büyük bir rekabet ortaya çıkıyor, yani toplumda bireylerin arasında olduğu gibi meslekler arasında da şu anda böyle bir rekabet mevcut. Bugün meslek odalarının kavga etmesi gereken şey, birbirleriyle değil, bu sorunları ortaya çıkaran düzenin kendisiyledir. Bizler rantçı değiliz, rantçılar başkaları, bizler pastadan pay da kapmaya çalışmıyoruz, bizler şunu söylüyoruz: Gelin hep beraber bu problemleri, sorunları ortaya çıkaranlara karşı beraber mücadele verelim, birbirimizle değil. O yüzden bugün oda çalışmalarının önünde duran tehlike budur, kast ettiğim tehlike buydu. Ters durumda ise, yani biz bunu yaptığımız zaman topluma yarar diyoruz ve geçmişten gelen bu kimliğimiz var diyoruz, bu kimliğimizin yerini başka bir şey alacak ve bizler bireyselce rekabetçi nitelikleri topluma yayan bir kurum olmaktan öteye gidemeyeceğiz. O yüzden bu noktaya çok dikkat etmemiz gerekiyor, birlikteliği sağlamak ve doğru temellerde sağlamak gerekiyor.

Avrupa Birliği konusu çok açılıyor, hani ben son olarak bunları söyleyip bitireceğim. Avrupa Birliği özellikle gençlere bu konuda çok fazla şey söyleniyor, yani çok muhatap olduğumuz için bu kadar çok dile getirdim bu konuyu. “Size sonsuz fırsatlar sunuluyor” deniliyor. Sadece Avrupa Birliği tarihine girmeye gerek yok, son bir yıla, 2 yıla, Avrupa Birliği ülkelerine şöyle bir bakalım: Benim Avrupa Birliği deyince, aklıma Fransa’da Paris’i ateşe veren göçmenler aklıma geliyor. Avrupa Birliği deyince, aklıma yüzde 10’a varan

işsizlik aklıma geliyor. Avrupa Birliği deyince aklıma Irkçılık geliyor, Avrupa Birliği deyince aklıma kurulması düşünülen Avrupa ordusu geliyor. Avrupa Birliği deyince aklıma şu geliyor: Irak'ta Amerika'nın peşine takılıp, asker yollayan Avrupa Birliği ülkeleri aklıma geliyor. Kimse bize demokrasi dersi vermesin. Sayın Soğancı, konuşmasının bir yerinde şöyle bir şey söyledi; bence güzel bir slogan ve bunu söylemek gerekiyor: "Bir müzakere süreci var, biz bunu şöyle algılıyoruz: Mücadele süreci. Onlar müzakere edecekler, ama biz mücadele edeceğiz."

Son olarak da şunu söyleyeceğim: Oda yönetiminden Betül Hanımla konuşuyorduk; şöyle bir şey demişti: "Ülkemizde İncirlik Üssü var, bizim en büyük yaramız, belki de ayıbımız; orayı biz çocuk parkına çevirelim peyzaj mimarları olarak." Ben şuna şöyle bir şey daha eklemek istiyorum: Bizler şuna talibiz: İncirlik Üssünü Ortadoğu halklarının kardeşliğinin var edileceği büyük bir barış meydanına çevirmeye talibiz. Peyzaj mimarları öğrencileri olarak şunu söylüyoruz: Kendi bireysel çıkarlarımızı bir yere bıraktık, biz bu toplum için varız ve bahsettiğim Türkiye gençlik hareketinin bu kimliğini var etmek için varız ve sizlere de sesleniyoruz: Bu kimliği hep beraber var edelim, üniversiteler de var edelim, burada var edelim ve mezun olduktan sonra aynı niteliklerde mühendisler, mimarlar olalım.

Teşekkür ediyorum.

ŞEHİR PLANCILARI ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Aksel ERSOY

AKSEL ERSOY (Şehir Plancıları Odası)- İzmir'den Kayseri'ye, Isparta'dan Trabzon'a, Edirne'den Diyarbakır'a kadar Türkiye'nin dört bir köşesinden çeşitli üniversitelerden gelen arkadaşlar; hepinize şehir planlama öğrencileri ve Şehir Plancıları Odası adına hoş geldiniz diyorum.

Bugün burada toplanma sebebimiz, hepimizin de bildiği gibi öğrencilerin sorunlarını, yani bizlerin sorunlarını burada özgür bir platforma taşımaktı. Bu bağlamda biz, sunumumuzu üç kısımdan oluşturduk. İlk olarak, Türkiye'de şu an için çok önemli bir olguya, işsizlik sorununa değinecek. İkinci kısım da, mesleki olarak şehir plancılarının şu anki durumundan söz edecek ve son kısımda da almakta olduğumuz planlama eğitimi hakkında birkaç yorumda bulunacağım. Şimdi isterseniz bu konulara birazcık daha değinelim.

İş, insanın yaşamını sürdürme faaliyetlerinin temel dayanağıdır; çünkü toplumsallaşmış insan, ihtiyaçlarını kendini toplumdan yalıtarak karşılayamaz. 1973-74 petrol kriziyle sona eren tam istihdam dönemi, dünya ekonomik konjonktüründe yeni bir dönemin başlangıcını oluşturmuştur. 74'den sonra 80'lerin ikinci yarısına kadarki dönemde yaşanan stagflasyon, enflasyonun düşürülmesiyle işsizlik sorununa dönüşmüştür. 1980'li yıllarda başlayan ve 1990'lı yıllarda en yüksek düzeylerine ulaşan işsizlik sorunuyla mücadele, son dönem damgasını vuran tartışmaların konusunu oluşturmaktadır.

Bugün yaşanmakta olan işsizliğin önemli bir nedeni, emek arz ve emek talep koşullarının yapısal uyumsuzluğudur. Türkiye'de işsizliğin yapısal özelliklerine baktığımız da, nüfus artış hızında düşme eğilimi olmakla birlikte, artışın sürdüğü bir durum söz konusu. Türkiye'nin genç bir nüfusa sahip olması, emek piyasasında yeni ve yeniden girenlerinin sayısının oldukça yüksek olmasına neden olmuştur. Dolayısıyla yeni işe başlayanların karşılaştıkları sorunların en başında iş tecrübesi gelecektir. Bu bakımdan staj olanaklarının arttırılması veya iş başında eğitim olanaklarının yaygınlaştırılması, üniversiteler ilgili odalar adına izlenecek başlıca politikalar olmalıdır. Bu çerçevede değinebileceğim bir diğer konu ise, öğrenci ilişkilerinin, öğrenciyi oda ilişkilerinin öğrencilerin bu türden sıkıntılarına çözüm getirecek yönden biçimlenmesidir.

Şehir Plancıları Odasının ilki geçen sene olmak üzere düzenlemiş olduğu ve bundan sonra da düzenleyecek olduğu bitirme projeleri yarışmaları, öğrenciler arasında etkileşimi arttırmakla kalmamış, iş yaşamına atılmadan önceki ilk ciddi deneyimlerini oluşturmuştur. Bunun dışında her sene, 8 Kasım'da Dünya Şehircilik Günü kutlanmakta ve bu bağlamda gündemde olan konular ve yeni planlama yaklaşımları irdelenmektedir.

Yine bu kolokiyumlarda öğrencilerin duygu ve düşüncelerinin aktarılacağı öğrenci panelleri düzenlenmiştir. Bizim önerimiz, bu tür etkinliklerin geliş-

tirilerek, farklı disiplinlerden öğrencilerin katılacağı seminerler, çalıştaylar, eğitim kampları ve ortak platformların oluşturulmasıdır. Böylece öğrenciler, zaman içerisinde liderlik vasıflarını geliştirerek, daha kalifiye elemanlar olarak iş yaşamına atılacaklar ve iş yaşamında daha kolay adapte olabileceklerdir. Bundan sonraki için atılacak adımlar, mesleki eğitim ki bunun altını özellikle çizmek gerekir. İş gücünün hareketliliğinin sağlanması ve çalışma koşullarının esnekleştirilmesi, üretim ve yatırımın teşvik edilmesi, nüfus planlaması, araştırma kurumlarının ve üniversitelerin işbirliğine gitmelerinin sağlanması, her coğrafi bölgenin özellikleri dikkate alınarak bölgesel kalkınmanın planlanması, -bu konuda biz şehir plancılarına çok iş düşmekte- ve yatırımı teşvik edici bölgesel önlemler alınması, gençlerin illerde daha kolay iş bulacakları alanlarda mesleki okullara gitmeye yönlendirilmesi ve özendirilmesi, kısa ve uzun vadede uygulanabilecek bazı çözüm önerileridir.

Değinebileceğim bir diğer konu, mesleki olarak şu anki pozisyonumuzu kapsamaktadır. Yapılan yeni düzenlemeler ve uygulamalarla, yetki alanımızın plan yapmakla sınırlı kalmaması bizim için sevindirici bir sonuç olmuştur. Fakat aynı yasal düzenlemeleri yapanlar, bir taraftan da kıyıların, ormanların ve kentlerin yağmalanmalarını uygun zemin hazırlamaktadırlar. Bölgesel planlama, stratejik planlama, üst ölçek planlamalarının yanında, yeni yeni yetki alanımıza giren koruma uygulamaları, mesleğimizin geleceği açısından önemli sayılacak gelişmelerdendir. Ayrıca gelişen teknolojiyle beraber, coğrafi bilgi sistemleri uygulamaları, artık mesleğimizin olmazsa olmaz bir parçası haline gelmiştir. Biraz önce de belirttiğim gibi işimiz sadece plan yapım süreci ve ondan sonrası için bu sürecin takibiyle kalmayıp, bütün bu aşamalarda ekonomik, sosyal, ekolojik ve kültürel değerlerin göz önünde bulundurulması, sürdürülebilir planlama yaklaşımına sunabilmek ve bu çerçevede ilgili katılımcıların yer alacağı, katılımı sağlanabileceği bir organizasyon şeması kurgulamaktır. Unutulmamalıdır ki kentlerimizin bugünkü pozisyonda olmalarının temel sebepleri, plansız kentleşme, yap-satçı ve rant ekonomisine dayalı zihniyetten ileri gelmektedir.

Değineceğim son konu ise, planlama eğitimiyle alakalıdır. Mesleki olarak almakta olduğumuz planlama eğitimi iki kısımdan oluşmaktadır; derslerin olduğu kısım ve stüdyoların, yani atölyelerin olduğu kısım. Buna başka bir açıdan bakacak olursak, teori ve pratik diye de bir ayrıma gidebiliriz aslında; fakat bu iki öge birbirini tamamlayan unsurlar olmak yerine, genelde biri diğerini takip eder nitelikte olmuştur, yani dersler genelde ikinci planda kalmıştır. Bu konuda belki de en büyük sebep, atölye ders kredisinin diğer derslere oranla daha yüksek olmasıdır. Daha anlaşılır bir kıyaslama yapacak olursak, mühendislik fakültesinde okuyan bir öğrenci, bir dönem boyunca 20 kredi civarında ders alırken, mimarlık fakültesinde okuyan, -mimarlık, şehir

planlama ve endüstriyel tasarım bölümleri olabilir- bir öğrenci, bir dönem boyunca 25 kredi civarında ders almaktadır. Özetle öğrencinin stüdyolarda almış olduğu notlar, hayatında çok önemli bir yer işgal etmektedir. Öyle ki, zamanla öğrenciler, stüdyo notlarına önem vererek diğer dersleri ikinci plana itmiş ve sonucunda alınan düşük stüdyo notları, kişinin sadece eğitimini etkilemekle kalmamış aynı zamanda bu süre zarfında yaşamış olduğu onca stresle, kendini içinden kolay kolay çıkamayacağı bir bunalım dönemine sürüklemiştir.

Bütün bu konuşmalarımı çeşitli başlıklar altında toparlayacak olursak, şehir planlama öğrencileri ve şehir plancıları olarak bizler, eğitim sistemi sadece üniversite içinde değil, bütün ilköğretim, lise ve yüksek öğretim dönemi boyunca bir bütün olarak ele alınmalı diyoruz. Kentlerimizi talan eden kanunlara “hayır” diyoruz, bireysiz özelleştirmeler kentlerimizi gasp edemez diyoruz, demokratik Türkiye, insanca yaşam diyoruz ve son söz tabii ki Atatürk’ün. “Ben, Türk ufuklarından bir gün mutlaka bir güneş doğacağına, bunun hararet ve kuvvetinin bizi ısıtacağına, bundan bize bir güç çıkacağına o kadar emindim ki bunu adeta gözlerimle görüyordum” diyor Mustafa Kemal Atatürk. Bugün burada toplanma nedenimiz de bu hararet ve kuvvetin oluşacağı ilk adımı atmaktı ve bizler bunu başardık arkadaşlar ve unutmamamız gereken bir şey var ki, Türk ufuklarında bizim sayemizde güneş doğacak, yeter ki biz bunun bilincinde ve farkında olalım.

Şehir ve Bölge Planlama öğrencileri ve Şehir Plancıları Odası adına teşekkür ederim.

TEKSTİL MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Umut GÜL

UMUT GÜL (Tekstil Mühendisleri Odası)- Değerli oda temsilcileri, değerli misafirler ve sevgili arkadaşlar; hepinizi Tekstil Mühendisleri Odası adına coşkuyla selamlıyorum. Aranızda bulunmaktan büyük bir heyecan duyduğumu da ifade etmek istiyorum.

Sözlerime başlamadan önce eşit, parasız, demokratik, bilimsel, ana dilde eğitim kaygısını ve talebini taşıyan, Eğitim-Sen'i desteklediğimizi belirtmek istiyorum. Bugün tekstil mühendislerinin ve öğrencilerinin örgütlülüğünü sağlayan odamızın, kuruluşundan ve geçirdiği aşamalardan kısaca söz etmek istiyorum: 1992 yılında kurulan Tekstil Mühendisleri Odası, İzmir Genel Merkez olmak üzere Denizli, Bursa ve İstanbul ile toplam 4 şubede etkinliklerini sürdürmektedir. Merkezi Ankara dışında olan sayılı odalardan biridir, mevcut üye sayısı 1430'dur, tekstil mühendisliği öğrencilerinin odaya üye olma hakkı ise 1996 yılında edinilmiştir. Bugüne değin geçen süreç içerisinde, 1050 tekstil mühendisi öğrencisi arkadaşımız odaya üye olmuştur. Toplam 10 üniversitede bulunan tekstil mühendisliği bölümü, her yıl 500'ün üzerinde öğrenci mezun etmektedir. Deri mühendisleri ve öğrencileri de odamıza üye olabilmekte ve böylelikle toplam 12 farklı üniversite ile oda iletişimi kurulmakta ve üye etkinlikleri yapılabilmektedir.

Değerli arkadaşlar; tekstil, tarihi insanlıkla başlayan, Anadolu'da da yüzyıllardır ipek, tiftikli kumaşlar ve halı üretimiyle varlığını toplu üretim biçimi olarak sürdüren bir uğraş olmuştur. Sektörün sanayileşmesi de 19. Yüzyıl sonları ve Cumhuriyetin kurulmasıyla gerçekleşmiştir. Bu sanayi gelişim sürecine öncülük eden tekstil üretimi, Sümerbank'ın oluşumunu sağlamıştır. 80'li yıllarda verilen teşviklerle hızlı gelişen özel sektör ve özelleştirmeci anlayış, Sümerbank'ı da etkilemiş ve oynanan siyasi oyunlar sonucunda Sümerbank'ın üretim gücü düşmüştür. 90'lı yılların sonuna gelindiğinde, birçok kuruluş gibi Sümerbank da parçalanarak özelleştirilmiş; ülke genelinde bulunan fabrikaları kapatılmış, arazileri ise çeşitli kuruluşlara bırakılmış veya satılmıştır. Günümüzde üretim gücünün yanında, tarihsel olarak da bir müze niteliği taşıyan Sümerbank, bugün "Sümerbank tarihe gömüldü" sözleriyle özelleştirilmekte ve sektör tamamen özel teşebbüs sahasına çekilmektedir. 2005 yılı sonu itibariyle, sektörde 800 bin civarında kayıtlı çalışan bulunmakta, kayıtdışı çalışanlarla bu sayının 2,5 milyonu aştığı tahmin edilmektedir. Ülkemizde ihracattaki yüzde 30'luk payla tekstil sektörü, en önemli iki üretim alanından birini oluşturmaktadır.

Tekstil mühendisliği adayları olarak, yani tekstil işletmelerinde üretim planlaması, organizasyonu ve yönetimi, tekstil ürünlerinin tasarımı, tekstil üretim tesislerinin projelendirilmesi, tekstil ürünlerinin kullanım performanslarının ölçümü ve işletmelerde işçilerin eğitiminden sorumlu adaylar olarak bizler,

sektör ve çalışanların sorunlarını şöyle gözlemlemekteyiz: Her zaman daha ucuz iş gücü arayan özel sektör ve girişimciler. Sektördeki kapasite fazlalığı, çok yüksek oranda gözlenen tekstil makineleri ithalatı, yapay ekonomik krizlerin yarattığı işsizlik sorunları. Kotalar ve gümrük birliği anlaşmalarıyla uluslararası pazarlara yapılan keyfi değişken müdahaleler. AR-GE'ye önem vermeyen, mühendis çalıştırmayan, mesleki eğitime uzak geleneksel üretim anlayışı. Bu sorunlar karşısında, başlıca çözüm önerilerimiz ise şu şekildedir: Ulusal tekstil politikası oluşturulması, kapasite artırımı yerine kalite artırımının gelişimi, markalaşma, AR-GE, tekstil makinelerinin üretimi, sanayi ve üniversite işbirliğinin sağlanması, doğru, yerinde destek ve teşvik politikalarının uygulanması.

Sevgili arkadaşlar; bugün kampusları ve derslikleri dolduran öğrenci arkadaşlarımızın büyük bir bölümü, örgütlü olma bilincinden uzaklar ve odalarının işleyişinden habersizler. Dolayısıyla mesleki gelişimlerini ve beklentilerini işverenlerle kurdukları bireysel ilişkilerle karşılamaya çalışmaktalar. Öğrenirken bu bilince ulaşmamış mezunlarsa, büyük oranda sektör içindeyken de bu yaklaşıma uzak kalmaktadırlar. Bugün uzun çalışma saatleri, yetersiz izin ve yetersiz ücret gibi sorunlarla boğuşan çalışanların, bireysel ilişkilerle bu koşulları değiştiremeyeceği hepimizce bilinmekte. Bu bağlamda, meslek odaları etkinliklerini arttırmalı özellikle üniversiteyi yeni kazanmış ve hâlâ okumakta olan öğrencileri eğitici çalışmalarını hızlandırmalıdır. Mesleki donanım eğitimlerinin yanı sıra sosyal etkinliklere, kültürel ve sanatsal faaliyetlere sıkça yer vermelidir. Meslek odaları, hem çalışanlar ,hem öğrenciler için bir çekim merkezi konumuna gelmelidir.

Değerli arkadaşlar; sözlerimi birlikler ve odalar adına daha kapsamlı ve güçlü yarınları kurmak arzusuyla sonlandırıyorum. Hepinize katılımızdan dolayı teşekkür ederim.

ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
ÖĞRENCİ SUNUMU

Sunan
Başak İŞKUR

BAŞAK İŞKUR (Ziraat Mühendisleri Odası)- Ben de Ziraat Mühendisleri Odası öğrenciler adına hepinizi selamlıyorum.

Bizler buraya gelirken, konumuzu tartışırken, ne anlatacağımız burada derken, Avrupa Birliği konusunun biz ziraat öğrencileri için ve Ziraat Mühendisleri Odası için çok önemli olduğunu söyledik ve Avrupa Birliğine karşı olmayı kendimize bir görev bildik, sunumumuzu da bu doğrultuda hazırladık zaten. Avrupa Birliği ve tarım dendiğinde akla, Avrupa Birliğinin tarıma müdahalesinin geldiği bir ülkede yaşıyoruz. Dolayısıyla böyle bir sunumu, öncelikle Avrupa Birliğinin nasıl oluştuğunu, ne işlevi olduğunu aktarmak, sonrasında da genel hatlarıyla Avrupa Birliği Türkiye ilişkilerinden bahsetmek anlamlı olur diye düşündük.

Öncelikle Avrupalı devletlerin böyle bir birlik arayışına girmelerinin nedenlerini açmak istiyorum: Bildiğiniz gibi, dünyada iki büyük savaş yaşandı. Birinci ve ikinci dünya savaşlarının nedenleri, temel olarak ekonomik rekabet ve pazar paylaşımında ortaya çıkan sorunlardı. Paylaşım savaşlarının yol açtığı kayıpları birlikte yaşayan Avrupalılar, savaştan hemen sonra sorunlarını, karşılıklı çıkar ilişkilerini savaşa vardirmeden çözmek istediler. Aslında silah değiştirmiş olan, kâr ve çıkar savaşlarını ilk olarak silah sanayinin temelini oluşturan örgütlerde somutlaştırdılar. Bu da savaşmamak temelli bir araya gelen Avrupa ülkelerinin zeminini bize açıkça gösteriyor. O amaçla, 1951 yılında Avrupa Kömür-Çelik Topluluğu kuruldu. Bu bileşimin temel amacı, silah endüstrisinin temeli olan kömür ve çelik üretiminin denetim altına alınmasıydı. Bunun için 1953’de Çelik Ortak Pazarı kuruldu ve aynı yıl 12 ülkenin katılımıyla, Avrupa Nükleer Araştırma Örgütü EUROTOM oluşturuldu. Kurulan örgütler ve yapılan araştırmalar, daha sonradan adına Avrupa Birliği denilecek olan Avrupa Ekonomik Topluluğunun kurulmasıyla sonuçlandı.

Avrupalı devletlerinin bugün kendi içlerinde bir birlik oluşturmuş olmaları, dünyada katliamların ve savaşların bittiği anlamına gelmiyor. Bunun bir örneği gözünü kan ve petrol bürümüş Amerika’nın yanı başımızda Irak’a işgalidir. ABD’de bu işgali yalnızca kendi çıkarları için değil, dünya kapitalist sistemin çıkarlarını temsilen gerçekleştirilmiştir. Bunu uygun bir biçimde, Avrupa Birliği ülkeleri işgal sonrasında Irak’ın dış ticaretini en üst sıralarda yerlerini almışlardır. Türkiye’nin Avrupa Birliği ilişkisi 1959 yılı Temmuzunda başlar, halen sürmekte olan ekonomik birleşme tabanlı şekilde kodlanan bir ilişkimiz vardır. 1963 tarihli Ankara Anlaşması belirli aşamalardan geçilmesini takiben, Türkiye’nin Avrupa Birliğine tam üye olmasını öngörmektedir. Bu hedefe ulaşabilmesi için hazırlık dönemi, geçiş dönemi ve son dönem olmak üzere üç aşama öngörülmüştür. 1973 yılında yürürlüğe giren katma protokollü

geçiş döneminin süresi ve bu dönemde tarım da dahil olmak üzere, taraflar arasındaki ticarette geçerli olacak kurallar belirlenmiştir. Geçiş dönemini düzenleyen katma protokol esas olarak ortaklık anlaşmasının asıl hedefi, tam üyelik yönünde tamamlanması gerekli olan gümrük birliğine paralel olarak, ticaret ve rekabet alanlarına dair düzenlemeler içermektedir. Bu düzenlemelerin Türkiye açısından amacı, dünya kapitalist sistemine hiyerarşik olarak daha yukarı bir basamaktan dahil olmak istemesidir.

Türkiye tarımına bakıldığında ki bu kapitalistleşme sürecinden ayrı tutulamaz, yapılan her türlü destek büyük toprak sahipliğini arttırmak, tarımı tekelleştirmek amaçlıdır ve bugün pek çok soruna kaynaklık etmektedir. Varolan sorunlara bakacak olursak, Türkiye tarımın en önemli sorunu plansızlıktır. Üretim tamamen çiftçinin inisiyatifindedir. Aslında bakılırsa, bugün dünyada üretme kısıtı, ama milyonlarca aç insan bulunmaktadır. Bunun sebebi, dünya sisteminden kaynaklı paylaşım sorunudur. Bu Türkiye ölçeğinde de aynıdır, aynı zamanda bir merkezi planlama bulunmadığı ve üretimin kâr amaçlı yapılması sonucu, üretim kalitesizdir ve bir ürün kimi yıl gereksiniminin çok üstünde olup, kimi yıl ise ülkenin gereksiniminin altında olabilmektedir, bu da istikrarsızlığı beraberinde getirmektedir. Bunun en güzel örneği patates ve soğandır, bir yıl patates fazla üretiliyorsa onun takip eden yıl soğan fazla üretilir; çünkü patates, bir önceki yıl az üretimden kaynaklı iyi para getirmiştir. Türkiye’de tarım işletmeleri çoğunlukla küçük, çok parçalı ve verimsiz işletmelerdir, teknoloji kullanımı düşüktür, makine kullanımı çok az, kullanılan arazilerde ise parçalı yapıdan kaynaklı verimsizdir.

İşletmenin önemli bir kısmı piyasa için değil, hane halkının tüketimi için üretim yapmaktadır. Buna örnek buğday üretiminin 1/3’i hiç pazara çıkmadan hane halkı içerisinde tüketilmektedir. Tarım nüfusumuz çok yüksektir, tarımsal üretimimiz bu nüfusa göre giderek düşmektedir. Bin dönüm alanına düşen iktisadi olarak faal nüfus çok yüksektir, bu nüfusun teknolojinin ilerlemesine koşut olarak düşmesi gerekmektedir oysa ki bin dönüm tarımsal alana düşen iktisaden faal nüfus, 1965’de yüzde 38, 90’da 45, 95’de yüzde 43.3’dür. Bu nedenle de tarıma iktisaden faal nüfus başına düşen tarım toprağı giderek azalmıştır, çiftçi yoksullaşmıştır.

Tarım toprakları amaç dışı kullanılmaktadır, Türkiye dünyada toprak rezervi kalmayan 19 ülkeden birisidir. Bu nedenle topraklarımızı çok dikkatli ve doğru kullanmak zorundayız. Son 20 yılda sadece yerleşim alanında elde etmek içinde tarım dışı alan 450 bin hektardır. Bunun yanı sıra bu ülkenin toprakları, bu ülkeyi yönetenler tarafından, patates tarlalarına otomobil fabrikası kurulabilecek ya da Avrupa Birliğine yaranmak için parsel parsel satılabilecek kadar değersizleştirilebiliyor.

Ülkemizde çok önemli toprak ve su kirlenmesi yaşanmaktadır. Bir yandan sanayi tesisleri, konut alanları, bilinçsiz tarım uygulamaları diğer yandan da sabah uyandığımızda kıyımızda bulabildiğimiz, atık yüklü gemiler su ve toprakta önemli kirlenmelere neden olmaktadır, bu da tarımın geleceğini tehlikeye sokmaktadır. Üretici örgütlenmesi düşük olmakla birlikte, bugüne kadar kurulan kooperatifler, birlikler devletten kolay kredi almanın araçları olma işlevi görmüşlerdir. Tarımda, kamu örgütlenmeleri son derece yetersiz bir o kadarda karmaşıktır. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, gerekli işleri görebilmesi için yeniden örgütlenmelidir, ayrıca 8 ayrı bakanına ve özellikle dış ticarete Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı gibi birçok kuruluşa dağılmış olan yetkilerin, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığında toplanması gerekmektedir. Fakat bu süreç, tam tersi yönde ilerlemektedir; ABD ve AB güdümlü kamu yönetimi temel kanunu kapsamında, Köy İşleri Genel Müdürlüğü kapatılmakta, halka hizmet etmekle görevli devlet bu işi özel firmalara yaptırmaktadır. Çok fazla dışa bağımlılık söz konusudur özellikle tohumluk özellikle de sebze tohumluluğu üretiminde çok büyük oranda dışa bağımlılık sürmektedir. Tarıma yapılan teşvik azdır, bu haliyle tarım elbette teşvik edilebilecek bir alan değildir, bir düzenlemeye ihtiyaç duyulduğu kesindir zaten saydığımız sorunlardan birini ya da bir kaçını çözmek için, bu iç içe geçmiş sorunlar zinciri hiçbir işe yaramayacaktır. Ancak bırakalım Türkiye'nin tarım yapmak zorunluluğunu, her ülke gelişimini tamamlaması, ülke insanının karnını doyurması için tarım yapmak zorundadır.

Çok somut bir değerlendirme yapmaya çalışalım: Avrupa Birliği tüm bu sıralanan sorunların hangi birine çözüm üretebiliyor, ama “tohumda dışa bağımlı hâle gelmeyin ya da plansız, verimsiz az üretim yapıyorsunuz, çok üretin biz de size Pazar tanıyalım mı” diyor. Avrupa Birliği, konuşmamın başında anlatmaya çalıştığım üzere, ne yapısı, ne amaçları itibarıyla bu söylediklerinizin hiçbirini gerçekleştiremez. Avrupa Birliğinin Türkiye'ye sunduğu uygulamaları kısaca değerlendirecek olursak, bunlardan ilki, Roma Anlaşması ile çerçevesi çizilen “ortak tarım” politikasıdır. Ortak tarım politikası: Üye ilkelerinin ilk ortaklık politikasıdır. Bu politika gümrük birliğine dayalı bir ekonomik bütünleşme modeline değil, üye ülkelerinin tarım politikalarının bir ortaklık çerçevesinde yönetilmesine dayanır. Uygulama başladığı 1962 yılında, topluluk üyesi 6 ülkenin dahil olduğu ortak tarım politikası, bugün tüm Avrupa Birliği üyelerini kapsamaktadır. 40 yıl içerisinde rekabetteki değişiklikler ve Avrupa Birliğinin değişen tarımsal hedefleri doğrultusunda, ortak tarım politikası “reform” başlığı adı altında değerlendirebilecek kimi değişikliklere uğramıştır. Başlangıçta temel hedef, tarımsal üretimi arttırmak ve temel ürünlerin tümünde toplumun kendi kendine yeter hale gelmesini sağlamaktır.

Avrupa Birliği sürecinde, Türkiye’de ortak tarım politikası çerçevesinde 2001 yılında tarım reformunu da kapsamak üzere yeni bir ekonomik program uygulanmaya başlanmıştır. Söz konusu reform ile tarım ürünleri destekleme fiyat uygulamasını ve girdi sübvansiyonları kaldırmak hedeflenmiştir. Bu uygulama sonucunda, çiftçi gelirinde ortaya çıkacak azalmayı telafi edebilmek amacıyla “doğrudan gelir desteği” sistemi başlatılmıştır. Doğrudan gelir desteğinin anlamı şudur: Emperyalist ülkelerin, bağımlı ülkelerin tarım ekonomilerini denetim altında tutmak ve kendi çıkarları doğrultusunda biçimlendirmek amacıyla başvurduğu saldırılardan biri olan doğrudan gelir desteği, üretimden tümüyle bağımsız olarak şu anda dünyanın hiçbir ülkesinde tek destekleme politikası olarak uygulanmamaktadır. Bu sistemin, 2002 yılında başka tüm destekleme araçlarını tasfiye ederek, Türkiye’de uygulanmak istenmesinin arka planında, ABD ve Avrupa Birliğinin biriken tarım stoklarını Türkiye’ye ihraç etmek istemeleri bulunmaktadır.

Özellikle belirtmek gerekir ki, doğrudan gelir desteği sistemi, özünde arazi miktarına dayanmakta, verimlilik artışı, girdi kullanımı, teknoloji uygulaması gibi üretkenliği öngören hiçbir amacı bulunmamaktadır. Ayrıca ortakçılık, kiracılık gibi uygulamaların kimi durumlarda zorunlu olarak tercih edilmesiyle, bu ülke topraklarında üretim sürecine katılan kişiyle toprak sahibi ayrılmaktadır ve doğrudan gelir desteği ise çoğu durumda üreten kişiye değil, bu ülkeye hiçbir üretimde bulunmayan toprak sahibine verilmektedir. Ayrıca küçük bir hesap yapacak olursak, Türkiye’de tarım işletmeliğin yüzde 85’i yüz dekaradan küçük olmakla beraber, ortalama büyüklük 30 dekadır, ortalama işletme büyüklüğü çay ve tütünde 4, şeker pancarında 10, fındıkta ise 15 dekar dolaylarındadır. Dekar başına 13,5 milyon Türk Lirası doğrudan gelir desteği ödendiği dikkate alınırsa, ortalama doğrudan gelir desteği ödemesi çay ve tütünde 55, şeker pancarında 135, fındıkta ise 200 milyon üzerinde olacaktır. Bu miktar gülünç olmakla birlikte, tarımın finans sorununu çözme hedefinden uzaktır.

Somut olarak doğrudan gelir desteğinin ne anlama geldiğini açıkladım. Peki geniş bir çerçeve işlevi gören ortakların politikası, Türkiye’nin de içinde bulunduğu genişleme sürecinin muhatabı ülkeleri nasıl etkileyecek? Gündem 2010 raporundan hareketle hazırlanan Fischer reformlarıyla, yeni üye ülkelerin çiftçiliğine yapılacak destek ödemeleri, eski üyelerin çiftçilerine yapılan ödemelerin ¼’ü ile sınırlandırılıyor ve destek bütçesinin de azaltılması öngörülüyor. Ortak tarım politikası bütçesinin 2006 yılına kadar en fazla 50 milyar Avro’ya ulaşılması hedefiyle birlikte düşünüldüğünde, Avrupa Birliğinin yeni üyelere sembolik aktarma dışında kaynak aktarmak niyeti taşımadığı görülüyor.

Bu ülkelerin kaybı sadece ortak tarım politikası fonundan az yararlanmaları olmayacak, üyelik ve ortak tarım politikasını kabul etmeleriyle birlikte, tek tek ülkelerinin kendi tarımlarını destekleme şansları da ortadan kalkacak. Bugün Avrupa Birliği üyesi olan ülkelerin ürettiği ürünlere göre düzenlenmiş bir koruma mekanizmasının, yeni üye olacak ülkeler için ne kadar faydalı olacağı ise son derece tartışmalı. Ayrıca iç pazarda destek sisteminden daha fazla yararlanan eski üyelerin fiyatları, müdahale fiyatlarına yakın bir noktaya çekmeleri, yeni üyelerin birçok üründe üretimden vazgeçmek zorunda kalmasına yol açacaktır. Ayrıca yeni üyeler, tahıl üretimi başta olmak üzere Avrupa Birliği içinde rekabet edebilecekleri birçok üründe de üretim kotasıyla karşı karşıya kalacaktır. Örneğin Avrupa Birliği üyeliğine kota sürpriziyle adım atan Yunanistan, zeytinyağı kotaları nedeniyle üretim potansiyelinin çok altında tutmaktadır.

Sonuç olarak, Avrupa Birliği üyeliğiyle birlikte ülkenin tarım sektörü Avrupalı tekellerin yağmasına açılmış olacaktır. Aynı zamanda ülkemiz, tohum, gübre ve ilaç tekellerinin dayatmalarına maruz kalacaktır. Bu tablodan üniversite öğrencilerine, yani bizlere düşen pay ise kesinlikle karamsarlık olmamalıdır. Üniversitelerimiz her ne kadar birer meslek edinmemiz amacıyla bizlere bir dizi teknik bilgiyi aktaran kurumlar görünümünde olsalar da, bizim öğrencilik yıllarımızı ve sonrasını farklı bir gözle değerlendirmemiz de gerekiyor. Çünkü bir mesleği edinmiş olarak toplum yaşamına atılmak, sadece para kazanmaya başlamayı değil, aynı zamanda topluma karşı sorumluluk duymayı beraberinde getiriyor. Eğer üniversite öğrencisi olmanın gerekliliğini kavırıyorsak, okullarımızda topluma karşı sorumluluğumuzu yerine getirmek üzeri donattığımız alanlar olarak görüyorsak, akademik alanlarımızla ülke gündemi arasına sağlıklı bağlar kurmak durumundayız. Üniversitelerimiz benim konuşmamda, tarım alanındaki yansımalarını özetlediğim sürecin, yani bağımlılık ve piyasacılığın toplum üzerindeki propaganda merkezi haline getirilirken, bizim memleketimize sahip çıkma bilinciyle ürettiğimiz “anti emperyalist” üniversiteli kimlik bir kat daha önemleşiyor.

Teşekkürler.

FORUM ve KATILIMCILAR

Kolaylaştırıcı Kurul

Divan Kurulu Başkanı :	Baki ınar	Makina Mühendisleri Odası
Üye	: Meryem Kayan	Çevre Mühendisleri Odası
Üye	: Bahar Bedel	Gıda Mühendisleri Odası
Üye	: Başar Çağlar	Kimya Mühendisleri Odası
Üye	: Gözde Yücesan	Peyzaj Mimarları Odası

FORUM BÖLÜMÜNDE SÖZ ALAN KONUŞMACILAR

Altan Çetingöz	(Makina Mühendisleri Odası)
Arda Kahyaoglu	(İnşaat Mühendisleri Odası)
Aslıhan Ulutaş	(Jeoloji Mühendisleri Odası)
Ayla Bal	(Jeoloji Mühendisleri Odası)
Bahadır Güler	(Jeoloji Mühendisleri Odası)
Başar Çağlar	(Kimya Mühendisleri Odası)
Burak Öztornacı	(Ziraat Mühendisleri Odası)
Can Yıldırım	(Makina Mühendisleri Odası)
Canan Dağdeviren	(Fizik Mühendisleri Odası)
Cem Kaya	(Elektrik Mühendisleri Odası)
Deniz Polat	(İnşaat Mühendisleri Odası)
Devrim Göl	(İç Mimarlar Odası)
Doğan Umut	(Harita ve Kad. Mühendisleri Odası)
Ender Yemenicioğlu	(Makina Mühendisleri Odası)
Erol Altay	(Peyzaj Mimarları Odası)
Eyüp Kargın	(Çevre Mühendisleri Odası)
İbrahim Ulutoprak	(Gıda Mühendisleri Odası)
Murat Çobanoğlu	
Murat Naroğlu	(Elektrik Mühendisleri Odası)
Mustafa Mazmancı	(Harita ve Kad. Mühendisleri Odası)
Onur Kotan	(Makina Mühendisleri Odası)
Onur Soner Güneş	(Jeoloji Mühendisleri Odası)
Ozan Çetin	(Elektrik Mühendisleri Odası)
Sercan Sezgin	(Jeofizik Mühendisleri Odası)
Serkan Biztan	(Çevre Mühendisleri Odası)
Sıla Murat	(Peyzaj Mimarları Odası)
Sitar Karabil	(Harita ve Kad. Mühendisleri Odası)
Tan Soğancı	(Peyzaj Mimarları Odası)
Turgay Yılmaz	(Kimya Mühendisleri Odası)

KATILIMCILAR

ÇEVRE MÜHENDİSLERİ ODASI

A.Egemen Süğlunoğlu	Hüseyin Uğur	Özge Türkay
Ahmet Serdar Sevinç	Kıvanç Fidan	Semih Yüksel
Almila Nur Bahar	M.Akif Bektaş	Serkan Birkan
Ayyüce Sezgin	Meryem Kayan	Şahver Demirata
Baran Bozoğlu	Mustafa Göktepe	Şener Polat
Barkın Özçelik	Mustafa Erenoğlu	Talip Ay
Çağlar Yumruktepe	Nadir Özkanlı	Tufan Hüyük
Dadal Arıcıoğulları	Nesli Doğan	Ümit Güzelçay
Deniz Yılmaz	Nihan Öztürk	Volkan Altunay
Duygu Canan Öztürk	Onat Özgür	Y.Eyüp Kargınoğlu
Emre Şiniklioğlu	Ömer Sert	Yasin Tuna
Filiz Ülger	Öner Nuri Şatır	
Hasan H. Miraçgül	Özge Kesre	

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI

Adem Çatak	Ezgi Akar	Ozan Çetin
Ali Madenkuyu	Fatih Torun	Özgür Yonkuç
Baran Deniz	Hasan Güneyle	Özlem Bilgiç
Bilge Altay	Mehmet Tizar	Özlem Topuz
Bilge Kaşlı	Mehmet Kaya	Sedat Çiçek
Cem Kaya	Murat Naroğlu	Serdar Y. Türkmen
Cihan Yıldız	Mustafa Çakır	Sezer Çay
Çağın Gürer	Mustafa Yelken	Tolga Polat
Elif Bedir	Nadide Toker	Tolga Yetil
Erdem Özyurt	Onur İnce	Tuncay Ekinci
Erman Faydalı	Onur Kaya	Umut Akşahin

FİZİK MÜHENDİSLERİ ODASI

Canan Dağdeviren	Mustafa Erkan Yayla
Sinan Taşan	O. Bahadır Demirdiş
Ufuk Budak	Günüm Kahveci
Akbay Tabak	

GEMİ MÜHENDİSLERİ ODASI

Bora Karasu
Emre Aydın

GIDA MÜHENDİSLERİ ODASI

Adile Gamze Tınmazdan	Fatih Aslanbay	Nergis Özmetin
Alev Kundur	Fatih Teksöz	Nilgün Ünsal
Aslıhan Denge	Gizem Özlük	Onur Özkan
Atakan Nergiz	Gökhan Başbuğ	Özcan Yılmaz
Bahar Bedel	Gülenay Emir	Özgür Özdemir
Bilgehan Avcı	Habibe Aslan	Özgür Yayla
Birsen Altay	Hande Ateş	Özlem Kaynak
Burak Batur	Hasan Kavrama	Öznur Hızarcı
Burcu Çıbukçioğlu	Hasan Taş	Saniye Ayça Akçay
Burcu Seven	Hatice Gebeş	Seçil Över
Canan Tuzan	Hülya Şevik	Selen Konya
Cemhan Doğan	Hüseyin Özer	Selman Akbaş
Ceren Daşkaya	Hüsniye Çil	Sema Altay
Çağlar Özen	I.Uğur Toprak	Sena Özbay
Duygu Yıldız	Irmak Buket Gönül	Serap Akçadağ
Ebru Keleşoğlu	İlknur Özçetin	Sevcan Padir
Ecem Gözde	İrem Yıldırım	Simge Uran
Elif Altınok	Korhan Selamlar	Sinem Yamaç
Emre Hastaoğlu	Levent Kırıyatan	Sinem Yavaş
Emre Taşkın	Merve Özlem Ekin	Şükran Özkarakaya
Erdal Ağçam	Metin Köylüoğlu	Tahsin Aslan
Eren Kaya	Mustafa Akça	Tolgahan Karadağlı
Esra Kılınç	Münevver Felek	Tuğba Özsoy
Fatih Agurtlu	N.Büşra Gültekin	Yusuf Yurtsever

HARİTA ve KADASTRO MÜHENDİSLERİ ODASI

A.Burak Özkal	Botan Alper Akgün	Eray Barın
Afife Baştak	Can Deniz Akdemir	Eren Erdoğan
Ahmet Çam	Can Mithat Kahraman	Erdoğan Kalaman
Ahmet Halhallı	Canit Sonatlı	Ertuğrul Çağlayan
Ali Büyükyılmaz	Doğan Umut Moderen	Ersan Karadeniz
Ali Engin Aksoy	Doğuş Sağlıklı	Fatih Ali Alicioğlu
Aslı Topal	Duygu Akar	Fırat Kılıç
Atila Yurttaş	Duygu Karaca	Gizem Demir
Azize Titiz	Emine Aşkın	Gönül Karabulut
Batuhan Bıyıklı	Emrah Şengül	Gülcan Gül
Bora Kemal Bozgun	Enver Özer	Güngör Aydın

Hakan Güngör
Hakan Özdoğan
Hale Dağlı
Harun Olçum
Hasan Açık
Hasan Bulut
Hilmi Müftüoğlu
Hürriyet Şahin
Hüseyin Ulaş Temiz
İlhan Kızmaz
M.Bülent Öcal
M.Fatih Baş
Mahir Akçar
Mahmut Özçelebi
Mehmet Bahar
Mehmet Zülficennet

Mesut Özdemir
Mustafa Mazmancı
Mustafa Süslü
Nalan Kalkan
Onur Sevensan
Osman Buğdaycı
Özgür Alcan
Özkan Yılmaz
Ramazan Fırıncıoğlu
Rüştü Kılıçoğlu
Salim S. Karabinaoğlu
Selçuk Altınışik
Semih Dalgın
Sedat Kahraman
Sercan Aydın
Serdar Arslan

Serkan Saygılı
Serpil Ün
Sevsin Erdoğan
Siddik Aydın
Star Karabil
Süleyman Çavuşoğlu
Süleyman Teyfur
Şener Elçin
Taylan Aygun
Uğur Güreşken
Yasemin Çatlı
Yunus Duyar
Yusuf Cenik
Ziyahan Kaptanoğlu

İÇ MİMARLAR ODASI

Ali Rıza Doğanül
Begüm Söker
Cansu Mısırlıoğlu
Çağla Kale
Çiğdem Çetinkaya
Damla İlpan
Derya Dere

Devrim Göl
Düşüm Sönmezalp
Ekin Ergen
Esin Arsan
Gizem Er
Mehmet Beyazıt
Merve Sıla Karakaya

Nazlı Avcı
Selcan Cihangiroğlu
Sertaç Açıklan
Sinem Beşe
Süha Dönmez
Tuğba Salman
Umut Şenyen
Yaprak Tanrıverdi

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

A. Faruk Ekmen
Abdullah Müjdesi
Adem Baktemur
Ahmet Erbakırcı
Akif Polat
Alaattin Geçgil
Ali Gökoglu
Ali Karacan
Ali Kemal Bayrak
Ali Rıza Demirci
Ali Rıza Uçar
Arda Kahyaoglu
Avşar Çelik

Ayça Güçbey
Aydın Özmen
Ayhan Polat
Aykut Aktaş
Bengü Şeker
Berk Mertol
Berna Torun
Bilal Baysal
Bilal Çalik
Burak Arslan
Burak Asan
Burak Aslan
Burak Çeşme

Cebraail Kaya
Cemik Alagöz
Cengiz Berek
Cengiz Çil
Cüneyt Bozkurt
Çağan Sazak
Çağlar Kaya
Çağlayan Sarıtaş
Çağrı Görkem
Çüneyt Adıyaman
Deniz Erdem
Deniz Polat
Deniz Polat

Deniz Şahin
Ejder Sönmez
Elif Kurada
Emin Türker
Emine Kahraman
Emrah Kidiç
Emrah Susam
Emrecan Polat
Engin Beyaz Yıldız
Engin Demir
Engin Girgin
Engin Özdemir
Engin Ünver
Engin Ünver
Ensari Zümrüt
Ercan Levent
Erdoğan Demirtaş
Erdoğan Toraman
Eren Göçük
Fatih Arif Gelik
Fatih Solmaz
Fatih Yazar
Fatih Yazer
Fatih Yıldırım
Fatma Aslı Berker
Fırat Yılmaz
Fülya Önal
Gökhan Çağlar
Gökhan Çağlar
Gökhan Marım
Gürkan Çalık
Gürol Banıberk
Hacer Gümüş
Halid Ekrem
Hamit Kuzucu
Harun Bekar
Hasan Turmay
Hatice Özdilek
Hülya Erdede

Hüseyin Dinçer
İbrahim Levent İliter
İbrahim Yılmaz
İhsan Karaaslan
Kübra Bezin
Levent Bilcan
Levent Pekyer
M. Onur Us
M. Şah Bulut
M. Şirin Açar
M.Nazım Özdemir
Mehmet Aydın
Meltem Okay
Mete Önsavaş
Mevlüt Türk
Mikail Nazlıgöl
Mirza Ertuna Koca
Muharrem Özbek
Murat Aksu
Murat Çobanoğlu
Murat Gürses
Murat Karabulut
Murat Karacaoğlu
Murat Şener
Murat Yılmaz
Musa Özer
Mustafa Küçük
Mustafa Sarıtaş
Mustafa Süleymanoğlu
Mutlu Demir
Mutlu Pekmezci
Münevver Sözcü
Nazlı Çelik
Necdet Ülker
Nuran Zor
Onur Başer
Orhan Özürt
Osman Çankırı
Ozan Demirel

Ö.Faruk Şentürk
Ömer Güneş
Önder Şahin
Özerk Sazak
Özgen Bulut
Özgür Denizlioğlu
Özgür Özbilen
Özgür Sever
Özgür Tekin
Pınar Taş
S. Güray Özgül
Saime Bilgiç
Samet Savaş
Seher R. Sarıoğlu
Sekan Taşdelen
Selim Geçmez
Selim Savaş
Sengül Yasan
Serkan Gezin
Serkan Kırşan
Sıraç Timur
Süheyla Kaval
Şehmuz Çağlı
Şevket Çolak
Şirim Bektarım
Tamer Kulun
Taner Kadiroğlu
Tuğçe Süloğlu
Umut Akın
Umut Deveci
Utku Çil
Ümit Kahraman
Y.Kerem Esirgün
Y.Serdar Karaman
Yalçın Karadağ
Yavuz S. Yılmaz
Yunus Serhat Şen
Yunus Yılmaz
Zülfikar Korkmaz

JEOFİZİK MÜHENDİSLERİ ODASI

Alper Kıyak	Gökhan Şahin	Nitel Yıldız
Altan İçerler	Göktaş Merih Duran	Onur Önder
Ari Sultanyan	Gözde Karaman	Özcan Özyıldırım
Aslan Yılmaz	Gülşah Metin	Özcan Polat
Aytül Şahin	H.Mert Küçük	Özkan Özel
Bahar Özkan	Halil Karakaş	Pelin Pündük
Barış Ateş	Halime Sezer	Selin Şimşek
Bilge Yalçın	Hasan Doğan	Sema Özüpak
Burak Onursal	İlgaz Meşhuh	Sercan Sezgin
Bünyamin Aydın	İbrahim Aybirdi	Serdar Tosuner
Büşra Bihter Kurt	İlknur Altıntaş	Sevgi Çavdar
Cem Kara	İnci Dindar	Seyfullah Tufan
Cengihan Demirci	İnci Ölmez	Sıla Torlak
Dilek Kayalı	İsmail Demirci	Sibel Canaz
Duygu Timur	Kaya Diker	Sinem Oğuz
Emrah Budakoğlu	M.Onur Şen	Taner Arpalı
Emrah Pacal	Mehmet Durmaz	Tayfun Şahin
Engin Üçöz	Melike Doğanay	Taylan Hüseyin Beşe
Erdal Çınar	Mete Pınar	Tuğba Özdemirli
Erdi Ölmezogulları	Murat Aklan	Tuğçe Özvural
Erhan Köksal	Müge Uzuner	Tuna Şansal
Ezgi Çınar	N.Yıldırım Gündoğdu	Tunca Başaran
Ferhat Çelik	Nihan Coşkun	Yavuz Selim Kence
		Yurdagül Işık

JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

Aslıhan Ulutaş	Erkil Onur Tarı	Özcan Koç
Aydın Çelebi	F.Serap Kurt	Özden Teber
Ayla Bal	Gizem Acar	Özüm Karakaya
Bahadır Güler	Görkem Gökkaya	Serdar Özgen
Bahattin Demir	Güney Özbek	Sinem Bingöl
Bekir Şahin	Hakan Tanyas	Soner Balta
Burcu Güven	Hatice Çalağan	Şeşkin Şis
Canan Demiralp	Hüsamettin Taş	Taylan Özgür Ergen
Coşkun Kaya	İsmail Gürel	Utku Gümüş
Çetin Kurtoğlu	Onur Güneş	Uygur Kurtcu
Düzgün Esina	Ozan Demirok	Veli Güven
Erkan Demir	Ozan Dündükçü	Yavuz Tirki

KİMYA MÜHENDİSLERİ ODASI

A.Osman Horuz	Ersan Sarıgül	Nilüfer Güleç
Ali Doğan	Esmâ Özbek	Osman Karslıoğlu
Ali Ođuzalp	Ezine Karataş	Oya Gökdođan
Aslı Çelebi	Fatih Zengin	Özge Bayırtepe
B.Doğu Şeker	Gökçe Türkilli	Özgür Gündüz
B.Utku Hardal	Gözde Türk	Özgür Türkmen
Barış Doğan	Hakan İşibol	Özlem Şenel
Başar Çağlar	Halil Şen	Rahime Songür
Berker Alparada	Hande Tunca	Salim Erol
Bircan Ülgen	İrem Koç	Semih Kumluk
Canan Gücüyener	İsmet Kızılırmak	Serap Dursun
Cezmi Gökdemir	Mehmet Kaptan	Serkan Dađ
Devrim Turgay Yılmaz	Mehmet Yıldız	Seval Erođlu
Ebru Aydınöđlu	Muhammed Akdađ	Sevil Erbil
Eda Türkmen	Muharrem Mesgen	Sevler Gökçe Avcıöđlu
Elif Sivriođlu	Murat Erođan	Suat Sevencan
Emrah Demir	Mustafa Can Çelebi	Şafak Halıcı
Erdinç Deli	Müge Tokmak	Volkan Karayazı
Ergün Şimşek	Natık Arslan	Yasemin Soygöl
Erkan Konyalı	Nilgün Bilge	Zeki Acar

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

Anil Süar	Gamze Demirbüken	Onur Demir
Arda Arı	Hasan Dađdelen	Onur Gölbaşı
Azime Ceylan	Haydar Çorum	Onur Sarıgil
Banu Kekeç	İlker Eren	Orhan Veli Erkoç
Barış Çakır	İsmail Kısa	Özgür Ecevit
Caner Çelik	İsmail Şengöl	Öznur Temiz
Cem Akkoç	Karabey Turan	Recep Koçođlu
Emre Demir	Kemal Gerçeker	Savaş Gezici
Erkan Keklik	Mahmut Dulkadirođlu	Seda Baş
Esin Pekpak	Melis Gürsel	Sezai Timur
Eyyüp Ergün	Mesut Kaya	Tuğba İşıl Yıldırđan
Ezgi Ümit Babayađmur	Nuri Yatgın	Volkan Yelken
Ferhat Kazaz	Onur Bayraktar	Yasin Ergün
		Zeynep Sertabibođlu

MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI

Abdulkadir Öztürk	Eren Alagöz	Mustafa Akın
Abdullah Zeki Özgencü	Eren Fidan	Mustafa Çelik
Abdülkadir Dodanlıođlu	Eren Kütük	Mustafa Yazıcı
Aleksis Kal	Eren Sevim	Muzaffer Seçgin
Ali Bilginer	Evren Sağ	Nadir Bakkal
Ali Ercan Aydın	Eyüp Bellici	Numan Nas
Ali İhsan Eren	Ezgi Kılıç	Okan Üngür
Ali Tetik	Faruk Sevim	Onur Fevzi Kevenlik
Ali Yağmur	Fırat Atman	Onur Koton
Alper Tortoç	Gökhan Zengin	Onur Söz
Alper Uyanık	Gökser Acun	Ömer Koçađa
Altan Çetingöz	Gülsüm Demir	Önal Bahadır Uyar
Aydın Yağmur	Gültekin Keskin	Önder Şener
Ayhan Hilallı	Güneş Avcu	Özge Deniz Yıldırım
Bengü Kuzey	Güneş Korkmaz	Özgür İlker Çoban
Beşir Öner	Hakkı Karaman	Özgür Yetişir
Bora Gemiciođlu	Halil İbrahim Akar	Pınar Çağlar
Bora Serin	Halime Gündüzalp	S.Can Ersöz
Burak Hozatçı	Hanife Yılmaz	Salman Yüksel
Can Oral	Hasan Can Canpolat	Samet Ayluayan
Can Tekin	Hasan Taş	Sefa Erođlu
Can Yıldırım	Haydar Şahin	Selçuk Koçak
Canan Öztürk	Hayrullah Ögedey	Selman Cem Şahin
Caner Cevher	Hüseyin Manto	Serkan Oran
Çağdaş Çarkacı	Hüseyin Örpen Ünlü	Sezgi Koçak
Çağlar Vurmaz	İzzet Göksel Esen	Taylan Köse
Demet Yolcu	Kamer Kavas	Tolga Yolcu
Ekin Bayram	Kıvanç Ertürk	Tuğrul Tümer
Emrah Yiğit	Korel Küllahçı	Uğur Özel
Emre Çakan	Levent Ceran	Yahya Sizer
Emre Kayır	Medet Turan	Yusuf Emre Gavaş
Ender Yemenicioğlu	Mehmet Rıza Altınay	Yusuf Şahin
Engin Şenol	Mehmet Rıza Şahin	Yusuf Yetkin
Erdem Bilgin	Mesut Atıcı	Z.Engin Sarıyar
Erdem Türkcän	Mesut Sezer	
Erdinç Bayat	Murat Mercan	

METEOROLOJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

Haşim Solmaz
Melek Güner
Zafer Öztürk

PEYZAJ MİMARLARI ODASI

A. Dilanur Çağlar	Emre Parlak	Neslihan Atakan
A. Merve Altuntaş	Eren Öztürk	Nevruz Çınar
A.Baki Kardaş	Erol Altay	Nil Haytural
Afet Özsülün	Gökçe Saygın	Orçun Şimşek
Ahmet Sami Sakaoğlu	Gözde Yücesan	Ozan Yılmaz
Ahmet Talay	Gülsüme Külçe	Önder Danışman
Ali Kutlu	Gülşen Ayla	Özüm İtez
Alper Bayraktaroğlu	Güneş Demir	Selcan Gemici
Arda Başaran	H.Hanım Eraslan	Selda Akbaş
Asuman Aksu	Hasan Selvi	Senol Tüysüz
Aylin Alişan	Hazal Sarıaslan	Serdar Öztürk
Aytuğ Türk	İlknur Karadayı	Serkan Demir
Bahar Merve Yılmaz	İsa Eren Akbıyık	Sıla Murat
Bekir Babayigit	İsmail Arık	T.Büsrâ Akgün
Berna Demir	Kaan Gümüşsu	Tan Soğancı
Betül Aydın	Melis Dila Tosun	Tayfun Yalçın
Bora Akyeşil	Meltem Kaymakoglu	Tolgay Budak
Coşkun Demirci	Meltem Önder	Ufuk Aydoğdu
Elif Kaya	Merve Sarohan	Ufuk Yüksel
Emel Candan	Mustafa Terzioğlu	Ülgen Arabacı
Emre Akyüz	Müge Durusu	Veli Koca
		Zeynal Yeter

ŞEHİR PLANCILARI ODASI

Aksel Ersoy	Ertuğrul Yaman	Muhammet Sarıoğlu
Aslı Aygün	Gül Keskin	Özlem Posluoğlu
Ayşegül Tekin	Hamdi Demirhan	Özlem Ünver
Bahadır Şimşek	Handan Esen	Sercan Sarıkol
Deniz Boran	İlgi Atay	Sibel Yüksel

TEKSTİL MÜHENDİSLERİ ODASI

Barış Demir	Levent Bozkurt	Umut Gül
Deniz Deveci	Serkan Salgın	Ünal Şen
İbrahim Şakayık	Sezer İkiz	
İlknur Apaydın	Şeyhmus Özdemir	

ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

A.Vahap Seyrek	Gökhan Saylan	O.Taner Ünsal
Abdurrahman Yaylagül	Hale Yarar	Oğuzhan Çalışkan
Abidin Acar	Halil Coşkun	Oğuzhan Demir
Ahmet Çetin	Halil İbrahim Elmalı	Özlem Yıldırancan
Ali Ovale	Harun Ayman	Ramazan Ergen
Armağan Gezer	Hüseyin Akarataş	Salih Kumru
Atila Ocak	İbrahim Temizkan	Savaş Baklacı
Barış Avcı	İlkay İşgören	Seçil Çolak
Berat Yeşil	Kadir Ferit Karaaslan	Sercan Eşsiz
Bulut Mert	Kadri Şeker	Serkan Ertekin
Burak Öztornacı	Kenan Ali Aktaş	Sertaç Selemen
Bülent İzel	Kübra Koku	Sinan Mavruk
Dilek Öztürk	Levent Ulubaş	Songül Eren
Emel Demirbaş	M.Muhsin Kızılkaya	Şükrü Damar
Ercan Basut	Mehmet Elmas	Taner Kaplan
Esra Bayramoğlu	Mehmet Kumlu	Turan Koray Gür
Fatih Cevahir	Murat Pullu	Yasemin Öz
Funda Çobanoğlu	Nesibe Sağır	Yasemin Yüksel

ÖĞRENCİ KOLU YÖNETMELİĞİ

TMMOB ÖĞRENCİ KOLU YÖNETMELİĞİ

Amaç

Madde 1 - Bu yönetmeliğin amaçları aşağıdaki gibidir.

- a) Mühendislik-mimarlık eğitiminin ve öğrenciliğinin sorunlarını araştırıp, diğer ülkelerde uygulanan modellerden de yararlanarak öneriler geliştirmek, geliştirilen önerilerin gerçekleştirilmesi için girişimlerde bulunmak, bu konularda komisyonlar kurmak.
- b) Mühendislik-mimarlık öğrencilerinin bilimsel çalışmalar yapabilmesi için uygun koşulların yaratılmasına katkı sağlamak.
- c) Mühendislik-mimarlık alanındaki sorunları uygulanan politikaları ve sonuçlarını araştırmak, bunların çözümü sürecine katkı sağlamak.
- ç) Mühendislik-mimarlık öğrencilerinin, doğrudan doğruya kendi sorunlarına ve ülke sorunlarına yönelik kamuoyu oluşturmaya çalışmak
- d) Üniversitelerin sorunlarına yönelik politikalar oluşturmak. Üniversitelerin, çağdaş, demokratik, bilimsel kurumlar olmasına katkı sağlamak.
- e) Mühendislik-mimarlık öğrencilerinin sosyal, kültürel, sanatsal gereksinmelerinin karşılanmasına katkı sağlamak. Bunların sosyal, kültürel, sanatsal ürünlerinin sunulmasına, yayılmasına çalışmak.
- f) Mühendislik-mimarlık öğrencileri kolu çalışmalarına, mevcut tüm mühendislik-mimarlık fakültelerinin tüm öğrencilerinin en geniş katılımını sağlamak.

Üyelik

Madde 2 - TMMOB öğrenci kolları, yukarıdaki amaçlar doğrultusunda çalışmak isteyen öğrencilerin katılımına açıktır.

Çalışmalara katılan öğrencilere meslek disiplini ile ilgili Odadan öğrenci üye kimliği verilebilir.

Bunlarla ilgili öğrenci üye kaydı tutulur. Bu durumda olanlar Oda Genel Kurullarına katılabilirler, ancak oy, seçme ve seçilme hakları yoktur.

Mezun olan öğrenci üyenin kimlik belgesi geri alınır. Oda üye kaydı yapılır ve üye kimlik belgesi verilir.

Organları

Üniversite Öğrenci Temsilcilikleri

Madde 3 - Odalar/Şubeler, TMMOB tarafından kendisine üye olması karar altına alınan meslek disiplinlerinin eğitiminin verildiği üniversitelerde, Oda/Şube Yönetim Kurulu kararı ile Üniversite Öğrenci Temsilciliklerini kurabilirler. Üniversite Öğrenci Temsilcilikleri Odaların öğrenci üyeleri arasından oluşturulur.

Şube/Oda Öğrenci Komisyonları

Madde 4 - Şube etkinlik alanında belirlenen Üniversite Öğrenci Temsilciliklerinin bileşiminden Şube Öğrenci komisyonları oluşturulur. Şube Öğrenci Komisyonu üyeleri her öğretim yılı başında yeniden belirlenir.

Şubelerin Öğrenci Üye Komisyonlarının üyeleri arasından belirlenecek temsilcilerin bileşiminden Oda Öğrenci Komisyonları oluşturulur.

Çalışma Şekli

Madde 5 - Öğrenci kolları, Oda/Şube yönetim kurulunca görevlendirilen bir yönetim kurulu üyesi, ile koordinasyon içinde olurlar.

Mali Hükümler

Madde 6 - Öğrenci kollarının ayrı bütçeleri yoktur. Çalışmalarında Oda olanaklarından TMMOB ve Odaların bu konulardaki yasal düzenlemelerine ve bütçe esaslarına uygun olarak ve olanaklar çerçevesinde yararlanırlar. Üyelik ödentisi alınmaz.

Yürürlük

Madde 7 - Bu Yönetmelik, TMMOB 38.Olağan Genel Kurulu'nun 29.05.2004 günlü onayı ile yürürlüğe girmiştir. TMMOB ve Oda yayınlarında yayınlanır.

Yürütme

Madde 8 - Bu yönetmelik TMMOB ve Oda Yönetim Kurullarınca yürütülür.